

ADEN'E DÖNÜŞ

Kurtuluş Öyküsü

Fikret Böcek

Tanrı'nın Kurtuluş Planı Üzerine Vaazlar

İzmir Protestan Kilisesi

“Bizi sevene ve kendi kanında bizi günahlarımızdan yıkamış olana; Ve bizi kendi Babası Tanrı’ya kralar ve rahipler yapmış olana, sonsuzlara dek yücelik ve kudret olsun. Amin.” Vahiy 1:5-6

İçindekiler

Öykümüz Burada Başlıyor	5
İlk Babamız	12
Deriden Giysiler	16
İki Oğul, İki Şehir	22
Mesih'in Tufandaki Görüntüsü	26
İbrahim'e Vaaz Edilen Müjde.....	30
Onun Adı "Kahkaha" Olacak.....	33
Vaad Edilen Tohumun Ölümü ve Dirilişi.....	37
Lütfun Zaferi.....	40
Tanrı Kötülüğü İyiliğe Çevirdi.....	43
Kurtuluşa Hazırlık.....	47
Sonsuza Dek Adım Bu Olacak.....	52
Üzerinizden Gececeğim	56
Kuru Toprak Üzerinde	60
Çölde Denenme.....	64
Rahipler Krallığı.....	69
RAB'bin Çöldeki Çadırı.....	73
Çölde Konaklayacak Yer Ararken	77
Yahve'nin Oğlu'nun Ölümü ve Dirilişi	80
Yeni Bir Önder	82
Kirli Bir Yabancı'nın İmanı.....	85
Önce Son Savaş	88
Günahın Arttığı Yerde Lütuf Çoğaldı.....	90
Boşluktan Doluluğa.....	91
Rut 1.....	91
2. Sahne : Naomi'nin "Boşluğu" (a. 6-18)	94
Beklenmedik Bir Kurtarıcı.....	98
"Öteki Uluslarda Olduğu Gibi Bir Kral"	102
RAB'bin Seçilmiş Kralı	106
RAB İçin Bir Ev... RAB'den Bir Ev	110

Krallığın Gelsin	114
Halkımın Arasında Yaşayacağım.....	118
Cennette Sıkıntı	122
Kral Ahav'ın Tehlikeli Yönetimi	127
Seninle Evleneceğim	132
Sürgün ve Çıkış	136
Yeni Bir Yaradılış	139
Tanrı'nın Evi, Günah Evi	142
İKAVOT	146
Ağıttan Sevince Doğru	149

Öykümüz Burada Başlıyor

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

07 Ocak 2007

Yaratılış 1

- Bugün Eski Antlaşma'nın temelleri üzerine bir vaaz serisine başlıyoruz.
- Bu vaazlarda herşeyin nasıl Rab İsa Mesih'e işaret ettiğini anlamaya çalışacağız.

Bir Öykü Anlatmak

- Bazıları teolojinin zararlı olduğunu söylüyor.
- Hatta Hristiyanlığın sadece öykülerden ibaret olduğunu söylüyor.
- Evet, Kutsal Yazılar'da gerçekten de bir öykü var.
- Fakat bu öykü Yaratıcı RAB'bin bizlere verdiği doktrinlerle yoğrulmuştur.
- Gerçek Protestanlık kendilerini Protestan zanneden bazı gruplar tarafından saldırıya uğramaktadır.
- Bu gruplar doktrinden uzak durarak yaşamak istiyorlar.
- İnanç açıklamalarını açıklamaktan çekiniyorlar.
- Bunun için 'doktrin gereksiz, anlamsız' 'sevgi bize yeter' diyorlar.
- Hristiyan doktrinini öğretmeyen, inanç açıklaması, bildirgesi, kateşizmi olmayan kiliseler kilise olamazlar.
- Belki biraz büyüyebilirler, fakat hiçbir zaman gerçek bir kilise olamazlar.
- Hristiyanlık, insanlar için en heyecan verici öyküdür.
- İşte bizim doktrinimiz de bu yaşanmış, gerçek öyküden geliyor.
- Bazıları bu doktrini sevinç getirici bir haber olarak algılamak,
- Bazıları da bu doktrini yıkıcı bulabiliyor.
- Bazıları bu doktrine 'vahiy' derken, bazıları da 'saçmalık' diyebiliyor.
- Eğer teoloji/doktrin 'gereksiz' ya da 'anlamsız' dersek kelimelerin hiçbir anlamı kalmaz.
- Bu anlamlı doktrin hepimiz için gereklidir.
- Kutsal Kitap'ın bir öykü veya öyküler toplamı olduğunun farkına varmalıyız.
- Bu öykü gelmiş geçmiş bütün öykülerden üstün bir öyküdür.
- İnsanlar bir anlam arayışı içerisinde.
- Onlara soyut kavramlardan oluşan tanımlar yaparsak anlam arayışları tatmin olmayacak.
- RAB bize anlamlı öyküler verdi.
- Kutsal Yazılar hayatın anlamını ve yaşam amacımızı anlatan bir öyküyü bize açıklıyor.
- Hristiyan inancı insanların anlam arayışına cevap veren ve onları tatmin eden tek inançtır.
- Kutsal Yazıların öyküsünü kendi öyküsü yapmış olanlar kurtulmuş kişilerdir.
- Bizler bir öykünün halkıyız.

- Her zaman bu öykünün halkı olduk ve öyle olmaya devam etmeliyiz.
- Televizyon, sinema, internet, moda, cep telefonu, reklam... vb gibi görsel stimulasyonların bol olduğu bir çağda yaşıyoruz.
- Herkes gözleriyle hareket ediyor, kararlar veriyor.
- Bizler farklı olmalıyız.
- Bizler gözleriyle karar veren değil, 'RAB'in sözüyle ve kulağımızla hareket eden bir halk' olmalıyız.
- İşte 'Müjde'nin saçmalığı' (aptallığı) da burada açıkça görülüyor.

1 Korintliler 1:18 'Çünkü çarmıh sözü mahvolanlar için akılsızlıktır, ama biz kurtulanlar için Tanrı'nın gücüdür.'

- Hristiyanlık sadece *bildirisinden* dolayı akılsızlık değil, aynı zamanda kullandığı *yöntemden* dolayı da saçmadır.
- Bu ayette bahsedilen *güç* nerede?
- İnsanların inanmalarını sağlayacak *görsel efektler* nerede?
- Güç günahlı bir insanın dudaklarından çıkan sözlerde!
- Kutsal Yazılarda bunun bir çok örneğini görüyoruz.
- Luka'nın yazdığı 'Elçilerin İşleri' kitabında elçiler İsa'nın ölümü ve dirilişi öyküsünü anlatırlarken şöyle diyorlar:
've Rab'bin sözü büyüdü.'
- Pavlus'un 'Pastörel Mektupları'nda' Pavlus Timoteus'a ve Titus'a öğütlerde bulunuyor.
- Timoteus'un ve Titus'un sağlam doktrini öğretmelerini, sağlam sözleri açıklamalarını ve Müjde hizmetini sağlam kişilere emanet etmelerini öğütlüyor.
- 2 Timoteus 4'te Timoteus'a şu ünlü sözleri söylüyor:

2 Timoteus 4:1-5 "Onun için, Tanrı'nın önünde; ve görüldüğünde kendi krallığında dirilerle ölüleri yakında yargılayacak olan Rab İsa Mesih'in önünde, sana ciddiyetle tanıklıkta bulunuyorum: Kutsal Sözü ilân et; vakitli vakitsiz görevi sürdür; bütün tahammül ve öğretişle azarla, payla, teşvik et. Çünkü sağlam öğretişe tahammül etmeyecekleri bir za-man olacaktır; ama kaşıntılı kulakları olup, kendi arzularına göre kendilerine öğretmenler toplayacaklar; Ve kulaklarını gerçekten döndürecekler ve masallara sapacaklar. Ama sen her şeyde ayık ol, zorluk çek, İncil vaizi işini yap, hizmetini tamamıyla yerine getir."

- Son olarak Mezmur yazarının şu sözleri bize İsrail'in birbirlerine nasıl bu öyküyü anlattıklarını açıklıyor:

Mezmur 78:1-5 "Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi, Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere. Özdeyişlerle söze başlayacağım, Eski sırları anlatacağım, Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını. Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RAB'in övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız. RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi. Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,"

Antlaşma Halkının Öyküsü

- Öykümüze Yaratılış kitabının 'başlangıçta' kelimesiyle başlıyoruz.
- Yaratılış kitabının ilk kelimesi olan İbranice 'bireyşiyt' kelimesi aynı zamanda bu kitabın orijinal adıdır.
- 'Başlangıç Kitabı' = 'Yaratılış Kitabı'
- Fakat neyin başlangıcı?
- Tabii ki herşeyin, yaşamın başlangıcının başlangıcı.
- Bu doğru ama Musa'nın Yaratılış kitabındaki esas amacı neydi?
- Musa'nın amacı yaşamın kozmolojik, biyolojik ve sosyolojik başlangıçlarını anlatmak

mıydı?

- Hayır.
- Musa'nın amacı RAB'in halkı olan İsrail'in kökenlerini göstermekti.
- Yaratılış kitabına "Krallığa Önsöz" adını da verebiliriz.
- Çünkü bu kitap Yahve'nin İsrail'i nasıl bir rahipler krallığı ve kutsal bir millet yaptığını anlatıyor.
- Yaratılış kitabı antlaşma tarihidir.
- Yaratılış kitabının son 39 bölümüne baktığımız zaman 400 senelik bir zaman diliminde geçtiğini görüyoruz.
- Fakat ilk 11 bölüm yaratılıştan İbrahim'e kaç sene sürdüğü belli olmayan bir zaman diliminde geçiyor.
- Bu belirsiz zaman dilimi minimum bir kaç bin yıl sürmüş olmalı.
- Aklınızda bu durumu şöyle düşünün.
- İsrail halkı Mısır'da 400 yıllık Firavun'un köleliğinden daha yeni çıkmıştı.
- Ve kölelikten önce de Atalar (İbrahim, İshak, Yakup, Yusuf) zamanında Kenan diyarındaydılar.
- Musa'nın burada cevaplamaya çalıştığı sorular şunlar:
- 'Nereden geldik?' 'Buraya nasıl geldik?' 'Bu halkın kimliğini neler oluşturuyor?' 'Kökenlerimiz neler?'

Başlangıçta (a. 1)

- Bu kadar kökenlere baktığımız yeter.
- Şimdi bu muhteşem öykünün içine girelim.
- Yaratılış 1-2:3 ayetleri Tanrı'nın yaratılış eyleminde yaptığı yüce işleri şiirsel bir dille ilahi şeklinde anlatıyor.
- Harika bir cümleyle başlıyor: "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı" (a. 1).
- Burada Tanrı'nın ne kadar özgürce ve güçlü bir şekilde hareket ettiğini görüyoruz.
- 'Özgürce' diyorum çünkü RAB bir şeye ihtiyacı olduğu için yaratmadı.
- Aslında "hepsine hayat, soluk ve her şeyi veren kendisidir." (Elç. İşl. 17:25).
- 'Güç' diyorum çünkü RAB konuştu ve öyle oldu!
- Göklerdeki kilise ilahiler söylerken Tanrı'nın bu gücünü kutluyorlar.

Vahiy 4:11 "Ya Rab, yüceliği ve onuru ve gücü almaya lâyıksın; çünkü bütün şeyleri sen yarattın ve senin isteğin için var oldular ve yaratıldılar."

- Ayrıca Tanrı'nın daha hiçbir şeyi yaratmadan önce de var olduğunu öğreniyoruz.
- Ve işte bu yüzden Mezmur yazarıyla birlikte şu ilahiyi söylüyoruz.

Mezmur 90:2 "Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin."

- O halde bizim öykümüz 'Göğü ve yeri yaratan ve görünen ve görünmeyen herşeyi yaratan' ile başlıyor.
- *Şekilsiz ve Boş (a. 2)*
- İkinci ayette yeryüzüne odaklanıyoruz.
- Sadece "görünen şeylere" değil, yaşadığımız, hareket ettiğimiz ve var olduğumuz gezegenimize odaklanıyoruz.
- Harika bir başlangıç olduğunu söylediğim birinci ayetten ikinci ayete geçtiğimizde neredeyse hayal kırıklığına uğruyoruz:

Yaratılış 1:2 “Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruh suların üzerinde süzülüyordu.”

- Bu ayet şu anlama geliyor:
- Tanrı'nın birinci ayette yarattığı yeryüzü insanların yaşayamayacağı bir çöl gibi.
- Bunu neden böyle yorumluyoruz?
- Çünkü peygamberler burada kullanılan iki kelimeyi (şekilsiz ve boş) benim açıkladığım şekilde kullanıyorlar.
- Örneğin, Yeşaya 45:18'de, peygamber yaratılışın yaşanılmaz değil, yaşanılabilir bir yer olduğundan bahsediyor.
- Bir de önemli bir nokta dikkatimizi çekiyor:
- ‘Tanrı’nın Ruh suların üzerinde süzülüyordu.’
- Yani Kutsal Ruh Tanrı’nın bir sonraki emrini yerine getirmek için bekliyordu.
- Mezmur 104:30’da Mezmur yazarı bu ilahiyi söylüyor:

Mezmur 104:30 “Ruhun’u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.”

Şekil ve Doluluk (1:3-31)

- Öykümüz birinci günden üçüncü güne kadar Tanrı’nın şekilsizliğe şekil vermesiyle (a. 3-13),
- Ve dördüncü günden altıncı güne kadar boşluğu doldurmasıyla devam ediyor (a. 14-31).
- Burada usta bir sanatçıyla karşılaşyoruz.
- RAB inşa etme eylemine başlıyor.
- Fakat elleriyle değil, herşeye gücü yeten sözüyle inşa ediyor.
- 1-3. günlerde şekilsizliğe ışıkla, suyla, gökle, yer ve yeşil bitkilerle şekil veriliyor.
- Birinci günde Tanrı karanlığı ışıktan ayırıp gündüz ve gece şeklini yaratıyor.
- İkinci gün, gök ve denizlere şekil vermek için gökyüzünün altında olan suları (atmosfer), gökyüzünün üzerinde olan sulardan ayırdı (denizler).
- Üçüncü gün Tanrı suları karadan ayırıyor ve karayı yiyecek için ağaçlarla doldurmaya başlıyor.
- Tanrı’nın üçüncü gün yaptıklarını düşünürken Mezmur 95’te olduğu gibi biz de Tanrı’ya şükredebiliriz:

Mezmur 95:4-5 “Yerin derin yerleri onun elindedir; Dağların tepeleri de onun. Deniz onundur, ve onu yaratan kendisidir; Karayı da elleri teşkil etti.”

- 4-6. günlerde güneş ve ay gündüze ve geceye egemen oluyorlar.
- Ve balık ve kuşlar sulara ve atmosfere egemen oluyorlar.
- Hayvanlar ve insan ise karaya ve bitkilere egemen olmak üzere yaratılıyorlar ve boşluk doluluk haline geliyor.
- Dördüncü gün, Tanrı ışık ve karanlık şekillerini güneş, ay ve yıldızlarla dolduruyor.
- Bu şekilde güneş, ay ve yıldızlar ışığa ve karanlığa egemen olmuş oluyorlar.
- Mezmur 19:1-3 Tanrı’nın göklerdeki görkeminden ve doluluğundan bahsediyor:

Mezmur 19:1-3 “GÖKLER Tanrı’nın izzetini beyan eder; Ve gök kubbesi ellerinin işini ilân eyler. Gün güne söz söyler, Ve gece geceye bilgi gösterir. Söyleyiş de yok sözler de yok; Onların sesi işitilmez.”

- Beşinci gün deniz ve gök şekillerini balıkla ve kuşlarla dolduruyor.
- Bu şekilde balıklar ve kuşlar üreyip çoğalarak denize ve göklere egemen olmuş oluyorlar.

- Sonra, altıncı günde Tanrı kara şeklini her çeşit hayvanla dolduruyor.
- Fakat burada yaratma ve emir vermenin ötesinde bir şeyler olduğunu fark ediyoruz.
- Yaratılış bir yere doğru hareket ediyor.
- Tanrı neden şekil yaratıyor?
- Tanrı bu şekilleri neden dolduruyor?
- Ağaçlar neden meyve veriyorlar?
- Işıklar neden zamanın işareti oluyorlar?

- 26. ayetteki anlatıma dikkat edin.
- Tanrı'nın emirlerinden (örn: 'ışık olsun dedi, ve ışık oldu') birisinin sohbetine geçiyoruz!
- Usta bir sanatçı gibi hareket eden Tanrı en büyük sanat eserini yapmaya hazırlanıyor.
- Yaratılış zirvesi insandır!
- Tanrı burada ne yapıyor?
- Tanrı, kendi benzeyişindeki insanın rahat bir şekilde yaşaması ve Rab'be hizmet edebilmesi için bir yer hazırlıyor.
- Hatta bunun da ötesinde, Yaratılış 1 Tanrı'nın krallığını inşa edişinin ve bu krallığın başına kendisini yüceltmesi için bir prensi atamasının kaydıdır.
- Tanrı Adem'i krallığının başına geçirmek üzere yaratmaya hazırlanıyor.
- Ve işte Mezmur yazarı da bize şu sözlerle bunu anlatıyor:

Mezmur 8 “Ya Rabbimiz Yahve, Bütün yeryüzünde ismin ne yücedir! Görkemini göklerin üstüne yükselttin. Sana hasım olanlardan ötürü, Düşmanı ve öç alanı susturasın diye, Çocukların ve emzikte olanların ağzından kudreti kurdun. Göklerini, ellerinin işlerini, Koyduğun ay ve yıldızları görünce dedim: İnsan nedir ki, sen onu anasın? Âdemoğlu nedir ki, sen onu arayasın? Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, İzzet ve hürmet tacını da ona giydirdin. Ellerinin işleri üzerine ona saltanat verdin; Bütün şeyleri, Hep koyunları ve sığırları, Ve kır hayvanlarını da, Göğün kuşlarını ve denizin balıklarını, Denizlerin yollarında dolaşanların hepsini, Onun ayakları altına koydun. Ya Rabbimiz Yahve, Bütün yeryüzünde ismin ne yücedir!”

- Yaratılış öyküsü RAB'bin güçlü sözünün kutlamasıdır:

Mezmur 33:6 “Gökler RABBİN sözü ile, Ve onların bütün orduları ağzının nefesiyle yaratıldı.”
Mezmur 148:5 “RABBİN ismine hamdetsinler; Çünkü o emreyledi, ve yaratıldılar.”

- Bu güçlü sözün Üçte-bir olan Tanrı tarafından söylendiğini görüyoruz.
- Çünkü herşey sözle oldu,
- Yani herşey, başlangıçta ‘Tanrı’yla birlikte olan’ (Yuh. 1:1) sonsuz söz (Rabbimiz İsa Mesih’in Babası) aracılığıyla yaratıldı (Yuh. 1:1-3; Kol 1:16-17).
- Ve herşey RAB'bin “nefesiyle” veya “Ruhuyla” yaratıldı.
- Baba Tanrı Söze (Oğul’a) emir verdi ve O da süzülerek emir bekleyen Ruh aracılığıyla herşeyi yaptı.
- Yaratılış günlerinin tamamlanmasıyla bizler de Mezmur 111’deki ilahiye katılıyoruz:

- RAB'bin işleri ne büyüktür, onlarda zevk bulanlar tarafından aranılırlar.

Mezmur 111:2-3 “RABBİN işleri büyüktür, Bütün onlarda zevk bulanlar tarafından aranılırlar. Onun işi yüce ve görkemlidir. Ve adaleti ebediyen durur.”

- Bütün bunlar Tanrı'nın antlaşma halkına ne öğretti?
- Putperest Mısır'dan çıkan ve putperest Kenan diyarına girmek üzere olan antlaşma halkı İsrail ne öğreniyordu?
- Peki bu durumdan biz ne öğreniyoruz? Mezmur 96:5, 11-12'teki ilahinin sözlerine bakalım:

Mezmur 96:5, 11-12 “Çünkü kavmların bütün ilâhları putlardır; Fakat RAB gökleri yarattı... Gökler sevin sin, yer de coşsun; Deniz ve onun dolusu gürlesin; Kır ve hep içindekiler sevinçle coşsun; O zaman ormanın bütün ağaçları”

• Mezmur yazarı Mezmur 97:6-7'de şöyle devam ediyor:
Mezmur 97:6-7 “Gökler onun doğruluğunu ilân eder, Ve bütün kavmlar onun yüceliğini gördüler. Oyma putlara tapanların hepsi, Sanemler ile övünenler, utansınlar; Ey bütün ilâhlar, ona secde kılın.”

İstirahat (2:1-3)

- ‘VE gökler ve yer ve onların bütün orduları tamamlandı.’
- Yaratılış 2:1 Tanrı'nın göğü ve yeri (şekil) ve içindeki herşeyi-tüm ordularıyla (doluluk) tamamladığını anlatıyor.
- Mezmur 24 şöyle diyor:

Mezmur 24:1 “RABBİNDİR yeryüzü ve onun doluluğu, Dünya ve onda oturanlar”

- 2:2-3'e baktığımızda RAB'bin yapmış olduğu işten hoşnut olduğunu görüyoruz:

Mezmur 104:31 “RABBİN görkemi ebedî olsun; RAB işleriyle sevin sin”

- Bu durum bize yaratılışın bir yere doğru hareket etmesi gerektiğini gösteriyor.
- Altıncı günün sonunda yaratılış eylemi bitmiş sayılmıyordu.
- Yaratma eylemi devam ediyordu.
- Tanrı Adem'i çalışması için ve sonra da istirahat etmesi için yarattı.
- Adem emek sarfetmesi ve sonra da Yaratıcısıyla olmayı arzulaması için yaratıldı.
- Yaratılışın geleceğe dönük bir amacı vardı.
- Yaratılış 2-3 bu durumu detaylı bir şekilde anlatıyor.
- Şabat günü, bizleri yaşam amacımızı düşünmeye ve sonsuza dek Tanrı'dan hoşnut olup O'nu yüceltmeye yönlendiriyor.

- Fakat bizler insanın günaha düşüşünden sonra günahla lekelenmiş olan dünyada yaşıyoruz.
- Sonunda Tanrımızla birlikte rahat edeceğiz ve nihai şabatımıza, istirahatimize kavuşacağız.
- RAB'le birlikte yaşayacağımız bu istirahat sadece gelecekle ilgili bir gerçek değil,
- Aynı zamanda bugün için de geçerli olan bir gerçektir.
- Vahiy 14:13, bu istirahatin gelecekte olacağından bahsediyor:

Vahiy 14:13 “Gökten bir ses işittim. "Yaz! Bundan böyle Rab'be ait olarak ölenlere ne mutlu!" diyordu. Ruh, "Evet" diyor, "Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.””

- Kardeşler RAB'bin bu vaadi gerçektir ve gerçekleşmeye başlamıştır.
- İkinci Adem İsa Mesih herşeyi yenilemeye başlamıştır.

- Eğer O'na iman edersek ‘Rab'bin önünde tazelenme vakitlerimiz olur’ (Elç. İşl. 3:19)
- Ve Mesih'te bu istirahate sahip olduğumuz için bizler de tazelenmeye ihtiyaç duyan tüm yaratılışa haykırabiliriz:

Mezmur 150:2, 6 ‘Kudretli işleri için ona hamdedin; Büyüklüğünün çokluğuna göre ona hamdedin... Bütün nefes sahipleri RABBE hamdetsin. RABBE hamdedin.’

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

İlk Babamız

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

14 Ocak 2007

Yaratılış 2:4-25

- Yaratılış kitabının ikinci bölümü tüm evrenden sonra dünyaya odaklanıyor.
- Genelden özele geçiyor.
- İnsanın yaratılışı ve insanın Tanrı'nın Bahçesi'ndeki yeri açıklanıyor.
- Tanrı'nın bahçesi = Aden Bahçesi = Tapınak

Rab Tanrı İki Problemi Çözüyor (ayet 5-7)

- Musa burada dikkatimizi iki şeye çekiyor.
- İnsanı yaratmadan önce Tanrı'nın iki problemi çözmesi gerekiyordu.
- Birinci problem: “Yeryüzünde yabanıl bir fidan bile yoktu.”
- Musa'nın burada kullandığı kelime sadece Yaratılış 2:5, 21:15 ve Eyüp 30:45'te kullanılıyor.
- Aslında “yabanıl fidan” olarak değil de “çölde yetişen otlaklar” olarak çevirebiliriz.
- Bu otlaklar hayvanların otlanması için kullanılacaktı.
- Hatırlarsanız Yaratılış 1:2'de yeryüzü boş ve düzdü.
- Yani yaşanılacak bir yer bile değildi.
- Burada Musa'nın bahsettiği ‘otlakların’ ‘fidanların’ büyüyebilmesi için sonbaharda ve ilkbaharda yağacak olan yağmurlara ihtiyaç vardı.
- Çölde otlanacak yer neden yoktu?
- Çünkü henüz yağmur yağmamıştı.
- Tanrı'nın Çözümü: Yağmur yağdırdı.
- Altıncı ayette yerden çıkan buharın ve su kaynaklarının toprakları *suladığını* okuyoruz.
- Modern linguistik çalışmaları bu kelimenin (טל) ‘yağmur bulutlarından’ bahsettiğini söylüyor.
- Çünkü aynı kelime sadece Eyüp 36:27'de kullanılmış (טל).

Eyüp 36:27 “Su damlalarını yukarı çeker, Buharından yağmur damlatır.”

- Musa neden Yaratılış hikâyesinin ortasında durup bunu anlatıyor?
- Çünkü Tanrı çok ayrıntılı bir yaratma eylemine başlayacaktı.
- İnsanı yaratacaktı.
- Yahve insanı yaratmaya başlamadan önce bunu tamamlamalıydı.
- Ayrıca Musa bu satırları yazarken İsrail halkı kimsenin yaşayamayacağı bir çöldeydi.
- Bu nedenle Musa'nın sözlerini çok daha iyi anlıyorlardı.
- Çölde bir mucize gerekiyordu.
- Mısır'da Nil Nehri'nin taşmasıyla oluşturulan barajlar ekinlere su sağlıyordu.

- Vaadedilen topraklar olan Kenan diyarında ise hasat yapabilmeleri yıllık yağmurlara bağlıydı (Yasanın Tekrarı 11:10-17).
- Ve Tanrı'nın yeni oğlu olarak (MÇ 4:22) Aden'e giren ikinci Adem İsraildi...
- Birinci Adem'in ihtiyaçlarını RAB nasıl karşıladıysa ikinci Adem'in ihtiyaçlarını da öyle karşılayacaktı.
- İkinci problem: “*yerden bir ot bile bitmemiş*” (hububat) olması sorunuydu.
- Burada kullanılan kelime herhangi bir bitki için de kullanılabilir.
- Fakat hemen sonra “toprağı işleyecek insan da yoktu” derken bunun ekinle ilgili bir bitki olduğunu anlıyoruz.
- Toprağı işleyecek insan olmadığı halde ‘ekinden’ bahsediliyor.
- Peki çözüm neydi?
- Ekini hasat edebilecek/kaldırabilecek bir insan yaratmak...
- Ve RAB Tanrı, usta bir çömlekçi gibi insanı yaratıp şekillendirdi.
- Tanrı Adem'i topraktan yarattığı için insan toprağa bağımlı...
- Tanrı Adem'e yaşam soluğu üflediği için insan Tanrı'ya bağımlı...

RAB Tanrı Bir Bahçe Dikiyor (ayet 9-14).

- Aden kelimesi (אֲדֵן) “zengin”, “verimli” anlamına geliyor.
- Bu bahçe zengin ve verimli bir yerdı (13:10, Yeş. 51:3, Hez.28:13-14, Yoel 2:3).
- Yaşam Ağacı: Tanrı'nın görkemini, Tanrı'nın kutsallığını gösteriyordu.
- İyi ve kötüyü bilme ağacı bir yargı ağacıydı.
- Bu ağacın meyvesini yiyen kişi iyi-kötü farkını yargılayabilecekti.
- Bu ağaç Adem'i kendisi hakkında bir yargıya itti:
“Tanrı gibi mi olmak istiyorsun?” (3:5, 22).
- Yoksa “Tanrı'nın emirlerine itaat edip O'nunla birlikte mi yaşamak istiyorsun?”
- Ayrıca Bahçe hakkındaki açıklamaları okurken Bahçede altın, reçine ve oniks (a.12) bulunduğunu görüyoruz.
- Bunlardan neden bahsediliyor?
- Çünkü Aden Bahçesi Tanrı'nın Tapınağıdır.
- Aden Bahçesi Kutsal Topraklardır... ilk gerçek Kutsal Topraklar...
- Bu taşlar RAB'bin çöldeki tapınağında hediye olarak kabul edilen taşlardı...

Mısırdan Çıkış 25:3, 7 “Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç... başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar.”

RAB Tanrı İnsanı Bahçeye Yerleştiriyor (ayet 15-17).

- “RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.”
- Neden? Bahçeye bakması, işlemesi, denetlemesi için (a. 15).
- לְעֹבְדָהּ וְלִישָׁמְרָהּ
- Lıavdah ve Ulışamrah (işleyeceksin ve koruyacaksın)

- Burada “bakmak” olarak çevrilen kelimenin İbranicesi “*ulışamrah*” kelimesidir.
- Korumak, kollamak anlamına geliyor...
- Aynı kelime Yaratılış 3:24’te de kullanılıyor.
- Keruvlar Aden Bahçesi’nin girişini koruyorlardı (3:24)
- Aynı kelime tapınağın korunması için de kullanılıyor (Nehemya 13:22, Zekeriya 3:7).
- Rahiplerin tapınağı korumaları gerekiyordu.
- Adem’in de Aden Bahçesi’ni koruması gerekiyordu.
- Aden Tanrı’nın Tapınağı idi.
- Adem de Tanrı’nın Tapınağı’nın bekçisi, rahibiydi...
- Böylece insanın görevi, insanın yaratılış amacı da ortaya çıkmış oluyor:
- AMAÇ: Tanrı’ya tapınmak!
- Adem’in koruyucu rahip rolünü üstlenmesi durumu daha iyi anlamamızı sağlıyor.
- Bu rol 3. bölümde daha çok ortaya çıkıyor.
- Adem koruyucu rahip olarak Tanrı’yla ahitsel bir ilişki içerisindeydi.
- Adem’in Tanrı’yla olan ilişkisi bir antlaşmaya dayanıyordu.
- Biz bu antlaşmaya Eylem Antlaşması diyoruz.
- Westminster İnanç Açıklaması şöyle diyor:

VII:2 “İnsanla yapılan ilk antlaşma, mükemmel ve kişisel bir itaat koşuluyla Adem’e ve onun soyuna vaat edilen yaşamı içeren işlere (eylemlere) dayalı bir antlaşmaydı.”

- Adem’le yapılmış bir antlaşma olduğunu nereden biliyoruz?
- Yaratılış 1 Tanrı’nın genel adı olan ELOHİM kelimesini kullanıyor.
- Fakat Yaratılış 2 Elohim kelimesinin yanı sıra Tanrı’nın antlaşmada kullanılan adını, yani YAHVE (יהוה) adını kullanıyor.
- Her antlaşmada en az iki taraf vardır.
- Bu eylem antlaşmasında RAB Tanrı ve Adem var.
- Her antlaşmanın şartları var.
- Bu antlaşmada “iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme” şartı var.
- Her antlaşmanın lânetleri var.
- Burada da ölüm var.

Hoşea 6:7 “Oysa onlar Adem gibi Antlaşmayı ihlâl ettiler, orada bana ihanet ettiler.”

- Hoşea, İsrail’in Adem gibi antlaşmaya uymadığını söylüyor.
- Yeşaya ve Yeremya Yaratılış eyleminin bile bir antlaşma olduğundan bahsediyor.
- Yani bütün bunlar bizi YAHVE’ye itaat eden tek kişiye yönlendiriyor.
- Bütün bunlar bizi ikinci Adem olan RAB İsa Mesih’e yönlendiriyor (Rom.5,1 Kor.15)
- İsa Mesih’in Tanrı’ya olan itaatinden dolayı Tanrı’nın benzeyişinde olmak kavramı da yenilenmiştir.

Efesliler 4:24 “Gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı’ya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.”

- Mesih’in itaatiyle Yahudilerle Yahudi olmayanlar Mesih’te bir sayıldı
- ve engel duvarları yıkıldı.

Efesliler 2:14-16 “Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırmaktı.”

- Tanrı'nın adını yüceltecek yeni bir halk!
- Bugün okuduğumuz ayetler son zamanlardaki bazı gerçeklere işaret ediyor.
- Yeni bir gök ve yeni bir yeryüzü, yeni Yeruşalim...
- Tanrı'nın Cennet Bahçesi'ne yeniden giriş...
- Yaşam Ağacı'na yeniden bakış...
- Ve yeni bir Tapınak...
- Yani Tanrı'nın ta kendisi...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Deriden Giysiler

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

21 Ocak 2007

Yaratılış 3

- Vaazımıza başlamadan önce insanın günahının ne kadar gerçek olduğunu ve bu günahın milletleri nasıl etkilediğini görmeyi istiyorum.
- Ermeni gazeteci Hrant Dink bu Cuma (19 Ocak) hunharca katledildi.
- Bu cinayetin ardından neler çıkacağını göreceğiz.
- İlk günlerde gazetelerde çıkan haberlere pek aldırış etmeyin.
- Bazı gazeteler olayı çarpıtacaklardır.
- Yahudilere, Hristiyanlara, Sinagoglara, Kiliselere yapılan saldırılar çok düzenli bir şekilde yapılıyor.
- Saldırı ve tehditler 2000 senesinde başladı ve sürüyor.
- 2000 senesinde, MGK'nın misyonerliği tehdit saydığı günden beri kendilerini Türkiye'nin ahlakını belirlemeye atamış olan televizyoncular ve gazeteciler Hristiyanlığa karşı bir seferberlik başlatmıştır.
- O günden beri her hafta düzenli bir şekilde bazı tv kanalları ve gazeteler bizlere karşı propaganda yapıyorlar ve Hristiyanlara karşı düşman oluşturuyorlar.
- Kiliselere sürekli tehditler geliyor... kiliselerimiz saldırıya uğruyor.
- Üç hafta önce bizim kilisemiz Star Gazetesi'nin Ege ekinde yalan yanlış haberlerle hedef olarak gösterildi.
- Hemen akabinde bomba ve ölüm tehditler almaya başladık.
- Bu düzenli saldırılar mutlaka tek bir yerden emir alıyorlar. Yoksa bu kadar düzenli hareket edemezlerdi.
- Bakın önce 25 Ağustos 2001'de Yahudi bir iş adamı olan Üzeyir Garih bıçaklanarak katledildi...
- Sonra 5 Şubat 2006'da Katolik Rahip Andrea Santoro vurularak katledildi...
- Temmuz 2006'da ise Samsun'daki Katolik Kilisesi'nin papazı Pierre Brunissen bıçaklandı.
- Dikkat ederseniz saldırganların hepsi kendilerini "vatansever" olarak tanıtan genç yaşlardaki çocuklar.
- Propagandaya karşılık veriyorlar...
- Asıl suçlular bu çocuklar değil... bu çocukların arkasında gizlenen karanlık tipler... hatta karaktersiz insanlar.
- Rab bu kişileri ortaya çıkaracaktır... Dua edelim... Rabbin yardımını isteyelim...
- Bir Yahudi, bir Katolik ve bir de Ortodoks öldürüldü...
- Bize karşı savaş açmış bu adsız gizli kurum vatansever olduğunu zannederken Türkiye'ye en büyük zararı verdiğinin farkında değil... esas vatan hainliği yapanlar onlar...
- Bu cinayetler aslında bizlere uyarı olarak yapılıyor...
- Bu adsız grubun düşmana ihtiyacı var... Düşman arıyor ve düşman yaratıyor...
- Yahudi, Katolik, Ortodoks, (ve Protestan?)
- Dikkat edelim bu cinayetlere mutlaka bir Protestan'ı da eklemeye çalışacaklardır.
- Bu adamlar seri katiller gibi düşünen psikiyatrik problemleri olan kişiler...
- Hatta devlet içerisinde yüksek yerlerde bulunan kişiler bile olabilirler.
- Sayıyı tamamlamak için mutlaka Protestan bir rahibi de öldürmeye çalışacaklardır.

- Bunun için medya işbirlikçilerini kullanıp bizleri hedef göstermeye devam ediyorlar.
- Bu katiller ve işbirlikçi medya Gamaliel'in hikmetli sözüne kulak kabartmalı:
- Bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi:

İncil, Elçilerin İşleri 5:35-39 “Ey İsraililer, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün! Bir süre önce Tevda da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu. Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu. Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir. Yok eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşırsanız bulabilirsiniz.” Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdünü kabul ettiler.”

- Kardeşler siz hiç merak etmeyin... Bu kişiler bize karşı değil, Tanrı'ya karşı savaşıyorlar...
- RAB onların sonlarını hazırlıyor.
- RAB uygun zamanda onların ayaklarını kaydıracaktır.
- Tanrı adaletini uygulayacak. Hiç kimse Tanrı'nın adaletine karşı koyamayacak.

Tevrat, Yasanın Tekrarı 32:35 “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim, Zamanı gelince ayakları kayacak, Onların yıkım günü yakındır, Ceza günü hızla yaklaşıyor.”

- Göreceksiniz... Rab'bin dediği olacak:
- ZAMANI GELİNCE AYAKLARI KAYACAK...
- Kilisemizdeki Ermeni kardeşlerimizden bir Türk Hristiyan olarak şahsen özür diliyorum.
- Hepimizin başı sağolsun.
- RAB Hrant Dink'in eşini ve çocuklarını teselli etsin.

Yaratılış 3

- Geçen hafta insanın yaratılışına ve Tanrı'nın benzeyişinde yaratılışımıza bakmıştık.
- Bugün insanın günaha düşüşünü inceleyeceğiz.

Tanrı'nın Krallığı

- Tanrı'nın Krallığı'nın tahtı göklerde, tahtın ayaklığı ise yeryüzündeydi.
- Tanrı'nın yaratıcı emirleri yeryüzünün “şekilsizliğini ve boşluğunu” şekle ve doluluğa dönüştürdü.
- Tanrı, yaratma eylemini kendi benzerliğinde yarattığı insanı yaratarak tamamladı.
- İnsanın üç görevi vardı:

1. Peygamberlik: Tanrı'nın Sözüne itaat edip Hayvanlara ve diğer yaratılanlara isim vererek onlara hükmetmek.
2. Rahiplik: Tapınak-Bahçe olan Aden Bahçesi'ni korumak, işlemek ve hükmetmek. (Bahçıvanlık).
3. Krallık: Dünyayı yönetmek ve dünyaya hükmetmek görevi.

- İşte bu krallıkta tapınak-bahçe olan Aden Bahçesi vardı.
- Bu bahçe Hezekiel 28'de açıklanıyor.
- Bu bahçe Tanrı'nın kutsal dağı, tüm güzelliklerin ve değerli taşların bulunduğu yer olarak anlatılıyor.
- Bu bahçedeki dağdan akan nehir dünyanın dört ana nehrini oluşturuyordu.
- İşte bu Aden'in kendisi İmanuel'in Kendisi Tanrı'nın bizimle olmasıydı.

- Şimdi esas hikayemize dönelim.
- Bugün Tanrı'nın prensi olan Adem'in hikâyesine bakacağız.
- Tanrı Adem'le bir antlaşma yapmıştı.
- Bu antlaşmaya "Eylem Antlaşması" diyoruz.
- Bu antlaşmanın şartlarından bir tanesi de şuydu:
- Tüm bitkiler, ağaçlar Adem'e verilmişti fakat,
- İyiliği ve kötülüğü bilme ağacına dokunulmayacaktı.
- Bu ağaç eylem antlaşmasının bir sınavıydı.
- Acaba Adem Tanrı'nın sözünü söylediği gibi uygulayıp itaatkâr bir oğul mu olacaktı??
- Yoksa kendisini, kendi Tanrısı, kendi kralı, kendi yasa payıcısı olarak mı görecekti...

Orijinal Günah (3:1-7)

- Böylece Eski Antlaşma'da çok önemli bir öyküye geliyoruz:
- İnsanın günaha düşüşü...
- Birinci ayette Tanrı'nın "iyi" yaratıklarından olan Yılanın Adem'in yönettiği bahçeye girdiğini görüyoruz.
- Yılanın kiminle konuştuğuna dikkat edin...
- Bahçe-tapınağı korumakla görevlendirilmiş olan koruyucu rahip Adem'le değil, Havva'yla konuşuyor.
- Kadını ayartmaya çalışıyor.
- Peki, tam o sırada Adem neredeydi?
- Karısının hemen yanındaydı (3:6)!!
- Sessiz ve pasif bir şekilde!
- Koruyuculuk böyle mi olur?
- Tanrı'nın bir peygamberi olarak Tanrı'nın Sözü'nü sorgulayan yılanı azarlamalıydı.
- Bir rahip olarak yılanı bahçeden kovmalıydı, sınırdışı etmeliydi.
- Bir kral olarak yılanın başını ezmeliydi.
- Fakat hiçbirisini yapmadı.
- Antlaşmayı ihlâl etti.
- Şeytan "Tanrı gerçekten... dedi mi?" diye sorarak aslında inançsızlığını ve isyanını gösteriyor?
- Hatta Şeytan Tanrı'nın sözüne ekleme yapıyor:

Yaratılış 3:2-3 "Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

- Şeytan'ın cevabı ne oldu: YALAN
- 'Hayır hayır hayır... ölmezsiniz merak etmeyin.'
- "O'nun gibi olacaksınız... hizmetçilik bitecek..."
- "Gözleriniz açılacak..."
- Ve insan Şeytan'a uydu.
- Meyveyi afiyetle yediler.
- Çıplaklıklarının farkına vardılar.
- Ve kendilerine göre incir ağacından önlük yaptılar.

Yahve'nin Orijinal Günü (3:8-19).

- Neden "Yahve'nin Orijinal Günü" diyorum?
- Çünkü bu olay yargı ve ödülle ilgili...
- Sekizinci ayete dikkat edin:

Yaratılış 3:8 “Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.”

- “Günün serinliğinde” olarak çevrilmiş.
- İbranice לְרוּחָהּ הַיּוֹם (lıruha hayyom) olarak geçiyor.
- *Ruhta, rüzgârda, günün esintisinde* anlamına geliyor.
- Bu serinlik palmyelerde hışırtı yaratan bir Ege ya da Akdeniz esintisi değildi.
- Musa burada serinlikten, esintiden bahsetmiyor.
- Musa YAHVE Tanrı'nın Kendisinin geldiğini söylüyor...
- YAHVE'nin Ruhta geldiğini söylüyor.
- RABBİN gününde yargısını vermeye geldiğini söylüyor.
- Böyle olduğunu Adem ve Havva'nın gizlenmesinden de anlıyoruz.
- Adem, “Korkuyorum” demişti (3:10).
- Rabbin bu günü üç parçaya bölünmüştü:
 - 8-13 ayetlerinde duruşma-yargılanma sürecini görüyoruz.
 - Tanrı Adem'i yasaklanmış ağaç konusunda sorguluyor.
 - Adem suçu kadına atıyor.
 - Tanrı kadını sorguluyor ve kadın suçu yılanı atıyor.
 - Tanrı'nın benzeyişinde yaratılmış oldukları halde!
- 14-19 ayetlerinde cezanın verilmesini okuyoruz.
- Yılan önce lânetleniyor.
- Sonra da kadına doğumda acı çekme ve kocası tarafından yönetilme lânetini veriyor.
- Adem'e ise yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamama ve toprağı zorlukla işleme lânetini veriyor.
- Toprak da Adem'den dolayı yargılanmış oluyor.
- Ve insan ölümle lânetleniyor.
- Ölümsüzlük bereketi Adem'in günahından dolayı ölümlülük lânetine dönüşüyor.
- Son olarak 22-24 ayetlerinde sürgün edilmelerini görüyoruz.
- Ve YAHVE Tanrı (RAB Tanrı) bahçe-tapınağı temizliyor.
- Bahçe-tapınağı (Adem'i) Adem'in temizlemesi gerekiyordu.
- Fakat bu görevi RAB Tanrı üstleniyor.
- Ve Adem ve Havva tapınak-bahçeden çıkarılıyorlar... kovuluyorlar.
- Adem ve Havva doğuya gidiyorlar.
- Kutsal Yazılar'da “doğuya gitmek” Tanrı'dan kovulmak anlamına geliyor.
- Tanrı'nın şehrinden... Adem Bahçesi'nin güzelliklerinden ...
- İnsanın şehrine, yıkım kentine... Babil'e gidiyorlar.
- Ve Adem'in koruyucu rahipliğı bitiyor.
- Adem'in yerine Keruvlar bahçenin kapısında koruma görevini üstleniyorlar.
- Keruvları başka nerede görüyoruz?
- Ahit Sandığı'nın üstünde...
- Kutsalların Kutsalı olan en Kutsal yere geçiş perdesinin üstünde.
- Yeşaya 6'da Keruvların Tanrı'ya tapındıklarını görüyoruz.

Orijinal İncil (3:15, 21)

- İşte Cennet böyle kaybedildi.

- RAB Tanrı'nın yeni yaradılışı başlatması fazla zaman almıyor.

Yaratılış 3:15 “Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

- Rab bu ayette bir vaatte bulunuyor.
- Bu Kurtuluş Müjdesi'nin vaadi acılarla ve yücelikle ilgili bir vaatti (1 Petrus 1:11).
- Çünkü kadının soyu (tohum) Şeytan'ın başını ezecekti. (yücelik)
- Ve Şeytan kadının soyunun (tohumu) topuğunu yaralayacaktı. (acı)
- Yücelik acılarla gelir.
- Başlangıçta temeli atılan prensip budur.
- Kadının yaralanan tohumuna (soyuna) “RABBİN Hizmetkârı” denilecekti.

Yeşaya 53:10 “Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü.”

- Kadının bu soyu, bu tohumu, bu hizmetkâr kişi kimdi?
- Tanrı'nın Oğlu olarak beden alan Rab İsa Mesih'in ta kendisidir.
- Getsemani Bahçesi'nde bizim yüklerimizi, zorluklarımızı yükledi.
- Başından kandan terler aktı...
- Lânetli topraktan çıkan dikenli taç başına takıldı...
- Adem'in lânetlenmiş ağacında öldü!
- Ve ölüm toprağına indi...

- Evet, bu tohum yılanın başını ezecek olan tohumdu.
- Rabbimiz İsa Mesih güçlü adamı bağlamaya gelmişti (Markos 3).

Luka 10:18 “Şeytan'ın göklerden yıldırım gibi düştüğünü gördüm” diyor İsa Mesih.

Yuhanna 12:31-32 “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.”

- Vahiy 12. bölüm göklerde bir savaşın olduğunu ve Şeytan'ın yenildiğini ve göklerden atıldığını söylüyor.
- Vahiy 20 Şeytan'ın bağlanmasını ve hapsedilişini anlatıyor.
- Koloseliler 2'de Mesih'in zaferini okuyoruz:

Koloseliler 2:14-15 “Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.”

- Tanrı bütün bunları yapacağını daha Adem'le Havva bahçeden kovulmadan önce gösteriyor.
- Tanrı Adem ve Havva'ya merhamet giysisi giydiriyor.
- Tanrı Adem'i ve Havva'yı lânetledikten hemen sonra onlara Merhametini gösteriyor.
- Onları Adil bir şekilde antlaşmasına göre yargılıyor...
- Ve onlara merhamet ederek onlara deriden giysiler yapıyor...

Yaratılış 3:21 “RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.”

- Burada Adem'e ve karısına bu giysileri yapan ve giydiren kimdi biliyor musunuz?
- RAB İsa Mesih... YAHVE İsa Mesih'in beden almadan önceki hali...
- SONSUZ OĞUL... YAHVE RAB insana merhamet etti.
- Adem ve Havva'nın önünde onlara giysi yapmak için hayvanları öldüren ve ilk ölümü gösteren...
- Ölümün nasıl bir şey olduğunu gösteren,
- Ve onlara ölümü giydiren RAB İsa Mesih'in ta Kendisiydi.
- Bu şekilde bizler için ölüme gideceğini ve son kurban olacağını da açıklamış oluyor.
- Adem ve Havva ağacın meyvesinden yedikleri gün ölümü hakettiler.
- Fakat Oğul'un Kendisi Tanrı'nın öfkesini hayvanları öldürerek gösteriyor.

- Başlangıçtan beri RAB İsa Mesih bizim Kurtarıcımız olmuştur.
- Kurtuluş planı başlangıçtan beri belliydi.
- O'nun merhametini Adem'den biliyoruz... Haleluya.
- MARANATA
- Tez Gel Ya RAB İsa Mesih

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstersin
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

İki Oğul, İki Şehir

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

28 Ocak 2007

Yaratılış 4

- Bu bölümde günahın etkilerini görmeye başlıyoruz.
- Yaratılış 4'ten Vahiy 21-22'de anlatılan Yeni Gökler ve Yeni Yeryüzü tasvirine kadar olan her şey Adem'in günahından dolayı başımıza gelmiştir.
- Adem kendisini ve Şeytanı izlemeyi tercih etti.
- Artık geri dönüş yok.

İki Oğul (ayet 1-16)

- Burada önce Habil'in öldürülüşü anlatılıyor (1-8)
- Günaha düşüşten beri açıklanmayan belirli bir zaman geçiyor.
- Bu arada Havva Kayin'i dünyaya getiriyor.
- Havva'nın Kayin'e verdiği isime dikkat edin: *Kayin* (İşte Geldi!)
- Eski zamanlarda isim vermek anlamlı bir işti.
- İsim çocuğun karakteri veya ailenin beklentileriyle ilgiliydi.
- 1. ayette Havva "bir adam (oğul) dünyaya getirdim" diyor.
- Bu doğum, Tanrı'nın Şeytan'ın başını ezecek tohum vaadinden hemen sonra gerçekleşiyor.
- İşte Havva oğluna bu beklentiyle ad veriyor: *KAYIN* (İşte Geldi!)
- Havva Kayin'in Şeytan'ın başını ezecek olan "tohum" olduğuna ve Aden dışındaki yaşamlarını sona erdirecek kişi olduğuna inanıyor.
- Ondan sonra ikinci oğlu Habil dünyaya geliyor (2. ayet).
- Bu sefer oğluna verdiği ad çok ilginç: Nefes anlamına gelen Habil.
- Yani Habil'in kurtarıcı olmadığı, sadece bir nefesten ibaret olduğunu vurgulamış oluyor.
- Havva'ya göre Şeytan'ın başını Habil değil, Kayin ezecekti.
- Tüm gözler Kayindeydi.
- Bir süre sonra çiftçilik yapan Kayin toprağın ürünlerini RAB'be sunu olarak getirir.
- Habil de ilk doğan bazı hayvanları (hatta yağlarını fazlasıyla) RAB'be sunar.
- RAB Habil'i ve onun sunularını kabul eder ve Kayin'in sunusunu reddeder. (a. 5)
- İbraniler kitabının bu durumu nasıl anlattığına dikkat edin:

İbraniler 11:4 "Habil'in Tanrı'ya Kayin'den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrı'nın beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır."

- Habil'in sunusunda iyi olan neydi? *Hayvan sunusu olması*.
- Doğru sunu hayvan sunusuydu.
- Örneğin, Habil'in sunusu için kullanılan terimler daha sonra Levililer kitabında da kullanılıyor.
- Habil ilk doğan hayvanları ve bu hayvanların en iyi parçalarını RAB'be sundu.
- Kendi günahı için kurban sunuyordu.
- Bu şekilde, Şeytan'ın başını ezecek olan *tohum*a ihtiyacı olduğunu itiraf ediyordu.
- Fakat Habil bunu nasıl biliyor olabilirdi?

- Tanrı zaten *günahların bu şekilde kurban kesilerek örtüleceğini* Yaratılış 3:21’de göstermişti:

Yaratılış 3:21 “RAB Tanrı Âdem’le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.”

- Habil Tanrı’ya Tanrı’nın istediği gibi tapınmış oluyor.
- İnsan kurallarıyla değil, Tanrı’nın kurallarıyla Tanrı’ya tapınıyor.
- Habil Tanrı’nın istediklerini Tanrı’ya getirdi.
- Kayın ise sadece kendi istediklerini Tanrı’ya getirdi.
- Kayın bu konuda Tanrı’nın isteğini biliyordu (7. ayet).
- Buna rağmen kendi bildiğini okudu.
- Yahuda mektubu *Kayın’in yolundan giden* sahte öğretmenler konusunda bizi uyarıyor.

Yahuda 11 “Çünkü Kayın’in yolundan gittiler.”

- Burada Kayın’in yolu derken “*Tanrı’nın yolu yerine kendi yollarına gittiler*” anlamına geliyor.
- Pavlus insanların koyduğu din kurallarıyla ilgili şöyle diyor:

Koloseliler 2:23 “Kuşkusuz bu kuralların gönüllü tapınma, sözde alçakgönüllülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.”

- “*Renkler ve tatlar tartışılmaz*” sloganını hatırlayın.
- “*Benim tapınma zevkim biraz daha farklı.*”
- “*Ben ilahi söylerken farklı hareketlerde bulunmayı tercih ediyorum.*”
- “*Ben tapınma ve dua şeklimi kendim belirlerim*” vs vs diyenler çok.
- Tapınma ya da ibadet nedir?
- İbadet bizi rahatlatan, kendi isteklerimizi yerine getirdiğimiz bir şey mi?
- Yoksa, Tanrı’nın emrini yerine getirmek mi?
- Tanrı, kendisine O’nun şartlarına göre ibadet etmemiz gerektiğini söylüyor.
- Tanrı’nın uyarısına rağmen Kayın sunusunda diretti.
- Pavlus’un Kayın hakkındaki sözü çok doğru:

Romalılar 8:7 “Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı’ya düşmandır; Tanrı’nın Yasası’na boyun eğmez, eğemez de...”

- Vaad edilen, *Şeytan’ın başını ezecek tohum* olduğu düşünülen Kayın ilk katil, ilk mesih-karşısı oldu!

1 Yuhanna 3:12 “Şeytan’a ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.”

- Kayın *Kilisenin ilk peygamberi* olan Habil’i öldürmüştü. (Luka 11:51)
- Habil hareketleriyle gerçek tohum olan Rab İsa Mesih’e işaret etmişti:

İbraniler 12:22-24 “Oysa sizler Siyon Dağı’na, yaşayan Tanrı’nın kenti olan göksel Yeruşalim’e, bir bayram şenliği içindeki onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı’ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa’ya ve Habil’in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.”

- Daha sonra Kayın lanetleniyor (9-16).
- Tanrı, Habil’i öldürmesinin sonucu olarak Kayın’i lanetliyor.
- Kayın toprağın laneti altında yaşamaya başlıyor (11. ayet).
- Kayın’in işlediği toprak lanetlendiği için Kayın artık daha da zor bir yaşam yaşayacaktı (ayet 12).
- Ve aylak aylak dolaşan bir göçebe gibi hareket edecekti.
- Tanrı’nın huzurundan ve iman ailesinden atılarak (afroz edilerek) *doğudaki Nod* diyarına sürgün edildi.
- Doğuya sürülmek Tanrı’dan uzaklaşmak anlamına geliyordu.

- Bu trajedi Adem'in üzerimize getirdiği günahın derinliklerini görmemizi sağlıyor.

İki Şehir (ayet 17-26)

- Kayın'ın hareketi sonucu dünyadaki aile yapısında bir ayrım başlıyor.
- 1600 sene önce Agustin "**Tanrı'nın Şehri**" adlı kitabında bu ayrımı şöyle tanımlıyor:
- İnsanın Şehri - Tanrı'nın Şehri, *İnançsız-inanan* olarak tanımlıyor.
- Yaratılış 4'ün ve Kutsal Kitap'ın geri kalanı bu ayrımı anlatıyor.
- Günah trajiktir. Günahın sonuçları trajiktir.
- Günah o zaman aileleri nasıl bölüyor idiyse, bugün de aynı şekilde aileleri parçalamaya devam ediyor.
- Eğer aileniz herhangi bir sebepten dolayı dağılmış ya da parçalanmışsa bunun sebebi günahdır.
- Yaratılış 4:17-24'te İnsanın Şehri anlatılıyor.
- İnsanın Şehri toplam 8 ayette anlatılıyor.
- Tanrı'nın Şehri (iman ailesi) ise son 2 ayette anlatılıyor.
- 17. ayette Kayın'ın Enoş adında bir oğlu oluyor.
- Ve Enoş bir kent kurucusu oluyor.
- Sonra iki kadınla evlenen Lemek'i görüyoruz.
- *Birden fazla kadınla evlenmek yaratılış düzenine aykırıdır!*
- İnsanın günaha düşmesinden önce sadece tek kadınla evlilik vardı!
- Lemek'in karısı Âda'dan sürü sahibi göçebelerin atası Yaval dünyaya geldi.
- Ve müziğin atası olan Yuval dünyaya geldi.
- Lemek'in diğer karısı Silla'dan metalin atası Tuval-Kayın doğdu.
- Bu kişilerin yaptıkları işler kötü veya gayri meşru değil.
- Bu işler Tanrı'nın tüm insanlara gösterdiği genel lütfunun bir parçası.
- İşte bu ayetler insanın şehrindeki işleri tanımlıyor.
- Bu işler Tanrı'ya adanmış işler değil.
- Tamamen insanların çıkarına adanmış işler.
- İnsanın şehrinin odağında Lemek var.
- Lemek 24. ayette şöyle diyor:

Yaratılış 4:24 "Kayın'ın yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

- Burada Lemek'in *cahilce* ve *gururla* söylediği sözleri okuyoruz.
- Tanrı'nın vermiş olduğu laneti alıp kendisi arttırıyor.
- Lemek, Tanrı'ya ait olan krallık ve tanrısallık haklarını kullanıyor.
- İşte insanın şehrindeki durum o zaman olduğu gibi bu zamanda da aynı şekilde devam ediyor.
- Tanrı'nın Şehrinde kısaca bahsediliyor (4:25-26).
- Havva, *atanmış, seçilmiş* anlamına gelen Şeyt (Şit) adında bir oğul dünyaya getiriyor.

Yaratılış 4:25 "Tanrı Kayın'ın öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit (Şeyt) adını verdi."

- 26. ayette Şeyt'in oğlu Enoş'u görüyoruz.
- Enoş önemli, çünkü "*O zaman insanlar RAB'be yakarmaya başladı.*"
- Kendi işleriyle tatmin olmak yerine RAB'be yakardılar!
- Tanrı'nın adını lekelemek yerine veya O'nun gücünü kendi güçleriymiş gibi göstermek yerine Tanrı'ya yakardılar.
- Tanrı'nın şehri *başka bir kişiye bağımlı* olmakla tanımlanıyor.
- Tanrı'nın şehri *Tanrı'ya yakaranların olduğu yer* olarak tanımlanıyor.
- Tanrı'nın şehri *Tanrı'ya dayananların bulunduğu yer* olarak tanımlanıyor.
- Burada bir gösteriş yok.

- Burada Yeri ve Göğü yaratana, Adem'i ve Havva'yı giydirene güvenmek ve O'na tapınmak var.
- Aynı durum Kilise için de geçerli.

1 Korintliler 1:26-31 “Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlülere utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. Bunun için yazılmış olduğu gibi, “Övünen, Rab'le övünsün.”

- İnsanın *günah şehrinin tam ortasında* Tanrı'nın ufacık bir ailesi olarak RAB'bin adına yakarmaya, O'na tapınmaya geldik.

Confessio Belgica 35. Madde: “Yediğimiz İsa'nın doğal bedeni ve içtiğimizin İsa'nın kanı olduğunu söylerken bir yanılgı içerisinde olmayız – ancak bunu yeme şeklimiz ağız yolu ile değil Ruhta iman aracılığı ile dir.” (Belçika İnanç Açıklaması).

- Yanlış anlamayın: İsa Mesih'in etini yemek veya kanını içmekten bahsetmiyorum.
- Ruhsal olarak O'nun bedenine ve kanına paydaş olmaktan bahsediyorum.
- Bizler de Tanrı'nın şehrinde yaşayan ilk iman ailesi gibi ona yaklaşıp
- “RAB bize merhamet et” diye O'na yakaralım.
- Dualarımızı işittiğinden emin olalım.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Mesih'in Tufandaki Görüntüsü

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

11 Şubat 2007

Yaratılış 6-9:17

- Bu vaazlarda bazen genel olarak ormanı görmeye çalışıyoruz.
- Bazen de tek bir ağacı inceliyoruz.
- Burada sorduğumuz soru şu:
- Eski Antlaşma İsa Mesih'i nasıl gösteriyor?
- Nuh'un Tufanı'nın Mesih-Merkezci olduğunu nasıl biliyoruz?
- İsa Mesih'in Eski Antlaşma hakkında söylemiş olduğu şu sözlere bir bakın:

Luka 24:27, 44-45 "Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı... Sonra onlara şöyle dedi: "Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' demiştim." Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı."

Yuhanna 5:39 "Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!"

- Bugün Tufan konusuna bakacağız.
- Size başka bir soru sorayım,
- Tufan olayındaki ana tema neydi? (Tufanın Büyük Resmi)

Geerhardus Vos: "Bu kozmik olayın açılımı hem negatif, hem de pozitif sonuçlar doğurmuştur? Birincisi, negatif olarak Tufan dünyayı yıkıma uğratmıştır. Bu Tanrı'nın yıkıcı bir yargısıydı... İkincisi de, pozitif olarak, yeni bir dünya düzeninin kurulmasıydı. "Birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu."

Tufan Yaratılışın İptaliyle İlgili Bir Olaydır (Yaratılış 6-7; 2 Petrus 3:1-6)

- Yaratılış 6 insanların dünyada çoğalmaya başladıklarını söyleyerek başlıyor.
- Tanrı'nın Yaratılış 1'de "Verimli olun, çoğalın" açıklamasının sonucu olarak insanların çoğaldığını okuyoruz.
- Bu bölümlerde günaha düşüşten sonra olanları okuyoruz.
- Altıncı bölümde ise kötü bir durumun nasıl daha da kötüye gittiğini görüyoruz.

Yaratılış 6:2 "İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler."

- Burada *ilahi varlıklar* olarak çevirilmiş olan kelime İbranice aslına göre *Tanrı'nın oğulları* olarak çevrilmeli.
- Tanrı'nın oğulları: Şeyt'ten (Şit) gelen, tanrısal olan ve kadının tohumu olanlar).
- İnsan kızları: Tanrısallıktan uzak Kayın'den gelenler, yılanın tohumu olanlar).
- Tanrı'nın oğulları insanın kızlarıyla evlendi.
- Durumu şu şekilde açıklayabiliriz:
- Şeyt'ten (Şit) gelenler Mesih'i kültürle karıştırdılar.
- Hristiyan kültürüyle dünyasal bir kiliseye sahip oldular.
- Bir kültüre Kurtuluş Müjdesini verirken o kültürdekiler gibi davranırsak işte bizim de sonumuz Şeyt'in oğullarının sonu gibi olur.
- Bu olay farklı bir düşüş olarak tanımlanıyor:

Yaratılış 6:2 "Tanrı'nın oğulları insan kızlarının **güzel** olduklarını **gördüler**, ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar **aldılar**." (Eski Çeviri)

Yaratılış 3:6 “Ve kadın **gördü** ki, ağaç yemek için iyi, **gözlere hoş**, ve anlayışlı kılmak için arzu olunur bir ağaçtı, ve onun meyvesinden **aldı**, ve yedi; ve kendisiyle beraber kocasına da verdi, o da yedi.” (Eski Çeviri)

- Tanrı’nın cevabını 3. ayette görüyoruz: “İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.”
- Neden? Çünkü;

RAB gördü ki, yeryüzünde adamın kötülüğü çoktu, ve her gün yüreğinin düşünceleri ve kuruntuları ancak kötü idi. Ve Rab yeryüzünde adamı yaptığına tövbe etti, ve yüreğinde acı duydu.

- Musa insanların diliyle halkın anlayacağı şekilde Tanrı’nın günahı ne kadar nefret ettiğini anlatıyor.
- Burada, Tanrı üzüldü, pişman oldu, veya tövbe etti gibi sözler söylerken, halkın Tanrı’nın günaha karşı olan tutumunu anlamaları için bu dili kullanıyor.
- Artık *Tanrı’nın gözündeki yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.* (6:11-12)
- İşte bundan dolayı, Tanrı *göklerin altında soluk alan bütün canlıları* tufanla yok edeceğini söylüyor (6:17).
- Tanrı Yaratılış 2’de insanlara vermiş olduğu **soluğu**, nefesi geri alacaktı.
- Yeryüzünde Tanrı’nın havasını soluyan hiç kimse kalmaması için o kadar büyük bir tufan yolladı ki en yüksek dağlar bile su altında kaldı.

Yaratılış 7:19 “Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.”

- Ve böylece herkes ve her şey öldü! (7:21-23).
- Bu şekilde Yaratılış iptal edilmiş oldu.
- Petrus, o zamanlar var olan dünyanın yok olduğunu söylüyor:

2 Petrus 3:1-6 “Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rab'bin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayınız. Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, “Rab'bin gelişiyi ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor” diyerek alay edecekler. Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar. **O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.**”

- Fakat Tanrı’nın bir vaadi vardı.
- Yılanın başını ezecek olan kişi kadının tohumundan gelecekti!
- Tanrı Tufanla Yılanın başını ezmış mi oluyordu?
- Hikayemiz burada tamamlanmış mı oluyordu?

Tufan Yeniden Yaratma Eylemidir (Yaratılış 8:1-9:17)

- Tanrı insanlardaki soluğu alarak onları öldürdü.
- Bu yıkımdan Tanrı yeni bir dünyanın doğmasını sağlıyor.
- Tanrı bu büyük trajediden iyilik çıkarıyor.
- Tam ölüm anında yaşam bulunuyor.
- Yargı anında merhamet bulunuyor.
- Ve Tanrı Nuh’u hatırlıyor (8:1)

Sonra Tanrı Nuh’u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.

- Buradaki yeni başlangıçlara dikkat edin.
- Herşey yeniden başlıyor.
- Hatta zaman bile yeni başlıyor: *Birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu* (8:13).

8:1 Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.

1:2 Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.

- Yaratma eylemi sırasında Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde süzülüyordu.
- Tufanın 150. gününde Tanrı yeryüzünde bir rüzgar estirdi.
- Bu rüzgar öylesine çıkan bir rüzgar değil.
- Rüzgar kelimesi için kullanılır İbranice kelime 1:2'de kullanılan Ruh kelimesiyle aynı kelime. (Ruha)
- Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde ve tüm yeryüzünde süzülüyordu.
- Musa özellikle bu kelimeleri kullanarak Tanrı'nın eylemini bize anlatıyor.
- Ve böylece Tanrı yeniden yaratıyor.
- Aden'de yaptığı gibi insanlarla yeniden bir antlaşma yapıyor. Antlaşmasını yeniliyor (6:18, 8:17, 9:1,7)
- Tanrı'nın Ademle Aden'de yapmış olduğu antlaşma eylem antlaşmasıydı.
- Burada Tufandan sonra lütuf antlaşmasının evrensel anlamda devam ettiğini görüyoruz.
- Tanrı tüm yaratılışla antlaşma yapıyor: Tüm yaratılış, hayvanlar ve insanlar.
- Ve antlaşma için bir işaret veriyor.
- Bu sefer antlaşmanın işareti olarak gökkuşağını veriyor.

Yaratılış 9:9-17 “Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla -kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla- antlaşmamı sürdürmek istiyorum. Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak. Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak: Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse, sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.” Tanrı Nuh'a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.”

- Tanrı, Tufanla başlattığı yargısını bir kenara bırakıyor ve merhametini göstermeye başlıyor.
- Tufan bizleri nasıl Mesih'e yönlendiriyor?
- Üç şekilde:
 1. Tufan tek bir adam tarafından kurtulacağımıza işaret ediyor (Yaratılış 6:8, 9, 8:1 Romalılar 5)
 - Nuh'un imanından dolayı tüm ailesi kurtuldu.
 - İbraniler 11:7 “İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.”
 - Biz de tek adama iman ediyoruz: Rab İsa Mesih.
 2. Tufan vaftizin yenilenmesini simgeliyor.
 - 1 Petrus 3:21 “Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.”
 - Tufan suları Nuh'u ve ev halkını Tanrı'nın düşmanlarından nasıl ayırdıysa, Kızıl Deniz de İsrail halkını Tanrı'nın düşmanlarından öyle ayırmıştır.
 - Aynı şekilde vaftiz suları da bizleri dünyadan ayırmaktadır.
 3. Tufan herşeyin yenilenmesini simgeliyor.
 - 2 Petrus 3:7-13 “Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar. Sevgili

kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rab'bin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. Ama Rab'bin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek. Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

İbrahim'e Vaaz Edilen Müjde

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

18 Şubat 2007

Yaratılış 11:27-12:9

- Heidelberg Kateşizminin 19. sorusu şöyle: “Bunu nasıl biliyorsunuz?”

Cevap: “Kutsal Kitap bana söylüyor. Tanrı’nın kendisi Müjdeyi cennette açıkladı, daha sonra kutsal atalar ve peygamberler aracılığı ile ilan etti, kurbanlar ve yasanın diğer törenleriyle bunu tasvir etti, sonunda sevgili Oğlu aracılığı ile bunları tamamladı.”

- Burada tüm kurtuluş tarihinin özetini görüyoruz.
- Tanrı Yaratılış 3:15’te Kurtuluş Müjdesini şöyle açıkladı:

“Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

- Sonra Kurtuluş Müjdesini İbrahim’e İshak’a Yakup’a açıkladı. (atalar)

Çağrı (12:1)

- Tanrı’nın Avram için olan planı, Avram 75 yaşında Harran’dan Kenan diyarına çağrıldığı zaman başlamadı.
- Tanrı *görünmez eliyle* Avram’ın yaşamını yönlendiriyordu.
- Tanrı Avram’ı çağrısına itaat etmesi için hazırlıyordu.
- Yaratılış 11:31-32’de İbrahim’in babası Terah’ın, Ur kentinden ayrılıp Kenan diyarına gitmek üzere Harran’a yerleştiğini yazıyor.
- O zamanlarda bir çok göç oluyordu.
- Terah da bu göç hareketine katılmıştı.
- Fakat Terah’ın planladığı gibi Kenan diyarına ulaşamadılar.
- Neden? Tanrı’nın ilahi takdiri... Tanrı’nın görünmez eli
- Avram’ı babasının ülkesinden çağırıp yeni bir milletin atası yapma planı Tanrı’ya aitti.

- Ve Tanrı Avram’a çağrısını yaptı:

Yaratılış 12:1 “RAB Avram’a, “Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git” dedi”

- İbrahim’in cevabı ne oldu?

Yaratılış 12:4 “Avram RAB’bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Harran’dan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı.”

- Görüyor musunuz?
- RAB Avram’a “**GİT**” dedi ve Avram “**GİTTİ**.”
- Aynen yaratılıшта olduğu gibi...
- Tanrı “**ışık olsun**” dedi ve “**ışık oldu**”
- Tanrı İbrahim’e “**git**” dedi ve İbrahim “**gitti**”
- Yaratılıшта nasılsa Tanrı’nın antlaşmasında da öyledir.
- Tanrı konuşur ve biz hareketlerimizle cevap veririz.

- Tanrı dedi ve Tanrı'nın dediği oldu!
- Bu çağrı çok pahalıya patlayan bir çağrıydı.
- İsa'yı izleme çağrısı da çok pahalı bir çağrıdır:
- Bakın İsa ne diyor:

Matta 10:34-39 “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. ‘İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.’ Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.”

- Avram'ın ailesiyle ve çevresiyle olan ilişkilerini koparması gerekiyordu.
- Rabbin çağrısına uymak için kendisini reddetmesi gerekiyordu.
- Tanrı'nın krallığı için herşeyi geride bırakması gerekiyordu.
- **Ve Avram gitti.**

İbraniler 11:8-10 “İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrı'nın sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı. İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda yaşadı. Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.”

- Avram Mesih'in gününü görmek için imanla yola çıktı.

Yuhanna 8:56 “Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

Antlaşma (12:2-3)

- Rab Yaratılış 15'te Avramla bir Antlaşma yapıyor.
- Bu antlaşma'nın içeriğini Yaratılış 12:2-3'te görüyoruz.

Yaratılış 12:2-3 “Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım, Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığıyla kutsanacak.”

- Bu antlaşmada Tanrı tek taraflı olarak Avram'ı bereketliyor.
- İşte Kurtuluş Müjdesi, işte Tanrı'nın lütfu budur.
- Tanrı'nın şu sözlerine dikkat edin: *Yapacağım, kutsayacağım, kazandıracağım, lanetleyeceğim.*
- Burada ilginç bir paralel var.
- Yaratılış 3-11 bölümlerinde insana günahından dolayı 5 lanet verildiğini görüyoruz (Adem, Kayın, Lemek, Ham ve Nemrut).
- Aynı şekilde, Tanrı Avram'a yeni halkın babası olarak 5 bereket veriyor.
- Bu bereketlerin en büyüğünü 3. ayette okuyoruz:

Yaratılış 12:3 “... Yeryüzündeki bütün halklar (aileler) Senin aracılığıyla kutsanacak.”

- 11. bölümde Tanrı, tüm milletleri yeryüzünün her tarafına dağıtmıştı.
- Fakat burada, Rab İsa Mesih'te gelecek olan kurtuluşun bir kıvılcımını görüyoruz.
- Pavlus'un da dediği gibi; o İbrahim'in tohumudur, ve bu tohumdan olan herkes İbrahim'in soyundandır ve antlaşmanın mirasçılarıdır (Galatyalılar 3).
- Bu vaad tüm milletler ve tüm diller içindir.
- Vaadin dışında kalan bir ırk ya da millet yoktur.
- Dordt Konseyinin kararlarında da gördüğümüz gibi, kurtuluş ayırım gözetmeden tüm uluslara açıklanmalıdır:

Dort Konseyi (II, Madde 5): “Müjdeyi Herkese Duyurma Zorunluluğu

Bundan da fazlası, müjdenin vaadi, çarmıha gerilmiş olan bu Mesih'e iman eden hiç kimsenin mahvolmaması ama tam tersine sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Tövbeye ve iman etmeye çağıran buyrukla birlikte duyurulan bu vaat, hiçbir farklılık ve ayırım gözetmeden Tanrı'nın iyi iradesi uyarınca bütün uluslara ve insanlara duyurulmalıdır.”

Görev (12: 4-9)

- Sonuç olarak, Tanrı Avram'a **gitme** görevi veriyor.
- Ve Avram Kenan diyarına **gidiyor**.
- Dikkat edin Avram Şekem, Beytel, Ay ve Negev kentlerinden geçerek gidiyor.
- İbrahim yolda uğradığı yerlerde sunaklar yapıp Rabbe tapınıyor.
- Bunu yapmasının amacı nedir?
- Avram gittiği toprakları RABBE adıyor.
- Avram'ın bu topraklarda hiçbir hakkı yok
- Fakat bütün bu topraklar yeri ve göğü yaratan RABBE ait.

Mezmur 24:1 “RAB’bindir yeryüzü ve içindeki her şey, Dünya ve üzerinde yaşayanlar.”

- Böylece Tanrı'nın kurtuluş planı için sahne hazırlanmış oluyor.
- Önümüzdeki haftalarda İsrail'in ataları olan İbrahim, İshak, Yakup ve Yusuf'u inceleyeceğiz.
- İsrail'in nasıl antlaşma halkı olduğunu ve bu antlaşmanın sonucu olarak Tanrı'nın İbrahim'e vermiş olduğu vaadi nasıl yerine getirdiğini inceleyeceğiz.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Onun Adı “Kahkaha” Olacak

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

25 Şubat 2007

Yaratılış 21:1-7

- Protestan Reformasyonunun temel gerçeklerinden birisi de Eski ve Yeni Antlaşma'nın mesajının sürekliliği.
- Roma Katolik Kilisesi tam bir süreklilik olduğunu söylüyor.
- Roma'ya göre İsa Musa'nın devamı, İncil Yeni Yasanın devamı ve Misva Ayini ise Yeni Kurban törenidir.
- Anabaptistler ise herşeyin tamamen bitmiş olduğunu ve Eski Antlaşma'nın geçersiz olduğunu söylüyorlardı.
- Biz Reformist Hristiyanlar ise metodun bittiğini ama mesajın sürdüğünü ve devamlılığını savunuyoruz.
- Bu durumu teolojik bir dille anlatacak olursak şöyle anlatabiliriz:
- *Lütuf Antlaşması'nın özünde devamlılık vardır,*
- *Fakat Lütuf Antlaşması'nın uygulanışında tamamlanmışlık vardır.*
- Bu durumu Heidelberg Kateşizmi'nin 19. sorusunda görüyoruz.

Heidelberg Soru 19: Bunu nasıl biliyorsunuz? Kutsal Kitap bana söylüyor. Tanrı'nın kendisi Müjdeyi cennette açıkladı, daha sonra kutsal atalar ve peygamberler aracılığı ile ilan etti, kurbanlar ve yasanın diğer törenleriyle bunu tasvir etti, sonunda sevgili Oğlu aracılığı ile bunları tamamladı.

- İsa Mesih'in müjdesi kurtuluş tarihinde çeşitli şekillerde görünmüştür.
- Mesaj aynı fakat metodlar farklı.
- Bu gerçeği aklımızda tutarak Yaratılış 21'e geliyoruz. (Tekrar okuyun).
- Burada İsa Mesih'i nasıl görüyoruz?
- Adı “kahkaha” anlamına gelen İshak'ın hikayesi iki kahkaha çeşidinin çevresinde gerçekleşiyor:
- Şüphe kahkahası ve iman kahkahası.

Şüphe Kahkahası

- Yaratılış 21'e kadar okuduğumuz hikayede İbrahim ve Sara İshak'ın doğacağı vaadine neden gülüyorlar?
- İsa Mesih'in Kurtuluş Müjdesinin gerçekleşmesinde İshak'ın doğuşu çok önemliydi.
- Vaad edilen Tohum olan Kurtarıcının gelmesi için İshak'ın doğması gerekiyordu.
- İbrahim ve Sara'yı şüpheye iten neydi?
- İbrahim'in Harran'dan çağrılmasından ve bir oğul vaadinden ne kadar zaman geçmişti?
- Yaratılış 12'den (çağrı) Yaratılış 21'e (İshak'ın doğumu) kadar 25 yıl geçmişti!
- “Tanrı nerede? Vaadine ne oldu? Neden bu kadar uzun sürüyor?” gibi soruları sormak çok doğal.
- Daha önceden İbrahim'in imanını övdük. İbrahim'in iman adamı olduğunu söyledik.
- Yeni Antlaşma'da İbrahim'in imanlıların babası olduğunu okuyoruz.
- İbrahim'in imanla aklandığını okuyoruz.

1 Korinliler 10:11 “Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.”

- Eski Antlaşma hikayeleri bizlere örnek olsun diye yazıldı.
- İbrahim'in ruhsal çocukları olan bizler çarmıhlarımızı yüklenip Mesih'in krallığı için sabırla yaşamalıyız.
- Tanrı'nın inşa edeceği Tanrı'nın şehrini beklemeliyiz.
- Tanrı'nın şehrini bekleyen ve bu beklentiyle yaşayan ruhsal yolcular olmalıyız.
- Martin Luther'in başından geçen bir hikaye anlatayım:
- Bir gün Martin Luther "sadece ve yalnızca imanla aklanma" üzerine bir ders verirken birisi araya girip, "Bu kadar da kolay olamaz!" der. Luther'in cevabı şöyle olur: "İmanın kolay olduğunu mu zannediyorsun?"
- Evet, iman Tanrı'nın armağanıdır.
- Fakat imanla yaşamak kolay değildir.
- İbrahim ve Sara Tanrı'nın sözüne ve vaadine karşı şüpheli yaklaştılar.
- İmanlıydılar ve imanla aklanmışlardı.
- İmanla yaşıyorlardı.
- Şüphelerini nasıl ifade ettiler? Gülerek...
- Tanrı'nın İbrahim'e ve Sara'ya verdiği vaade gülmeleri yeni bir şey değildi.
- İbrahim ve Sara için şüphe yeni bir şey değildi.
- Hepimizde olduğu gibi, İbrahim ve Sara da şüphe ve merak içinde yaşıyordu.
- İbrahim 12. bölümde 75 yaşındayken Tanrı'nın vaadini izleme çağrısı almıştı.
- Hemen sonra Avram'ın eşi Sara hakkında Firavun'a yalan söylediğini görüyoruz.
- İbrahim imanla aklandı ama her zaman bu imanla yaşamadı.
- Avram Mısır'da ölecek olsaydı vaad edilen oğul da gelemezdi.
- Bu nedenle İbrahim'in Tanrı'dan şüphe etmesi yeni bir şey değil.
- Yaratılış 15'te Avram'ın şüphesini görüyoruz:

Yaratılış 15:2-3 "Avram, "Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?" dedi, "Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak."

- Sonra Rab Avram'a görünüp şöyle diyor:

Yaratılış 15:4-5 "RAB yine seslendi: "O mirasçın olmayacak, öz oğlun mirasçın olacak." Sonra Avram'ı dışarı çıkararak, "Göklere bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak."

- Buna rağmen, 16. bölümde Avram 85 yaşındayken çocuk sahibi olabilmek için Hacerle yatıyor.
- Tanrı'nın vaadini kendi kendisine yerine getirmeye çalışıyor.
- Tanrı'nın işini insan yapamaz!
- Avram'ın Sara'dan bir oğlu olacaktı.
- Vaad bununla ilgiliydi.
- Bu vaad kurtuluşla ilgili bir vaaddi.
- Avram'ın Sara'dan bir oğlu olacaktı ve Mesih bu çizgiden gelecekti.
- Bu Avram'ın gücüyle değil, Tanrı'nın gücüyle olacaktı.
- RAB, 17. bölümde vaadini tekrarlıyor.
- Bu sefer, vaadini hatırlaması için İbrahim'e gözle görülür bir işaret veriyor.
- Sünnet.
- Buna rağmen İbrahim gülüyor.
- Sonra RAB, 18. bölümde İbrahim'in çadırında görünüyor ve
- Sara'nın bir yıl içerisinde bir oğlunun olacağını söylüyor.
- Ve Sara gülüyor.
- Ve Yaratılış 20'de ise İbrahim Avimelek'e Sara'yla ilgili yalan söylüyor.

- “İmanın kolay olduğunu mu düşünüyorsunuz?”
- Kutsal Kitap’ta iman yaşamının ne kadar zor olduğunu görüyoruz.

İman Kahkası (21:1-7)

- Sonunda Tanrı’nın vaadi gerçekleşiyor.
- İbrahim’in imansızlığına rağmen!
- Buradan ne öğreniyoruz?
- Tanrı’nın vaadi bizim yaptıklarımıza değil, kendi isteğine bağlıdır.
- Kurtuluşumuz da bizim yaptıklarımıza değil, Tanrı’nın seçimine bağlıdır.
- 25 sene sonra Tanrı’nın vaadi gerçekleşiyor.
- Yaratılış 21 Tanrı’nın sözünü tuttuğunu söylüyor.

Yaratılış 21:2 “Sara hamile kaldı; İbrahim’in yaşlılık döneminde, tam Tanrı’nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu.”

- Tanrı tarih boyunca halkıyla birlikteydi.
- Ve tam belirttiği zamanda geldi.
- İbrahim’in başından geçen her şey Tanrı’nın Lütuf Antlaşması’nın sadece tek taraflı olduğunu göstermek içindi.
- Tanrı’nın insanları günahlarından kurtarması iki taraflı bir iş değildir (Sinerji).
- Tanrı’nın kurtarışı tek taraflı bir iştir (Monerji).
- Kurtuluş için ortak yok.
- Tanrı insanları kurtarmak için ortak aramıyor.
- Ortaklaşa çalışma veya özgür iradeyle seçim diye bir şey yok.
- İbrahim’in hikayesine bakarak Tanrı’nın hakimiyetini ve karşı konulmaz lütfunu görüyoruz.

Romalılar 4:19-21 “Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara’nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. İmansızlık edip Tanrı’nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı’yı yüceltti. Tanrı’nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.”

İbraniler 11:11 “İman sayesinde Sara’nın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu.”

- İbrahim ve Sara şüphelerine ve tüm zorluklara rağmen Tanrı’nın gücüne inandılar.
- Bu hikaye Tanrı’nın ilahi takdirini, Tanrı’nın hakim gücünü gösteriyor.
- En önemlisi, Tanrı’nın lütfunu gösteriyor.
- Tanrı benim imansızlığıma rağmen vaadini yerine getiriyor.
- Ve Sara oğluna İshak (kahkaha) adını veriyor.
- Sara Tanrı’nın planına ve ilahi takdire gülüyor.
- Sara Nine’yi bu yaşta elinde bir bebekle gören herkes Tanrı’nın gücünü görüp sevinçle gülecekler.

- Kardeşler, Tanrı imanımızı denemelerden ve testlerden geçirmeye devam ediyor.
- İmanımızın yıllarca bu şekilde denenmesinin sebebi nedir?
- Bizim aracılığımızla dünyanın gözünde kendisini yüceltmek için.
- İshak’ın neden vaade göre doğması gerekiyordu?

Yaratılış 3:15 “Onun soyu (tohumu) senin başını ezecek.”

- İshak'ın doğumu İbrahim'den gelecek olan Rab İsa Mesih'e işaret ediyordu.
- Sara'ya olduğu gibi, Tanrı'nın meleği Meryem'e de görünerek Tanrı için hiçbir şeyin imkansız olmadığını söyledi.
- Tanrı, mucizevi bir şekilde Sara gibi yaşlı bir kadının hamile kalmasını sağladı.
- Aynı şekilde, Bakire Meryem'in de mucizevi bir şekilde hamile kalmasını sağladı.

Galatyalılar 4:4-5 “Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım.”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

“Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde rahipler yapmış olan Mesih'in olsun!
Amin.”

Vahiy 1:6

Vaad Edilen Tohumun Ölümü ve Dirilişi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

04 Mart 2007

Yaratılış 22:1-18

- Yaratılış 22 kendi kendisini çok net açıklıyor.
- John Calvin'in de dediği gibi "Bu bölüm hiç unutulmayacak bir olayı anlatıyor."
- Biz bu olayların bize nasıl Mesih'i gösterdiğine bakıyoruz.

Rabbin Denemesi (22:1-2)

- Yaratılış hikayesi İshak'ın doğumundan İshak'ın çocukluğuna atlıyor. (Yar 21:8).
- İshak'ın doğumunu hatırlayın.
- 25 yıllık bir vaaddan sonra mucizevi bir şekilde doğmuştu.
- Yaratılış 22'de İbrahim'in durumunu çok daha iyi görebiliyoruz.
- Burada gördüğümüz İbrahim kimdi?
- Rabbe inanan ve imanıyla aklanan kişiydi (Yaratılış 15).
- Pavlus'un imanlıların babası olarak tanıttığı kişiydi (Romalılar 4).
- İmanla babasının evinden ayrılan ve gelecekte göksel bir vatan gören kişiydi (İbr. 11).
- Ve şimdi burada İbrahim'in imanı tekrar test ediliyordu.
- İbrahim'in imanı ne kadar derindi?
- Bu nasıl bir test olacaktı?
- Vaad edilen tohumu, yıllarca beklediği vaadi RABBE kurban edecekti!

Yaratılış 22:2 "Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun."

- İbrahim, sevdiği biricik oğlunu alıp kurban edecekti.
- Aslında buradaki esas ruhsal mesajı görmemiz lazım.
- İbrahim oğlunu kurban ederek, aslında başka birisinin kurban edileceğine işaret ediyordu.
- Bakın, John Calvin bu durumu nasıl anlatıyor:

John Calvin: "İbrahim kurban ettikten sonra kaybedeceği oğluna değil, veya oğlunun ölümüyle adının yok olmasına değil, İbrahim'in oğlunun ölümüyle tüm dünyanın kurtuluş ümidinin kaybolacağına üzülüyor. İshak ölürse vaadedilen oğuldan gelmesi gereken tohum da gelemeyecekti. İşte İbrahim'in imanı Tanrı'nın bu vaadine dayanıyordu."

- Buradaki tansiyonu hissedebiliyor musunuz?
- Bu hikayenin Mesih'in gelişine, ölümüne ve dirilişine işaret ettiğini hissedebiliyor musunuz?
- İshak ölürse Mesih de ölür!
- Eğer Mesih yoksa, günahın egemenliğinden kurtuluş ümidi de yoktur.
- İbrahim çarmihini yüklenip kendi arzularını reddedebilecek miydi?
- İbrahim imanla Rabbi izleyecek miydi?
- İbrahim'in çocukları olan bizler Rabbin sesini dinleyip içinden geçtiğimiz denemelerden başarıyla geçebilecek miyiz?

1 Petrus 1:6-7 "Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih

görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.”

- Ateşle arıtılan altın gibi ateşten geçiyoruz.
- Denenmelerden ve sıkıntılardan geçiyoruz.
- Bu denenmelerden imanımız sağlamlaşmış bir şekilde mi çıkacağız, yoksa Tanrı’yı sorgulayan imansızlar gibi mi çıkacağız?
- Gerçek iman ateşten geçerken belli olur.
- İbrahim örnek bir Hristiyandı!
- Tamamen Rabbe ve Rabbin amaçlarına adanmış bir Hristiyandı!

İbrahim’in İtaati (Yaratılış 22:3-10)

Yaratılış 22:3 “İbrahim sabah erkenden kalktı.”

- Tanrı’nın emrettiğini yaptı.
- Yük taşıyacak eşeklerini hazırladı.
- Yakmalık sunu için odun kesti.
- Oğluyla birlikte üç gün boyunca Tanrı’nın göstereceği bir yere doğru ilerledi.
- Burada İbrahim’in iman açıklamasını da görüyoruz:

Yaratılış 22:5 “Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.”

Yaratılış 22:8 “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak.”

- Ama nasıl böyle konuşabiliyor?
- İbrahim’in imanı kendisine değil, Tanrı’nın gücüneydi.
- İbraniler 11’de de bu gerçeği açık bir şekilde görüyoruz.

İbraniler 11:17-19 “İbrahim sırandığı zaman imanla İshak’ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. Oysa Tanrı ona, “Senin soyun İshak’la sürecek” demişti. İbrahim Tanrı’nın ölülerini bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak’ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.”

- İbrahim kesinlikle oğlunu kurban edecekti.
- Çünkü;
 1. Tanrı İshak’ın vaad edilen oğul olduğunu söylemişti. Onu ölüme terk edemezdi.
 2. Ve İbrahim İshak’ı kurban etse de Tanrı’nın İshak’ı ölümden diriltmeye gücünün yettiğini biliyordu.
- İbrahim Tanrı’nın gücüne iman ediyordu.
- Siz kime iman ediyorsunuz?
- Kendi gücünüze mi, yoksa Tanrı’nın gücüne mi dayanıyorsunuz?

Rabbin Sağlayışı ve Vaadi (Yaratılış 22:11-18)

- RAB İbrahim’in imanına ve itaatine karşılık olarak kurbanlık bir koç sağlıyor.
- Aslında burada çok derin ve anlamlı bir müjde var.
- Neden böyle söylüyorum?
- İbrahim buraya *Yahve Yire* adını veriyor.
- Yahve Yire “RAB sağlayacak”, “RAB görecektir” anlamına geliyor.
- RAB neyi görecektir? RAB neyi sağlayacak?
- RAB aynı yerde başka bir kurban sağlayacak.
- Daha sonra Moriya Dağı Golgota tepesi olacak.

- 14. ayette “RAB'bin dağında sağlanacaktır” olarak çevrilen ayeti İbranice aslından şu şekilde çevirebiliriz:
- “O RAB’bin dağında görünecek” בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה
- Burada Rab İsa Mesih’ten bahsediliyor.
- İlk olarak Rab bu dağda bir tapınak inşa ettirecek ve
- Sonra da Tanrı’nın kendisi orada olacaktı.
- Ve O’na kurbanlar sunulacaktı.
- Fakat bu dağ, son kurban olan Rab İsa Mesih’in kurban edileceği dağ olacaktı.
- İbrahim’in itaati Mesih’e işaret ediyordu.

- Sonra 22:15-18’de tekrar Rabbin vaadini görüyoruz.

Yaratılış 22:15-18 “RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi: “RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.”

- İbrahim uzun süren sıkıntılarından sonra imanla Rabbi izlemeye devam ediyor.
 - Ve Tanrı’nın Kurtuluş Müjdesini tekrar duyuyor.
 - Tanrı’nın İbrahimle yapmış olduğu antlaşma devam ediyor.
 - Tanrı antlaşmasına her zaman sadıktı ve antlaşmasına sadık olmaya devam edecek.
 - Sıkıntılara dayanıp yüce mücadeleyi sürdürmeliyiz ve yarışı bitirip, imanımızı korumalıyız.
 - Bizler de hayatımızın sonuna dek Tanrı’nın Sözlerine sadık bir şekilde itaat etmeliyiz.
- 2 Timoteos 4:7-8 “Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.”

Rab diyor ki;

“Aferin, iyi ve güvenilir köle! Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Lütfun Zaferi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

11 Mart 2007

Yaratılış 25:19-26:1-5 ve 28:10-17

- Eski Antlaşma bir çiçeği andırıyor.
- Topraktaki küçük bir tohum gibi kök salmaya başlıyor.
- Sonra filizlenip büyümeye başlıyor.
- Ve sonunda büyüdüğünde tüm rengiyle ve tüm güzelliğiyle ortaya çıkıyor.
- Basit bir tohumun zamanla gelişip büyümesi ve şekillenmesi gerekir.
- Bizim kurtuluş hikayemiz de aynen böyle.
- Önce Yaratılış 3:15'te Tanrı Kurtuluş Müjdesinin tohumunu ekiyor.
- Sonra Eski Antlaşma'nın çeşitli sahnelerinde bu tohum büyüüp gelişiyor.
- Sonunda Mesih gelince de olgunluğa erişmiş oluyor.
- Bu vaazlarımızda hala tohum sahnesindeyiz.
- Kurtuluş Müjdesi çok az da olsa kök salmış durumda.
- İbrahim, İshak ve Yakup bizim köklerimizi oluşturuyor.

Yakup'un Yaşamında Lütuf Prensibi (25:19-26)

- Yakup daha doğmadan önce bile RAB Yakup'u lütuf aracı olarak kullanmıştı.
- Tanrı lütfunu hakedenlere değil, kendi seçtiklerine gösteriyor.
- Yeni Antlaşma'nın bakış açısıyla Yakup'un doğumuna bakacak olursak,
- İbrahim'in veya İshak'ın oğlu olmanız önemli değil.
- Tanrı'da kayırmacılık olmaz.
- Tanrı birincileri sonuncu, sonuncuları da birinci yapabilir.
- Romalılar mektubundan bunu öğreniyoruz.

Romalılar 9:11-12 "Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, "Büyüğü küçüğüne kulluk edecek" dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün."

- İshak ve Rebeka çocuklarına bu prensibi çocuklar daha küçükken öğretmeliydiler.
- Fakat burada da aynı şeyleri görüyoruz:
- Günah, kıskançlık, güvensizlik ve Tanrı'nın vaadini kendi gücüyle yerine getirmeye çalışma arzusunu görüyoruz.

Yakup'un İlk Oyunu ve Rabbin Cevabı (25:27-34, 26:1-5)

- Yakup kardeşi Esav'ı sevmek yerine Şeytan'ın kısa yolunu seçiyor.
- Tanrı'nın vaadini yerine getireceğine güvenmiyor.
- Fakat RAB Yakup'u yargılamıyor.
- Tersine lütfunu gösteriyor.
- Yakup, babasının bereketini almak için dolaplar çevirdiği halde...
- Tanrı, İbrahim'e verilen vaadin Yakup aracılığıyla süreceğini söylüyor.
- Kardeşler biz Tanrı'nın lütfunu hak etmiyoruz.
- O'nun gazabını hakediyoruz.

- Onun lütfunu hakedecek hiçbir şey yapmadık.
- Yakup Tanrı'nın lütfunu hak etmedi.
- Hak etmeyi bırakın, Tanrı'nın lütfuna karşı çalışıyor!
- Buna rağmen Tanrı ona lütfunu gösteriyor.
- İşte, lütuf bundan dolayı anlaşılması çok zor bir şeydir.

- Mesih'in kilisesi... yaşamlarınıza bakın!
- Yüreklerinize bakın... düşüncelerinizi yoklayın!
- Yüreklerinizde ve düşüncelerinizde Mesih size şöyle diyor:
- "Günahlarını biliyorum. Hatalarını biliyorum.
- "Yapmış olduklarını, yapmakta olduklarını ve yapacaklarını biliyorum...
- "Ve işte sana karşılıksız lütfumu veriyorum..."

Yakup'un İkinci Oyunu ve Rabbin Cevabı (27:1-25, 28:10-17)

- Ve Yakup yine Tanrı'ya güvenmiyor!
- Bu sefer annesi Rebeka'yla birlikte vaadedilen tohum olmak için yeni bir dolap çevirme peşindeler.
- İshak'ın artık yaşlandığını ve öleceğini görüyorlar.
- Bu fırsatı değerlendirip kendi amaçları için kullanmayı planlıyorlar.
- Fakat TANRI! Tanrı'nın vaadi kesindir... ve her şeye rağmen gerçekleşecektir.

- İshak bunu ne zaman anlayacaksın?
- Ne zaman kendine güvenmeyi bırakacaksın?
- RABBE ne zaman güveneceksin?
- RAB Babil'de bütün milletleri dağıtmıştı.
- Fakat RAB bu laneti tersine çeviriyor.
- Ve yargı yerine lütuf gösteriyor.
- RAB bütün milletleri Yakup aracılığıyla bereketliyor.
- En son olarak Yakup'tan gelen Mesih aracılığıyla tüm milletler bereketleniyor.
- İsa Mesih Cennetin kapısıdır.
- Baba Tanrı'nın lütfuna giden tek YOL Mesih'tir.
- İshakla Esav'ın öyküsünde Tanrı'nın karşı konulmaz gücünü ve tarihteki lütuf dolu elini görüyoruz.
- Önce İbrahim'in hataları, şimdi de Yakup'un hataları...
- Kutsal Kitap burada bize ne öğretiyor?
- Tanrı GÜNAHKARLARI kurtarır!

Yakup'un Korkusu ve RABBİN Cevabı (32:1-32)

- Son olarak Yakup'un gizemli bir kişiyle güreştiğini görüyoruz.
- Yakupla güreşen Tanrı'nın kendisiydi.
- Neden?
- Çünkü RAB Yakup'a bir şey gösteriyordu...
- Neydi Rabbin Yakup'a gösterdiği?
- Yakup'un hayatının kontrolü kendisinin elinde değil, Tanrı'nın elindeydi...
- Yakup'un insanlarla olan bocalamaları, çekişmeleri hiçbir anlam ifade etmiyor.

- Esas korkulması gereken RABdir.
- RAB isterse Yakup’u bu topraklardan uzak tutar veya bu topraklara girmesini sağlar.
- Yakup’un rüyaları imanını kendi gücüne değil, RAB’be dayandırması gerektiğini öğretiyor.
- Hiç kimse bunun kolay olduğunu söylemiyor.
- İncil’in mesajı bilge arkadaşlarınız ve komşularınız için aptallık olabilir.
- İncil’in mesajı güçlü olduklarına inananlar için zayıf görünebilir.
- Fakat dünyanın bilgeliğini bırakan bizler için Mesih kurtuluştur.

1 Korintliler 1:18-25 “Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.” Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi? Mademki dünya Tanrı’nın bilgeliği uyarınca Tanrı’yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Grekler’se bilgelik arar. Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih’i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar. Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için -ister Yahudi ister Grek olsun- Tanrı’nın gücü ve Tanrı’nın bilgeliğidir. Çünkü Tanrı’nın “saçmalığı” insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrı’nın “zayıflığı” insan gücünden daha güçlüdür.”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Tanrı Kötülüğü İyiliğe Çevirdi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

18 Mart 2007

Yaratılış 37:1-28, 50:15-21

- İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un ve Yusuf'un başına gelenler Tanrı'nın vaatlerinin nasıl gerçekleştiğini anlatıyor.
- Tanrı vaatlerini yerine getirmek için günahlı insanları kullanıyor.
- İbrahim'in yaşamında gördüklerimiz bir Hristiyan'ın iman yaşamında gördüğümüz bocalamaları gösteriyor.
- Yakup'un yaşamında ise, halk ne kadar kötülük yaparsa yapsın, Tanrı'nın lütfunu göstermeye devam ettiğini görüyoruz.
- Tanrı'nın lütfu insanın yaptığına değil, kendi kararına bağlı.
- Yusuf'un yaşamında Tanrı'nın görünmez elini fark ediyoruz.
- Tanrı, ilahi takdiriyle insanların kötülüğünü kullanarak iyi amacına ulaşıyor.
- Yaratılış kitabını özetlerken esas konuyu aklımızdan çıkarmayalım.
- Yaratılış kitabı Tanrı'nın Krallığı'nın yeryüzünde kurulmasıyla ilgilidir.
- Yaratılış 1-2'de bir krallık kuruluyor,
- Fakat 3. bölümde Şeytan'ın güçlerinin saldırısına uğruyor.
- Günaha düşüşten sonra Tanrı'nın halkının hikayesi devam ediyor.
- Artık herkes Aden Bahçesi'nin doğusunda Tanrı'nın cennetinden uzakta yaşamaya başlıyorlar.
- Tanrı'nın krallığını yeniden kurmak için hazırlık yaptığını görüyoruz.
- Mısırdan Çıkış 19'da Sina Dağı'nda Tanrı'nın krallığının prensip olarak ilan edildiğini görüyoruz.
- Yeşu'nun günlerinde de Yasa'nın gereklerine uyulduğunu görüyoruz.
- Bu nedenle Yaratılış kitabına Krallığa Önsöz/İlk Söz de diyebiliriz.
- Yaratılış kitabı şu soruya cevap veriyor:
- "Aden Bahçesi'ne tekrar nasıl gireceğiz?"

Yakup'un Kardeşlerinin Nefretindeki "İyilik" (Yaratılış. 37)

- Bu nefrete sebep olan olayları hatırlayalım.
- İlk olarak, Yusuf kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babası Yakup'a ulaştırıyordu (a. 2)
- Yakup Yusuf'u diğer oğullarından daha çok seviyordu.
- Hatta diğer oğulları için yaptırmadığı renkli bir giysiyi Yusuf için yaptırmıştı. (a. 3)
- Son olarak, Yusuf'un rüyalarını abilerine anlatması onları kızdırmıştı (a. 5-11).
- İşte bu nedenle Yusuf'tan nefret ediyorlardı.
- Burada Yusuf'un doğruluğuna rağmen acı çekmekte olduğunu görüyoruz.
- Rab İsa Mesih de tüm doğruluğuna rağmen acı çekmişti.
- İsa Mesih hiçbir kötülük yapmadığı halde bizim günahlarımız için çarmıha gitti.
- Yusuf'un yaşamı Mesih'e işaret ediyor.
- Yusuf'un başına gelenler Mesih'in başına gelecekleri gösteriyor.
- Yusuf'un köleliğe satılmasına sebep olan "rastlantılara" bakalım.
- Rastlantılar: Tanrı'nın gizli eli, ilahi takdiri...
- Olayların böyle gelişmesi Tanrı'nın planıydı.

- Yakup başkasını yollayabilecekken neden Yusuf'u kardeşlerine yolluyor? (a. 12-16)
- Yakup, abilerinin Yusuf'tan nefret ettiğini biliyor olmalıydı.
- Şekem, sürülerini gütmeleri için uygun değilse, neden Dotan'a gidiyorlar?
- Çünkü Dotan Suriye ve Mısır arasındaki deve kervanlarının geçtiği yoldaydı.
- Yusuf'un abilerinin pek merhametli olmadıklarını biliyoruz (Yaratılış 34)
- Buna rağmen Yusuf'u neden hemen öldürmediler?
- Deve kervanı neden tam bu olaylar gerçekleşirken geldi?
- Dotan kervan yolundaydı ama bir kervanın oradan geçmesi aylar sonra da olabilirdi.
- Midyanlı tüccarlar Yusuf'u ellerinde tutmak yerine neden Potifar'a sattılar? (a. 36)
- Okuduğumuz ayetler bu soruları cevaplamıyor.

Romalılar 8:28 "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz."

Heidelberg Katesizmi 27: Tanrı'nın ilahi takdirinden ne anlıyorsunuz?

"İlahi Takdir, herşeye kadir ve her yerde hazır Tanrı'nın kuvvetidir, Eliyle göğü ve yeri ve bütün yaratılışı tutar ve onları yönetir; yeşillikler ve yiyecekler, yağmur ve kuraklık, verimlilik ve verimsizlik, yiyecek ve içecek, sağlık ve hastalık, varlık ve fakirlik aslında her şey bizlere tesadüfen gelmez, fakat Baba Tanrı'nın elinden gelir."

- Pavlus'un Efesliler 1:11'de dediği gibi:

Efesliler 1:11 "Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik."

- Bu ne anlama geliyor?
- Tanrı kötü ve günah işleyen bir Tanrı mı?
- Hayır... fakat Tanrı kötülüğü kendi iyi amaçları için kullanıyor.

İktidara Giden Yol (Yaratılış 38-41)

- Abileri Yusuftan nefret ediyorlar.
- Ve Yusuf'u köleliğe satıyorlar.
- Yusuf'un hikayesi *bitti* derken yeniden başlıyor.
- 39. bölümde Yusuf'un Potifar'ın evinde rahat olduğunu görüyoruz.
- Yusuf'un doğruluğu Yusuf'un başını yine belaya sokuyor.
- Doğru hareket ettiği için yine köleleşiyor ve zindana atılıyor.
- Doğruluk her zaman mutluluk getirmiyor.
- Ama Yusuf zindandayken RAB de onunla birlikteydi.
- Tanrı Yusuf'a rüyaları yorumlama armağanı veriyor.
- Yusuf 2 sene zindanda kalıyor!
- İki sene boyunca Tanrı neredeydi?
- Tanrı'nın amacının yerine gelmesi için Yusuf'un zindanda kalması gerekiyordu.
- Ve Sonra Tanrı Yusuf'u Firavun'un evine kadar götürüyor.
- Acı çekerken, sıkıntılardan geçerken Tanrı her zaman bizimle.
- Ama Tanrı'nın bizimle birlikte olmasını yanlış anlamayalım.
- Her zaman her istediğimizi elde edeceğimiz anlamına gelmiyor.
- Önemli olan bizim amacımız veya bizim isteklerimiz değil, Tanrı'nın amaçlarıdır.
- Bu nedenle Tanrı kendi amaçları için bizi kullanıyor.

- Tanrı bizleri kendi amacına göre kullanırken bazen zorlu yollardan geçirebilir.
- Fakat bizimle olduğunu, rehberimiz olduğunu ve bizi asla terk etmeyeceğini unutmayalım.
- Bakın Tanrı Kutsal Yazılar'da halkına nasıl sesleniyor:

Yeşaya 41:8-10 “Ama sen, ey kulum İsrail, Seçtiğim Yakup soyu, Dostum İbrahim'in torunları! Sizleri dünyanın dört bucağından topladım, En uzak yerlerden çağırdım. Dedim ki, ‘Sen kulumsun, seni seçtim, Seni reddetmedim.’ Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.

Yeşaya 43:1-2 “Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: “Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin. Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayacak.”

Yeşaya 48:10-11 “Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım, Sıkıntı ocağında denedim. Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum. Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim? Bana ait olan onuru başkasına vermem.”

1 Petrus 1:3-9 “Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir. Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.”

- İşte, Tanrı'nın iyiliği budur...
- İleride başımıza birçok şey gelecek.
- Ama bunların hepsi Tanrı'nın amacına uygun bir şekilde gerçekleşecek!

Yusuf'un Mısır'da İktidara Gelmesinin Amacı (50:20)

- RAB Yusuf'u Firavun'un evine yerleştiriyor.
- Yusuf tüm Mısır'da en güçlü ikinci adam konumuna geliyor.
- Neden herşey bu şekilde geliyor?
- Abilerinden öç alması için mi?

- Mısır'da ve dünyanın her yerinde büyük bir kıtlık başlıyor.

Yaratılış 41:56-57 “Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu. Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.”

- Böylece Yusuf'un abileri de buğday satın almak için Mısır'a gidiyorlar. (a. 42-43)
- Sonuç olarak Tanrı Yakup'un ve tüm ailesinin Mısır'a taşınmasını sağlıyor.

Yaratılış 46:27 “Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi.”

- Yusuf'un abilerinin yaptıkları kötülük iyiydi.
- Yusuf'un köleliği de iyiydi.
- Bütün bunlar neden oldu?
- Tanrı'nın antlaşma halkının korunması için oldu.

- Kıtılık sırasında 70 kişi olan Tanrı'nın halkı Mısır'a gelerek aılıkıtan kurtuldu.
- RAB Yahuda'yı düşünüyor,
- Çünkü RAB Yahuda'nın soyundan gelecekti.
- Tüm günahlarına ve tüm itaatsizliklerine rağmen RAB onları korudu.
- Ve son olarak, Tanrı'nın aklında bizler varız. Bugün ona iman edenler...
- Bizler Tanrı'nın Yeni Antlaşma halkıyız...
- Yeni Antlaşma halkı olan kilise, bugün Tanrı'nın İsrailidir.
- Tanrı Eski Antlaşma halkını nasıl koruduysa O'nun Oğluna iman edenleri de koruyor.
- Bizi Sözüyle ve Kutsal Ruhuyla yönetiyor.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Kurtuluşa Hazırlık

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

29 Nisan 2007

Mısırdan Çıkış 1-2

- “İsrailliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.” (Mısırdan Çıkış 2:25)
- “Ve Tanrı İsrail'in çocuklarını gördü ve onlara saygı gösterdi.” (İbranice)
- Bu sözler Kutsal Kitap'ın en dokunaklı, en samimi sözleri.
- Bu sözler Kurtuluş tarihinin ana temasını anlatıyor.
- Günah işledik ve Tanrı'nın huzurundan düştük...
- Dünyanın, bedenimizin ve şeytanın yükleri altında eziliyoruz.
- Fakat Tanrı görüyor... ve biliyor.
- Tanrı bütün sıkıntılarımızın farkında...
- Kurtuluş öykümüze Mısırdan Çıkış kitabıyla devam ediyoruz.
- Mısırdan Çıkış kitabında Tanrı'yı Kurtarıcı RAB (Yahve) olarak tanımaya başlıyoruz.
- 1-18 bölümlerde RAB'bin halkını kurtarışını ve onlarla samimi bir şekilde ilgilenişini görüyoruz.
- 19-40 bölümlerde ise, onları Kurtaranın gelişini görüyoruz.
- Tanrı'nın kurtuluş eyleminin alt yapısı Mısırdan Çıkış 1-2'de başlıyor.

Tanrı Halkını Hazırlıyor (Mısırdan Çıkış 1)

- İşte hikayemiz bu noktada başlıyor.
- Aslında hikayemiz Yaratılış kitabında bıraktığımız noktadan devam ediyor.
- Yusuf'un kardeşi Yahuda'dan gelecek olan Mesih'in hikayesi devam ediyor.
- Mısırdan Çıkış kitabının ilk ayeti İbranice aslında “VE” kelimesiyle başlıyor.
- Bu şekilde, Yaratılış kitabıyla bağlantı kurmuş oluyor.
- Bu bağlantı önemli.
- 3. Bölümde İsrail'in RABBİ'nin İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un ve Yusuf'un Tanrısı olduğunu göreceğiz.
- Yaratılış kitabının sonuyla Mısırdan Çıkış'ın başı arasında 400 yıl geçmiştir.
- Yaratılış kitabının sonunda 70 kişi olan Yakup'un soyu, Mısırdan Çıkış kitabının başında büyük bir millet olarak karşımıza çıkıyor. (1:7)
- “Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taşı.”
- “üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler” ifadelerine dikkat edin!
- Bu sözler bizi Aden Bahçesi'ne geri götürüyor.
- Aden Bahçesinde Adem'in çoğalıp yeryüzünü doldurması emredilmişti.
- RAB Yakup'a da üreyip çoğalmasını ve yeryüzünü doldurmasını emretmişti.
- Tanrı'nın arzusu insanların sayısının artması değil, Kurtuluş Müjdesi'nin kendi halkı aracılığıyla yayılmasıdır.
- Yeni Firavun bu büyümeyi kabullenemiyor.
- Ve tüm İsrailoğullarını köleliğe zorluyor.
- Burada dünyasal bir zorbalıkla başbaşa değiliz.

- Burada gördüğümüz ruhsal güçlerin kozmik bir savaşı...
- Başka bir deyişle, İsrail ruhsal savaşın tam göbeğinde.
- İsrail ruhsal bir savaşın ortasında buluyor kendisini.
- Mısırdan Çıkış 1 iki tohumun savaşını anlatıyor.
- Aynen Yaratılış 3:15'te gördüğümüz gibi Kadının tohumuyla Şeytan'ın tohumu birbiriyle çatışıyor.

Yaratılış 3:15 “Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.”

- Şeytan, Firavun'u kullanarak İsrail'i yokedebileceğini düşünüyor.
- Fakat burada Tanrı, Şeytan'ın stratejilerini kullanıp halkını kurtarmayı amaçlıyor.
- Luter'in de dediği gibi: “Şeytan Tanrı'nın şeytanıdır.”
- Karizmatiklik ve Pentekostçuluk gibi uç noktaların arttığı bu günlerde Luter'in bu sözünü unutmayalım.
- Karizmatik ve Pentekost mezheplere bağlı olanlar ruhsal savaşın Tanrı'yla Şeytan arasında bir savaş olduğunu iddia ediyorlar.
- Sanki Tanrı'ya ait olanlar Şeytan'a karşı kozmik bir savaş veriyormuş gibi ruhsal savaş Kutsal Yazıların dışındaki hayali bir dünyaya götürüyorlar.
- 8-14 ayetlerinde Firavun'un uyguladığı zulümleri görüyoruz.
- Tanrı'nın ilahi takdiriyle, bütün bu zulümlere rağmen İsrail büyümeye devam ediyor.

Mısırdan Çıkış 1:12-14 “Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsraililer daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak İsraililer'i amansızca çalıştırdılar. Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.”

- Tanrı'nın İsrail'i kurtuluşa hazırlaması sert bir hazırlamaydı.
- Yusuf'un Firavun'un ikinci kolu olması için köleliğe satılması, hapse girmesi gerekiyordu.
- Musa'nın da İsrail'i Kızıl Deniz'den geçirmeden önce 40 yıl Midyan çölünde yaşaması gerekiyordu.
- İsrail'in de Tanrı'nın egemenliğine girmek için sıkıntılardan geçmesi gerekiyordu.
- 1:15-21'de Firavun saldırıya geçiyor.
- Firavun İbrani kadınlardan doğan bütün erkek çocukların öldürülmesi emrini veriyor.
- Böylece tüm erkekleri yok ederek İbrani kadınları Mısır'a asimile etmiş olacaktı.
- Firavun, çocuk doğumuna yardımcı olan ebelerin İbranilere doğacak olan çocukları doğum anında öldürmelerini istiyor.
- Fakat bu işe yaramıyor. Ebeler bu emri yerine getirmiyor. (Kürtaja karşılar)
- Bunun üzerine İbranilere doğan tüm erkek çocukların nehre atılarak boğulmalarını emrediyor.
- Buna rağmen “*halk çoğaldıkça çoğaldı*” (1:20)
- İşte İsrail halkı acıya, zulme ve ölüme bu şekilde hazırlandı.

Tanrı Kurtarıcısını Hazırlıyor (2:1-22)

- İşte bu sırada, boğularak öldürülmesi gereken çocuklardan birisi olan Musa'nın hikayesi başlıyor.
- Mısırdan Çıkış 2:1-10'da Tanrı'nın ilahi takdiriyle Musa'yı koruması çok açık.
- Üç ay gizlenmesini sağlayarak korudu...
- Sonra "sepetin" içinde Nil sularında boğulmaktan korudu...
- İbranice metin okuyucularını özellikle bir noktaya yönlendiriyor.
- Kurtuluş tarihinde olmuş başka bir olayı düşünmemizi istiyor.
- Burada 3. ve 5. ayetlerde "sepet" olarak çevrilmiş olan kelime Yaratılış kitabında Nuh'un gemisi için kullanılmış olan kelimeyle aynıdır.
- Bu kelime tüm Eski Antlaşma'da sadece Nuh'un gemisi olayında ve Musa'nın Nil'e bırakılma olayında bu şekilde kullanılmıştır.
- Yaratılış kitabında "Gemi" (sepet) dünyayı sulardan kurtarmıştı.
- Burada ise Musa aracılığıyla antlaşma halkını kurtarıyor.
- Tanrı'nın Musa'nın üzerindeki eli, en başından beri Tanrı'nın kurtuluş planına işaret ediyor.
- Kurtuluş TEK ADAM aracılığıyla gelecekti (Romalılar 5:15).
- Tanrı antlaşma halkını kurtarmak için tek adam olarak Musa'yı hazırlamıştı.
- Musa'nın tek adam olması bile Mesih'e işaret etmek içindi.

- Ayrıca M.Ç. 2:11-22'de Tanrı'nın Musa'yı korumasını da görüyoruz.
- Musa'nın İbrani bir köleyi döven Mısırlı'yı öldürmesi Tanrı'nın kurtuluş planını hızlandırıyor.
- Musa'nın zamanı henüz gelmediği için Musa'nın Midyan Çölü'ne kaçmasını ve belirlenen zaman geldiğinde harekete geçmesini sağlıyor.
- Musa 40 yıl boyunca Midyan Çölünde çobanlık yaparak dolanıp durdu.
- Ve Tanrı'nın çağrısını bekledi.

- Musa'nın ilk oğlunun adını hatırlıyor musunuz?
- Gerşom – Orada garip, orada yabancı...
- Bu isim bile Musa'nın ruh halini anlamamıza yardımcı oluyor.
- Fakat Musa nereye yabancıydı? Nereye aitti?
- Mısır'a mı aitti? Yoksa Midyan'a mı?
- Musa nereye yabancı olduğunu söylüyordu?
- Musa Midyan'a mı yoksa Mısır'a mı yabancıydı?
- Bu metinleri yazan Musa bu noktayı özellikle belirsiz bırakıyor.
- Musa her iki diyara da yabancıydı...
- Musa Vaadedilen Topraklara aitti.
- Çöl değil, süt ve bal akan topraklara aitti Musa.
- Bakın, İbraniler 11:24-27 Musa'yı nasıl tanımlıyor:

İbraniler 11:24-27 "Musa büyüünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti. Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi. Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu. Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Görünmez Olan'ı görür gibi dayandı."

- Musa, Mesih uğruna aşağılanmayı, suçlanmayı Mısır'ın hazinelerinden üstün tuttu!
- İmanla Mısır'dan ayrıldı... Kralın öfkesinden korkmadı.
- Çünkü İMANLA görünmeyeni arzulayarak dayanıyordu.

Tanrı Kendisini Hazırlıyor (2:23-25)

- Ve Musa bunun için hazırlandı.

Mısır'dan Çıkış 2:23 “İsrailîliler hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti.”

- Bütün bunlar olurken Tanrı neredeydi?
- İbrahim'in soyundan krallar çıkaracağını vaad eden bu Tanrı neredeydi?

Yaratılış 17:6 “Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak.”

- Bu sözleri söyleyen Tanrı neredeydi? Neden harekete geçmiyordu?
- Gözlerini, yüreklerini, ellerini ve seslerini Tanrı'ya kaldırdılar...
- “Gerçekten de Tanrı var mı acaba?” diye düşündüler...
- “Kurtuluş diye bir şey var mı acaba?” diye düşündüler...

Mısır'dan Çıkış 2:24-25 “Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı. İsrailîliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.”

- Ve Tanrı harekete geçti...
- Kardeşler bu sözler fizyolojik ya da psikolojik olarak millet kendisini iyi hissetsin diye söylenen sözler değil...
- Bu sözler Tanrı'nın halkıyla yakından ilgilendiğini ve çok yakında harekete geçip gücünü göstereceğini açıklıyor.
- Mezmur yazarının da açıkça belirttiği gibi:

Mezmur 34:15-18 “RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır. RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler. Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları. RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır.”

- Bu ayetler İsa Mesih'te gelecek olan kurtuluşumuza işaret ediyor.
- Tanrı'nın işitecek kulakları, hatırlayacak akıllı, görececek gözleri, insanların acılarını hissedecek yüreği var...

Yuhanna 1:14 “Söz, insan olup aramızda yaşadı.”

- Tanrı insan oldu!
- Söz Mesih'in bedeninde insan oldu.
- Tanrı'nın sonsuz Oğlu... senin ve benim gibi insan oldu.
- Gerçek bir insan bedenine büründü...
- Kulakları, gözleri, yaşamı, akıllı, iradesi, ve duyguları vardı...
- Rabbimiz halkının haykırıışlarını, yasa altında ezilişlerini ve yasadışı milletlerden çektikleri elemeleri işitti.
- Rabbimiz vaadini hatırladı... Geleceğim ve kurtaracağım vaadi...
- Rabbimiz çektiğimiz elemeleri ve günah batağında boğulduğumuzu gördü...
- Rab günahımızın çürüttüğü iradelerimizi gördü...
- Rab biliyordu...
- Rab bizimle ilgilendi...
- İnsanın yapabileceği şeyleri biliyordu...
- Acı çekmenin ne demek olduğunu biliyordu...
- Günahla denenmenin ne demek olduğunu biliyordu...
- Tanrı'dan ayrı kalmanın ne demek olduğunu biliyordu...

- Ve Tanrı biliyordu...ve Mesih biliyor...
- İki hafta önce üç kardeşimiz Malatya'da hunharca katledildi.
- Mesih, Necati'ye, Tilmann'a ve Uğur'a neler olduğunu biliyor.
- Tanrı Türkiye'deki Hristiyanların elemelerini işitiyor, görüyor, yaşıyor, hiss ediyor.

- Tanrı sessiz değil... şu anda hareket halinde...
- Tanrı'nın Ruhu Türkiye'nin üzerinde süzölüyor...
- TANRI İRADESİNİ GERÇEKLEşTİRİYOR...
- Ben Türküm... aramızda Kürtler de, Ermeniler de var.
- Türkiye Cumhuriyeti hepimizin vatana... Bu ülkede Tanrı'nın adı yüceltilecek.
- Gelin hep birlikte dua edelim:

Göklerdeki Babamız,
Adın kutsal kılınsın.
Egemenliğin gelsin.
Gökte olduğu gibi,
Yeryüzünde de Senin istediğin olsun.
Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi,
Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
Ayartılmamıza izin verme.
Bizi kötü olandan kurtar.
Çünkü egemenlik, güç ve yücelik
Sonsuzlara dek senindir! Amin.

Necati'nin, Uğur'un ve Tilmann'ın yaşamlarında ve ölümlerinde
MESİH ZAFER KAZANDI!

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Sonsuza Dek Adım Bu Olacak

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

06 Mayıs 2007

Mısırdan Çıkış 3

- Rab halkını, Kurtarıcısını ve Kendisini hazırladıktan sonra kurtuluş eylemi için harekete geçiyor.

Ağıtlar 3:26 “RAB'bin kurtuluşunu sessizce beklemek iyidir.”

- Tanrı'nın halkı 400 sene beklemişti.
- Sonra Musa Midyan Çölünde 40 sene beklemişti.
- Artık beklemenin bittiği zaman gelmişti.

Kutsal Toprak (3:1-5)

- Bu ayetlerde RAB'bin (Yahve) Horev Dağına geldiğini görüyoruz.
- Musa sürülerini otlatırken RAB ona bir mucize gösteriyor.
- Bunu anlamamız çok önemli.
- Bu hikayede, Tanrı önce gözle görülür bir mucize yapıyor: yanan Çalı
- Sonra bu işaretin anlamını açıklıyor.
- Önce kurtuluşun işareti, sonra da işareti yorumlaması için kurtuluşla ilgili söz.
- Bu ayetlerde ilginç olan nokta şu:
- “RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü.” (3:2)
- Sonra, RAB Musa'nın merakını görünce 4. ayette kendisi konuşmaya başlıyor.
- Bu nokta neden bu kadar ilginç?
- Çünkü buradaki Musa'yı gören RAB'bin meleğiydi fakat konuşan RABbin kendisiydi.
- Dördüncü ayette “RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, “Musa, Musa!” diye seslendi” diyor.
- RAB Tanrı, RABbin meleğinin olması gerektiği yerden seslendi.
- Kutsal Kitap uzmanları bu meleğin Tanrı'nın Oğlu'nun ta kendisi olduğunu öğretirler.
- Mesih kendisini geçmişte çeşitli zamanlarda göstermişti.
- Çalıdaki kişinin neden özellikle Tanrı'nın Oğlu olduğunu söylüyoruz?
- 21 Ocak 2007'deki vaazımızda Yaratılış 3. bölümü çalışmıştık.
- Adem günah işledikten sonra Aden Bahçesinde yürüyen Kişi ve Adem ve Havva'yı deriden giysilerle giydiren kişinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıklamıştım.
- Yeşaya 6 gibi bölümleri okuduktan sonra bunu daha iyi anlıyorum:

Yeşaya 6:1-5 “Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı. Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı: “Her Şeye Egemen RAB Kutsal, kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor.” Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu. “Vay başıma! Mahvoldum” dedim, “Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kral'ı, Her Şeye Egemen RAB'bi gözlerimle gördüm.”

- Fakat Yuhanna 12'de, Yuhanna Yeşaya'nın İsa'nın görkemini gördüğünü söylüyor.
- Yüce ve görkemli Olan kişi Oğul'un kendisiydi... İsa Mesih'in kendisiydi.

Yeşaya 63:7-13 “Şefkati ve iyiliği uyarınca Bizim için yaptıklarından, evet, İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü RAB'bin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım. RAB dedi

ki, “Onlar kuşkusuz benim halkım, Beni aldatmayacak çocuklardır.” Böylece onların Kurtarıcısı oldu. Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti. Huzurundan çıkan melek onları kurtardı. Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı, Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı. Ama başkaldırıp O'nun Kutsal Ruh'u'nu incittiler. O da düşmanları olup onlara karşı savaştı. Sonra halkı eski günleri, Musa'nın dönemini anımsadı. “Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren, Kutsal Ruh'u'nu aralarına yerleştiren, Görkemli gücüyle Musa'nın sağında yol alan, Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları yaran, Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerse Onları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerede?” diye sordular.”

- Burada Yeşaya, Tanrı'nın İsraili Mısırdan çıkarışını ve Kızıl Deniz'den geçişini hatırlıyor ve,
- Şimdi de Asur'dan ve diğer milletlerden kurtarabileceğini gösteriyor.
- 7. ayette Rabbe övgüler sunuyor ve 8. ayette RABbin İsrail'in Kurtarıcısı olduğunu söylüyor.
- Sonra 9. ayette “Huzurundan çıkan melek onları kurtardı” diyor.
- Burada melek olarak Tanrı'nın yanında bulunan melek İsa Mesih'in beden almadan önceki şeklidir.
- Evet, “RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü.” (3:2)
- Musa bunu görür görmez çalıya doğru gidiyor.
- Fakat Tanrı'nın şu sesini işitiyor:

Mısırdan Çıkış 3:5 “Tanrı, “Fazla yaklaşma” dedi, “Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır.”

- Tanrı'nın kendisi “Kutsal Kutsal Kutsaldır...”
- Tanrı'nın bulunduğu yer de kutsaldır.
- Tanrı Aden Bahçesinde kurmuş olduğu Krallığını yeryüzünde yeniden kurmak üzere gelmişti.
- Çalı yandığı halde tükenmiyordu.
- RAB yaşayan Tanrıdır.
- RAB Kendisine yeten ve hiçbir şeye ihtiyacı olmayan bir Tanrıdır.
- İnandığımız Tanrı'nın, kendisine hizmet ettiğimiz Tanrı'nın kim olduğunu fark ediyor muyuz?
- Musa RABbin kim olduğunun farkına vardığında ne yaptı?
- Tanrı'nın kutsallığını görünce biz de Musa gibi yüzümüzü kapayacak mıyız?
- RABbin önüne çıktığımızda RAB'den korkarak çıkacak mıyız?
- Tanrı Musa'ya “FAZLA YAKLAŞMA” diyor.
- Bizim durumumuz çok daha farklı...
- Ona Ruhta ve gerçekte tapınabiliriz.
- Bize verilen emri hatırlayalım:

İbraniler 4:16 “Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.”

İbraniler 10:22 “Öyleyse yüreklerimiz serpmeyle kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım.”

Kutsal Ad (3:6-17)

- Sonra, Musa bu işaretin kurtuluşla ilgili anlamını işitiyor:

Mısırdan Çıkış 3:6 “Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım.”

- Lütuf Antlaşmasını yapan Tanrı, İbrahim'e ve onun aracılığıyla tüm dünyaya kurtuluş vaadinde bulunan Tanrı, antlaşmasını ve vaadini tutmak için harekete geçmişti.

- Herkes Tanrı'nın halkını unuttuğunu düşünüyordu...
- Fakat Tanrı antlaşma halkını unutmamıştı.

Mısırdan Çıkış 3:7 “RAB, “Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm” dedi, “Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum.”

- RABbin bu sözleri daha önce söylediği sözlere benziyor.

Mısırdan Çıkış 2:23-25 “Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsraililer hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti. Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı anımsadı. İsraililer'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.”

- Buradaki önemli farka dikkat edelim:
- Burada “anımsadı” demiyor...
- yani harekete geçmek için hazırlık yapmaya başlayacağı anlamına gelmiyor.

Mısırdan Çıkış 3:8 “Bu yüzden onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak için geldim.”

- Diyerek hareketin başladığını gösteriyor...
- Tanrı vaadini yerine getirmek üzere harekete geçiyor ve
- İsrailileri vaadedilen topraklara götürmek üzere hareketi başlatıyor.

- Musa'yı Mısır'a yollayıp Firavun'a karşı çıkmasını sağlayacaktı...
- Ve bunun üzerine Musa konuşmaya başlıyor.
- Bu noktaya kadar sadece Tanrı konuşuyordu. (Monolog)
- Musa konuşmaya başlayınca Tanrı'yla diyalog başlıyor. (Diyalog)
- Musa'nın ilk sorusu neydi?
- Mıs. Çık. 3:11 “Ben kimim???”
- Musa'nın ilk sorusu buydu.
- Bizler de bu soruyu sormalıyız. Kendimize değil, RABbe...
- RAB için bir şey yapmak için biz kimiz ki??
- Fakat Tanrı'nın buradaki cevabını aklımızdan çıkarmayalım:

Mısırdan Çıkış 3:12 “Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım”

- Musa'nın sorduğu ikinci soru şu:
- SEN KİMSİN?

Mısırdan Çıkış 3:13 “Musa şöyle karşılık verdi: ‘İsraililer'e gidip, ‘Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi’ dersem, ‘Adı nedir?’ diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?’”

• Musa'nın sorusu üzerine RAB antlaşma adını veriyor:
“BEN BEN OLANIM” (3:14) veya “BEN BEN OLACAĞIM” (YHVH)

- YHVH (tetragramaton) Tanrı kendisini 4 harfte ifade ediyor.
- İnsan Tanrı'ya bir ad vermiyor.
- Tanrı kendisine bir ad veriyor.
- Bu neden bu kadar önemli?
- Çünkü eski dünyada isimlerin bir anlamı vardı.
- İsim kişinin karakterini, kişiliğini, önemini gösteriyordu.
- Bugün biz bunu düşünerek isim vermiyoruz.
- Örneğin, kızlarımdan birisinin adı Ela, oğlumun adı Han.
- Neden onlara bu isimleri verdik...
- Ela'nın saçları da gözleri de ela renkli değil...
- Han da kral değil... bazen evde krallık yapsa da kral değil.
- Bu isimler çocuklarımda karakteriyle alakalı değil.

- Bu isimler bizim hoşumuza gitti. Biz de bu isimleri verdik!
- Fakat Tanrı için durum farklı.
- YAHVE, “BEN BEN OLACAĞIM” dediği zaman İsrail halkı O’nun kim olduğunu anlayacaktı.
- YAHVE, Adem’in, Nuh’un, İbrahim’in, İshak’ın, Yakup’un, Yusuf’un RABBİydi.
- Biz ise Tanrı’yı İsa Mesih’te tanıdık.
- İbraniler mektubunun yazarı şöyle diyor:

İbraniler 13:8 “İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.”

Kutsal Savaş (3:18-22)

- Sonunda Tanrı halkını hazırladı... Kurtarıcısını hazırladı... Kendisini hazırladı (1,2).
- Ve şimdi de harekete geçtiğini görüyoruz...
- Kurtarıcısını acı çeken halkına yollamak üzere görevlendirdiğini görüyoruz (a. 3).
- RAB’bin Mısırlılara ve yaptıklarına karşı çıkmaya başladığını görüyoruz.
- İşte buna Kutsal Savaş denir.
- Tanrı Musa’yı kullanarak yılanın başını ezecek ve galip gelecek!
- (Mesih’e işaret ediyor... geçici... Mesih kalıcı zafer kazanacak!)
- Bu bölümün çoğu monolog olarak geçiyor (sadece Tanrı konuşuyor).
- Bu DRAMAYI/TİYATROYU Yazan da, Yöneten de, Sergileyen de Tanrı’nın Kendisi.
- Gördüm... Duydum... Biliyorum... Geldim... Göndereceğim... Seninle olacağım... BEN BEN OLACAĞIM... Gözlemledim, Vaat ettim... İlgileniyorum... Götüreceğim... Kurtaracağım...cezalandıracağım... (3: 7, 8, 10, 12, 14, 16, 17, 19, 20, 21) diyor.
- Burada Tanrı’nın hakim gücünü görüyoruz.
- Tanrı tüm yarattıklarına hakimdir... düşmanlarına da ve halkına da hakimdir.
- Her şey O’nun kontrolündedir.
- Onun karşısında kim durabilir!?
- Onun gücüne kim karşı koyabilir!?
- Sevgili Kardeşler, RAB bizler için harekete geçti. Atalarımızı kurtardı.
- Biz Onun halkıyız.
- Böyle yapmakla, günahlarımızı üzerine alacak olan Mesih’in geleceği nesilleri de kurtarmış oldu.

- Necati, Tilmann ve Uğur kardeşlerimiz boş yere ölmediler!
- Kardeşlerimizin ölümleriyle RAB Türkiye’de bir hareket başlattı!
- Malatya Katliamı bizim için bir kıvılcımdır!
- Türkiye’de daha her şeyin başındayız!
- Musa’nın yanan çalıyı gördüğü günde olduğu gibi biz de bu işin başındayız!
- Türkiye’deki Hristiyanları durdurmaya çalışanlarla Tanrı savaşıacaktır!

RAB GALİP GELECEK! RAB HAREKETE GEÇTİ!

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Üzerinizden Gececeğim

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

13 Mayıs 2007

Mısırdan Çıkış 12

- Geçen hafta Mısırdan Çıkış 3. bölümü inceledik.
- RAB Musa'ya görünüp adının anlamını ve halkını kurtaracağını açıklamıştı.
- RAB'bin halkının yaklaşan kurtuluşu anlamaları için bu bilgi yeterliydi.
- Bugün 12. bölüme geçiyoruz. İsrail halkının Mısır'dan çöle doğru geçtikleri bölüme geldik.
- 4-11 bölümlerinde Musa'nın Harunla birlikte Mısır'a yollanmalarını ve İsrail'in ihtiyarlarıyla toplanmalarını okuyoruz.
- Firavun İsrail halkının üç günlüğüne çöle gidip RAB'be tapınma isteklerini reddediyor.
- Günlük samanlarını ellerinden alıp kendi samanlarıyla tuğla yapmalarını istiyor.
- Bunu yerine getiremeyen ustaların hepsi dövülüyor.
- Bunun üzerine İsrail halkı Musa'ya ve Harun'a lanet edip: "RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!" dediler. (5:21)
- Musa Tanrı'nın lütfunu ve kurtuluş Müjdesi'ni herkese anlattı.

Mısırdan Çıkış 6:9 "Musa bunları İsraililer'e anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler."

- Fakat Rabbin bu durum için bir amacı vardı.
- RAB işlerini ve mucizelerini göstermek için bu durumun böyle olmasını istiyordu.

Mısırdan Çıkış 7:5 "Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsraililer'i aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak."

- 7-10. bölümlerde RAB'bin işlerini ve mucizelerini okuyoruz. 11. bölümde ise RAB Firavun'u en büyük bela hakkında uyarıyor. Fakat,

Mısırdan Çıkış 11:10 "... Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i ülkesinden salıvermedi."

Yeni Bir Başlangıç (12:1-2)

- Ve sonunda RAB Musa'ya ve Harun'a son belayı gösteriyor (12: 1)
- Son Bela köleliğin sonu, acıların/elemelerin sonu, belaların sonu olacaktı.
- Fakat aslında yeni bir başlangıcın başıydı.

Mısırdan Çıkış 12:1-2 "RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, "Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak" dedi"

- İsrail'in yeni ve radikal bir şekilde düşünmeye başlaması gerekiyordu.
- RAB Fısıh bayramında radikal bir şey yapacaktı.
- Bunun için dini bayramlarını da bu yeni takvime göre düzenlemelerini istiyor.
- Bu prensip bizim için de geçerli.
- Ruhsal doğum günümüz ne zaman?
- Yeni Antlaşmaya göre, hangi gün Rabbe iman ettiğimiz değil, hangi gün vaftiz olduğumuz daha önemli.
- Tabii ki vaftiz bir sembol.
- Ölümü ve dirilişi yaşadık (Romalılar 6), yıkanma ve yenilenmeyi yaşadık (Titus 3)

Fısıh Hazırlığı (12: 3-28, 43-50)

- Kurban edilecek kuzu için gerekli şartlar şunlardı: “kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı” (12: 5).
- Ayın onunda ve ondördünde bir kuzu veya keçi seçmeleri gerekiyordu.
- “İki gecenin ortasında” anlamına geliyor.
- Yahudilerin günü güneş batımında başlayıp ertesi gün güneş batımında sona eriyordu.

Mısırdan Çıkış 12:7 “Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine süreceklər.”

- 22. ayette kuzunun kanının mercanköşkü otuyla sürülmesi talimatını veriyor:

Mısırdan Çıkış 12:22 “Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün.”

- Bu ayrıntı kurtuluş tarihimiz için çok önemli.
- Mercanköşküotu Kutsal Kitap’ta temizlenme/aklanma anlamına geliyor.

Memur 51:7 “Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan beyaz olayım.”

- Deri hastalığına sahip olanları temizlemek için de aynı ot kullanılıyor.

Levililer 14:14 “Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından süreceklər.”

Çölde Sayım 19:18 “Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek.”

İbraniler 9:19 “Musa, Kutsal Yasa’nın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti.”

- Bu kan, kapı sövelerine sürüldükten sonra kimsenin evden çıkmaması gerekiyor. (22)
- Tamamen RAB için ayrılmışlardı.
- Hayvan tamamen kutsal bir amaç için ayrılmıştı.
- Bunun için geri kalan kısımlarının tamamen yakılması gerekiyordu.
- Haşlanmaması ve çiğ olarak yenmemesi gerekiyordu (12: 9).

Mısırdan Çıkış 12:46 “Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız.”

- Dikkat edin: Kemiklerin kırılmaması gerekiyordu.
- Yuhanna 19:36’da bu çarmıhtaki İsa için söylenmişti.

Yuhanna 19:36 “Bunlar, “O’nun bir tek kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı’nın yerine gelmesi için oldu.”

- Romalı askerler çarmıhtakilerin ölümünü hızlandırmak için çarmıhtakilerin bacaklarını kırıyorlardı.
- Fakat İsa Mesih beklenenden önce öldüğünden bacaklarını kırmadılar.
- Sonra Yuhanna bu sözün yerine geldiğini söylüyor.
- Sebep?
- Kuzu ve İsa kutsal kurbanlardı.
- Kurban kuzusunun lekesiz ve kusursuz olması gerekiyordu.

Mezmun 34:18-20 “RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır. Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu. Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz.”

- Doğruları RAB korur. Kötüden ve kutsal olmayandan RAB korur.
- Kuzunun bütün olarak tutulması, temiz ve kusursuz olması Mesih’e işaret ediyor.
- Kuzuyla birlikte mayasız ekmek ve acı otlar yemeleri gerekiyordu.
- Kuzuyu yerken tüm elbiselerini ve ayakkabılarını giymiş olmaları gerekiyordu.
- Sebep?
- Hızlı yemeleri gerekiyordu çünkü kurtuluşları yakındı (12:11).
- Kuzu etinde artık kalırsa sabah erkenden hepsini yakmaları gerekiyordu.

- Yabancılar, köleler ve konuklar için söylenenlere dikkat edin.
- Yabancılar bu kutsal yemekten yiyemezler (12:43,45).
- Konuklar için şartlar daha farklıydı:

Mısırdan Çıkış 12:48 “Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecektir.”

- Köleler de sünnet edildikten sonra bu sofraya katılabilirlerdi. (12:44)
- Bu ne anlama geliyor?
- Sadece Antlaşma topluluğuna dahil olanlar bu kutsal sakramente katılabilirlerdi.
- İmansızların aralarından atılması gerekiyordu.
- Konukların ise topluluğun parçası haline getirilmesi gerekiyordu.
- Peki bütün bunlar ne anlama geliyor?
- Bu dini bir kutlamadır.
- Bu şartların anlamını RAB yorumlar ve açıklar.
- Bu dini kutlamanın adı: RABBİN FISIHI (RABBİN ÜZERİNİZDEN GEÇİŞİ)
- Bu ne anlama geliyor?
- RAB tüm Mısır'ın üzerinden geçecek ve insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürecek. Ve Mısır'ın “tanrılarını” yargılayacak.
- Sonra karşılarında kim olduğunu hatırlatmak için şöyle diyor:
- BEN RABBİM... halkıyla birlikte olan ve halkının düşmanına düşman olan RAB.
- RAB, o gece Mısır'ın üzerinden geçecekti.

Mısırdan Çıkış 12:13 “Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek.”

- Kan belirtiydi... Kanı görünce üzerlerinden geçecekti...
- Kuzunun kanı belirti ve mühürdü... RAB'le birlikteliklerinin kanıtıydı...
- Yeni Antlaşma altındaki bizler için de bu ayetler Rab İsa Mesih'ten bahsediyor.

Yuhanna 1:29 “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!”

- İsa Mesih dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusudur.

1 Petrus 1:18-20 “Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz. Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.”

İbraniler 9:13-14 “Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve küllü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor. Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!”

1 Korintliler 5:7-8 “Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi. Bunun için eski mayayla -kin ve kötülük mayasıyla- değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.”

Matta 26:26 “Yemek sırasında İsa eline ekmeğe aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.”

- Atalarımız kurban kuzusunu nasıl yedilerse Rabbimiz de aynı şekilde “Alın, yiyin” diyor.

İlk Doğanların Öldürülmeleri (12:29-32)

- Ve RAB Mısır'dan geçti.

Mısırdan Çıkış 12:29 “Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü.”

- Çünkü Firavun Yahve'nin oğlu İsrail'in gitmesine izin vermemiştii (4:22).

- Bunun için Yahve Firavun'un ilk doğan oğlunu, bütün Mısırlıların ilk doğan çocuklarını ve hayvanlarını öldürdü.
- Ve o gece tüm Mısır ağlamaya başladı. (12:30)
- Bu bize ne öğretiyor?
- Bu durum bize Tanrı'nın adaletini gösteriyor.

Romalılar 3:23 "nk herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."

- Yeryüzünde yaşayan hiçbir canlı masum değildir.
- Fakat burada Tanrı'nın merhametini de görüyoruz.
- Çünkü Tanrı Mısır'da yaşayan tüm canlıları öldürmüyor.
- Kendi halkının üzerinden geçtiği gibi diğer canlıların da yaşamalarına izin veriyor.
- RABBİN sevgisi, sadakati, şefkati ve antlaşmasına dayalı merhametini görüyoruz.
- RAB atalarımıza ve halkına verdiği vaadleri unutmadı.
- RAB sözünü tutuyor.

İsrail'in Kurtuluşu (12:33-42)

- Ve İsrail RAB'bin yargısından kurtuluyor.
- Tanrı'nın yargısından dolayı Firavun İsrail'i serbest bırakmasını bırakın, onları zorla kovuyor.
- 37. ayet 600,000 adamın yola çıktığını söylüyor.
- Bu yuvarlak bir rakam.
- Büyük bir gten söz ediyoruz.
- Tahminen en azından 2 milyon insandan bahsediyoruz. (600,000 erkek, 600,000 kadın, 600,000 ocuk, ve köleler...).
- '2 milyon kişi nasıl yürür' demeyin.
- Bakın bugün dışarıda bir milyondan fazla İzmirli Gündoğdu meydanında!
- 2 milyon İsraili... Mısırdan çıkmak üzereler...
- Ve Tanrı'nın "tarih sahnesi" devam ediyor.
- Tanrı'nın istediği şekilde ve O'nun istediği hedefe doğru gidiyor.
- RAB vaadlerini yerine getiriyor.
- RAB, şeytan'ın başını ezecek tohum olan İsa'nın gelişini hazırlıyor.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstersin

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Kuru Toprak Üzerinde

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

27 Mayıs 2007

Mısırdan Çıkış 13:17-14:31

- Yaratılış 3:15'ten sonrası bizi Kızıldeniz olayına götürüyor.
- Bu olay Eski Antlaşma'daki kurtuluşu anlatıyor.
- Bu olayın Yeni Antlaşma'daki karşılığı İsa Mesih'in ölümü ve dirilişidir.
- Bu olaydaki dramatik gerilim artmış durumda.
- Bu gerilimi rahatlatacak tek şey Tanrı'nın düşmanlarına karşı zafer kazanması olacaktı.

Tanrı Halkını Yönlendirdi (13:17-22)

- 70 kişiyle başlayan ve 2-3 milyona ulaşan İsrail milleti RAB'bin yardımıyla Mısır'dan çıkarılıyorlar.
- 13:17 "Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi" diyor.
- Tanrı, İsrail halkının zorlukla karşılaştığında fikirlerini değiştireceğini biliyordu.
- Fakat Tanrı'nın, halkı yönlendirdiği yol çok daha zor ve tehlikeliydi.

Mısırdan Çıkış 13:18 "Halkı çöl yolundan Kızıldeniz'e doğru dolaştırdı. İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı." (Burada Kızıldeniz olarak çevrilmiş olan kelime İbranice *Yam Suf* kelimesidir. Yam Suf "Sazlık Denizi" anlamına gelir.)

- Yam Suf Denizi'nin tam olarak nerede olduğunu bilmiyoruz.
- İsrail'in yürüyüş yollarına dikkat edin: (haritaya bakalım).
- Buluşma noktası olan "Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar." (20)
- Etam'ın tam olarak nerede olduğunu bilmiyoruz.
- Kızıldeniz'e yakın bir yerlerde ve Mısır'ın sınırında bulunduğunu biliyoruz.
- Etan, ya Yam Suf Denizi'nin doğusunda ya da güney ucunda bulunuyordu.
- 14:2'de Musa yolculuğa devam ediyor ve olanları anlatmaya başlıyor.

- "Bir bulut sütunu" ve "bir ateş sütunu" büyük ihtimalle tek sütundan söz ediyor.
- 14:19'da sadece "Bulut Sütunu" açıklanıyor.
- Bu neden önemli?
- Bu olaydan önce Tanrı kendisini bulutta ve ateşte göstermiş miydi?
- Tanrı, Mısırdan Çıkış 3'te kendisini yanan çalıda göstermişti.
- Fakat burada bulut ve ateş sütunundan bahsediliyor.
- İbrahim ne görmüştü?
- Tanrı İbrahim'e vaatte bulunmuştu.
- Ve bu vaadi Yaratılış 15'te bir antlaşma töreniyle teyit etmişti.
- Tanrı kendisini İbrahim'e nasıl göstermişti?

Yaratılış 15:17 "Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti."

- Tanrı burada kendisini görkemiyle gösteriyor.
- İbrahim'e görüldüğü gibi İsrail halkına da görünüyor.
- Bu şekilde Antlaşma'yı yerine getirdiğini gösteriyor.
- RAB burada İsraillilere BEN BEN OLANIM'ı gösteriyor.
- Aynı zamanda SADIK bir RAB olduğunu da gösteriyor.
- RAB halkına sadıktır. RAB Antlaşmasına sadıktır.

- Kurtuluş tarihimizde Tanrı kendisini çeşitli zamanlarda gösterdi:
- Sina’da, Beden aldığında, İsa’nın görünümünün değiştiği dağda (Luka 9:28-36), Pentekost gününde...
- Ve son gün olan yargı gününde:
- “Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman” (2 Selanikliler 1)

Çölde Sayım 10:34 “Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB'bin bulutu gündüzün onların üzerinde duruyordu.”

- Kutsal Ruh Yaratılış 1:2’deki yaratma eyleminde suların üzerinde nasıl süzülüyse, şimdi de yeni yaratılış olan İsrail’in üzerinde süzülüyor.

Mısırlılar Benim RAB olduğumu Bilecekler (14:1-18)

- RAB İsrail’i neden bu şekilde yönlendirdi?
- RAB’bin amacı neydi?

Mısırdan Çıkış 14:1-2 “RAB Musa’ya, “İsrailliler’e söyle, dönsünler” dedi, Pi- Hahiot yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon’un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar.”

- İsrail ya Yam Suf Denizi’nin doğusunda ya da güney ucunda bulunuyordu.
- Fakat şimdi RAB onların batıya ilerlemelerini söylüyor.
- Yani Mısır yönüne doğru!
- Daha kötüsü, sırtlarını denize vererek ilerleyeceklerdi!
- Gidecek yer yoktu...
- Tuzağa düşmüşlerdi!
- Bu nedenle 3. ayette Firavun İsraillilerin hareketlerine bakarak kaybolduklarını düşünüyor.

- RAB kendi halkını köşeye sıkıştırmıştı.
- Tamamen RAB’be teslim olmaları için RAB halkını köşeye sıkıştırmıştı.
- Onlara RAB’den başka hiç kimse yardım etmeyecekti.
- Artık RAB’bin sevgisinin derinliğini göreceklerdi.

- RAB halkını hiç kimsenin gitmek istemediği bir çöle götürmüştü.
- Ve köşeye sıkıştırmıştı.
- Aynı zamanda Firavun’un yüreğini katılaştırmıştı.
- “Firavun’un yüreğini katılaştıracam ki İsrail’in ardına düşsün.”
- Tanrı ne yapıyor?
- Tanrı neden böyle hareket ediyor?
- Dokuzuncu ayete dikkat edin:

Mısırdan Çıkış 14:9 “Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahiot yakınlarında, Baal-Sefon’un karşısında konaklarken onlara yetiştiler.”

- Ve İsrail “dehşete kapıldı” (14:10).
- Ve Musa’ya karşı homurdanmaya başladılar (14: 11-12).
- Peki Tanrı ne yapıyordu? (14: 13-14)
- EVET, bir Tuzak kurulmuştu...
- Fakat bu tuzak İsrail için değil, Firavun içindi!
- Firavun’un yenilgiye uğratılmasıyla RAB yüceltilmiş olacaktı.

- Ve tüm Mısır Yahve'nin tek gerçek Tanrı olduğunu bilecekti. (14: 4, 17, 18).

RAB İsrail'i Kurtarıyor (14:19-31)

Mısır'dan Çıkış 14:19-20 “İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşımadı.”

- VE RAB HAREKETE GEÇİYOR...
- Ve RAB kurtarma işine başlıyor.
- Denizin yarılması ve İsrail'in ortasından geçmesi mucizesi çok büyük bir olay.
- On Emir filmini izleyen var mı?
- Bu filmde denizin yarılması olayının üzerinde duruyor...
- Biz bu olayı anlatırken, anlamını ve önemini de anlatmalıyız.
- 14:21 şöyle diyor:

Mısır'dan Çıkış 14:21 “...denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü.”

- Daha önce buna benzer bir şey okumuş muyduk?

Yaratılış 1:9 “Tanrı, “Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve öyle oldu.”

- Tanrı yeniden yaratıyor.
- Sadece sularla karaları ayırarak değil...
- Kendi halkıyla, halkının düşmanlarını ayırarak yeniden yaratıyor.
- Musa bu durumu şöyle anlatıyor:

Yasa'nın Tekrarı 32:10 “Onu kurak bir ülkede, Issız, uluyan bir çölde buldu, Onu kuşattı, kayırdı, Gözbebeği gibi korudu.”

- Yaratılış 1:2'de *tohu vı bohu... şekilsiz ve boş* anlamına geliyor.
- Burada kullanılan tohu kelimesi Yaratılış 1:2'deki kelimeyle aynı.
- Tüm yaratılışın üzerinde süzülen Ruh İsrail'in üzerinde süzülüyordu (Yasanın Tekrarı 32:6, 10-11)
- Yaratılış eylemi için kullanılan kelimeler İsrail'in kurtuluşunda da kullanılıyor.
- RAB hareket halinde...
- Halkını yeniliyor...
- Yeni bir halk haline getiriyor...

- Şimdi Mezmur 77'ye dönelim.

Mezmur 77:11-20 “RAB'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.

Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım. Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur? Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin. Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. SelaSular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi. Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçuştı. Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı. Kendine denizde, Derin sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin belli değildi.

Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi göttün.”

- 16. ayette “*Enginler titredi*” yerine *derinlikler* kelimesi daha uygun.
- Aynı kelime Yaratılış 1:2’de de kullanılıyor.

Yaratılış 1:2 “Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı’nın Ruhü suların üzerinde dalgalanıyordu.”

- Bu mezmuru okuduğumuzda sanki dünyanın parçalandığı, yıkıma uğradığı hissine kapılıyoruz.
- Kutsal Kitap “sarsma” “titretme” benzetmelerini yeniden yaratma eylemini anlatmak için kullanıyor (örnek: İbraniler 12).
- Bir gün RAB yeryüzünü sarsacak. Ve yeniden yaratacak...
- Kızıl Deniz’in yarılması olayında RAB yeryüzünü sarstı... ve halkını yeniden yarattı.
- Yılanın tohumunun başını ezerek (geçici) halkını yeniden yaratmış oldu.
- RAB ilk doğan oğlu olan İsrail’i Mısır’dan çıkardı.
- RAB İsrail’i kölelikten kurtardı ve kutsal bir halk yaptı.
- Herşey Mesih için...
- Bu olay da Mesih’e işaret ediyor...
- RAB İsrail’i Mısır’dan neden çıkardı?
- İsrail’den çıkanlardan gelecek olan İsa Mesih aracılığıyla bizleri günahın tutsaklığından kurtarmak için ve
- Bizleri kutsal bir topluluk ve onun sadık rahipleri yapmak için İsrail’i Mısır’dan çıkardı.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Çölde Denenme

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

23 Eylül 2007

Mısırdan Çıkış 17:1-7

- Fısıh kuralları yerine getirilmişti...
- RAB o akşam halkını kurtardı ve İsrail'in düşmanlarını yargıladı.
- Kızıldeniz ikiye yarıldı.
- İsrail kuru topraktan karşıya geçti.
- Fakat İsrail'in düşmanları Tanrı'nın yargısına uğradı ve boğularak öldü.
- RAB en büyük mucizelerinden birisini göstermişti.
- Artık RAB'be güveniyorlardı.

Mısırdan Çıkış 14:31 "RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi."

- Fakat burada okuduğumuz ayetler başka bir yargıdan bahsediyor.
- Şimdi de İsrail RAB'bi yargılıyor.
- Kendilerini mucizelerle kurtaran RAB'be karşı isyan ediyorlar.

İsrail'in Suçlaması (ayet 1-3)

- İsrail'i RAB'bi suçlamaya iten sebepler nelerdi?
- Hangi kanıtları sundular?
- Sin Çölü'nün içlerindeki Refidim bölgesine gelmişlerdi.
- Çöle geldikleri zamandan bu zamana kadar uzun bir süre geçmişti.
- Mısırdan Çıkış'taki olayları okurken zamanın da ilerlemekte olduğunu unutmayalım.
- Bir bölümden diğerine geçtiğimizde aradan haftalar ya da aylar geçmiş olabiliyor.
- 16:1'e göre 2. ayın 15. günü Elim'e varıyorlar.
- 12. bölüme baktığımızda Fısıh kutlamasının 1. ayın 10. gününde olduğunu görüyoruz.
- Yani, 16. bölüm Fısıh kutlamasından 35 gün sonra gerçekleşmişti.
- Şimdi 17. bölümde İsraillilerin Elim'den yavaş yavaş ayrılmaya başladıklarını görüyoruz.
- Tahminen 16. bölümden sonra sadece bir kaç gün geçmiş olmalı.
- Bu noktaya kadar bir buçuk aydır hareket halindeler.
- Çölde yeterince yemeğiniz ve suyunuz yoksa bir buçuk ay çok uzun bir süre!
- Evet, gerçekten de çölde içecek suları yoktu. (a. 1).
- 15. bölümde de su sorunuyla karşılaşmışlardı.
- 15:22-27'de Mara'da bulunan acı suya şifa vererek tatlandırdı... içilebilir yaptı.

Mısırdan Çıkış 17:2 "Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıktılar. Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?"

- Musa'nın başına gelenlere bakın?
- Önce acı suyla karşılaştık, sonra yiyecek ekmeğimiz etimiz yoktu, şimdi de hiç suyumuzun olmadığı bir yere geldik.
- Bu şekilde daha ne kadar yaşarız?
- 2. ayetteki "çıkışma" kelimesine dikkat edelim.

Türk Dil Kurumu: Çıkışma; “Birine sert sözler söyleme”

- Burada kullanılan İbranice kelime çok daha sert bir kelime.
- Burada kullanılan *riv* kelimesi yasayla ilgili bir kelime.
- İsrail Musa’ya çok ciddi bir suçlamada bulunuyordu...
- Yani İsrail halkı Musa’yı yargılıyordu.
- “Bak Musa, tüm milleti tehlikeye attığın ve ihtiyaçlarını ihmal ettiğin için seni suçluyoruz” diyorlardı.
- Musa’nın suçlamalara verdiği karşılığa dikkat ediniz.
- Musa’nın verdiği cevap aslında şöyle: “Sizin suçlamalarınız bana karşı değil, RAB’be karşı.”
- 7. ayet bütün durumu çok iyi özetliyor:

“Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsraililer orada Musa'ya çıkışmış ve, “Acaba RAB aramızda mı, değil mi?” diye *RAB’bi denemişlerdi.*”

- 16. bölümde hiç yemekleri yokken de aynı şeyi yapmışlardı.

16:3 “Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi” dediler, “Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.”

Musa’ya güvenmediklerini Tanrı’ya güvenmediklerini gösteriyorlar.

- Kardeşler, Tanrı’nın sizleri yönlendirmedeği yerlerdeki çayırlar size daha yeşil görünebilir.
- Bizler günaha meyilli olduğumuz için Tanrı’nın bizi getirdiği çayırlar bizi tatmin etmeyebilir.
- Elimizde var olan şeyler sanki hiç yokmuş gibi görünebilir.
- Ya hep geçmişe bakarak ya da hep geleceğe bakarak yaşıyor olabiliriz.
- 17. Bölüm bizi iman yaşamına ve elimizdekiyle yetinmeye çağırıyor.
- Rabbin ilahi takdiriyle yetinelim... Şu an elimizde olanlar Rabbin bizim için uygun gördüğüdür.
- “Tabii ki söylediklerini kabul ediyoruz ama hangi ayette bundan bahsediyor?” diyebilirsiniz.
- Yasanın Tekrarı 8:2-3’e bakalım.
- Burada RAB’bin çölde İsrail’i sınamasındaki amacını öğreniyoruz.

“Tanrınız RAB'bin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı. Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu.”

- İsrail RAB’bi sorguladığını zannederken aslında RAB İsrail’i sorguluyor.
- Onları test ediyor, kendi halkı olduklarını kanıtlıyordu.

Yahve’nin Kararı (a. 4-6)

- Şimdi sorgulama başlıyor.
- 5. Ayette RAB Musa’ya “*Halkın önünden geç*” diyor.

“Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nil’e vurduğun değneği de yanına alıp yürü.”

- Bu değnek yargı değneğiydi.

- Tanrı Mısır'ı bu değnekle yargılayıp cezalandırmıştı.
- Ve ihtiyarlar Musa'yla birlikte halkın önüne geliyorlar.
- Musa yargıç olarak ihtiyarlarla ve tanıklarla Tanrı'nın İsrail'e yargısını açıklamak üzere halkın önüne geliyor.
- İsrail artık Mısırlılar gibi Tanrı'ya karşı günah işliyordu.
- Sanki RAB onlara diyor ki;
- “Sizi ölüm meleğinden, düşmanlarınızdan korudum... Denizden geçerken boğulmaktan kurtardım... Acı suları pınara çevirdim... size yeterince ekmek ve et verdim...
- YETER ARTIK... Artık benim halkım değilsiniz, benim düşmanlarımsınız!”
- Musa'nın o ünlü değnekle ve ihtiyarlarla karşılıklarına çıktığını gören halk yargılanacaklarını düşünmüş olmalıdır.
- Ve RAB konuşmaya başlıyor:
- 6. Ayette İbranice “Hıgny” diye bir kelime var. “Bana Bakın” “Bakın” “Dikkat” anlamına geliyor.
- Türkçe çeviride bu kelime hiç çevrilmemiş.
- Bu kelime söylendiği anda “RAB konuşuyor” anlamına geliyor.
- DİKKAT “Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım.”
- RAB'bin ne yaptığını görüyor musunuz?
- Musa ve ihtiyarlar halkın önünde ayakta duracaktı...
- Yani halk da onların önünde ayakta duruyordu.
- Fakat şimdi RAB “SENİN ÖNÜNDE DURACAĞIM” diyor.
- RAB kendisini İsrail'in bulunduğu noktaya yerleştiriyor.
- RAB kendisini onların yerine koyuyor!
- Bunun nereye gittiğini görebiliyor musunuz?
- Bir de şuna dikkat edin: “bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım” diyor.
- Şimdi biraz durup bu durumu bir düşünelim.
- RAB bu olaydan önce kendisini göstermişti.
- RAB kendisini ne zaman gösterse görkemli bir şekilde gösteriyordu.
- İbrahim'e duman ve ateş olarak...
- Yakup'a RAB'bin meleği olarak...
- Musa'ya yanan çalı olarak...
- İsrail'e ateş sütunundan bir bulut olarak...
- Fakat burada nasıl görüldüğü söylenmiyor...
- RAB'bin bu görüntüsünün nasıl olduğu özellikle açıklanmıyor.
- Eğer ateş ya da bulut olarak görünseydi ayette bunu okurduk...
- RAB'bin kayanın üzerinde durması ne anlama geliyor?
- Bu sorunun cevabı için Yasanın Tekrarı 32'ye bakalım.
- Burada Musa ölmeden önce halka RAB'be olan inancını ilahiyle özetliyor.
- Vaad edilen topraklara girmeden önce Musa'nın İsrail halkına açıkladığı iman ikrarı...
- RAB'bi nasıl tasvir ettiğine dikkat edin:

“O Kaya'dır, işleri kusursuzdur, Bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır. Doğru ve adildir...” a.4

“Yeşurun semirdi ve sahibini tepti; Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı, Kendisini yaratan Tanrı'ya sırt çevirdi, Kurtarıcısını, Kaya'yı küçümsedi.” a.15

“Seni oluşturan Kaya'yı savsakladın, Seni yaratan Tanrı'yı unuttun.” a.18

“Onların Kayası kendilerini satmamış Ve RAB onları ele vermemiş olsaydı, Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar, İki kişi on bin kişiyi kaçtırdı? Çünkü bizim Kayamız onların kayasına benzemez, Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.” a.30-31

- RAB burada kendisini görkemle göstermiyor.
- Kendisini değersiz bir taş parçası... bir kaya olarak gösteriyor... Kendisini alçaltıyor...
- RAB onlara kendisini KAYA olarak gösterdi.
- İşte bu nedenle Pavlus şöyle diyor:

1 Kor. 10:4 “Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesih'ti.”

- Pavlus burada Antlaşma dilini kullanıyor.
- RAB’bin antlaşması devam ediyor.
- Antlaşma’da RAB gözle görülür bir işaret verirdi.
- RAB vaadini gözle görülür bir işarete bağladı.
- Ve bu işareten bahsedildiğinde vaadedilen şeyin kendisinden bahsedilmiş olurdu.
- İsa Mesih ekmeğin bedeni olduğunu ve şarabın da kanı olduğunu söylüyor.
- Pavlus Vaftiz suyunun günahları yıkadığını ve yeni yaşam suyu olduğunu söylüyor.
- Evlendiğimiz zaman sevdiğimiz kişinin eline bir yüzük takıyoruz...
- “*Bu yüzükle seninle evleniyorum*” diyoruz.
- RAB Musa’nın önünde durdu.
- Musa da yargıç olarak yargı değneğiyle halkın önünde durdu.
- Ve ihtiyarlar da halka karşı tanıklar olarak Musa’nın yanında durdular.
- Ve Musa KAYA’nın üzerinde İsrail’i yargılamak üzere durdu.

- Ve RAB Musa’ya emri verdi: “Kayaya vuracaksın.” a. 6,

Yani RAB şöyle diyor:

- “İsrail’in hakettiği yargıyı üzerinde durduğum KAYA’ya vurarak uygula.”
- RAB İsrail’in cezasını kendi üzerine yükledi.
- İsrail sopayı haketmişti... Değneği haketmişti...
- Fakat RAB değneğin KAYA’ya vurulmasını uygun gördü.
- RAB İsrail’in cezasını kendi üzerine yüklenmişti.
- RAB İsrail’in yerini aldı...
- Bu ceza İsrail’e verilmeliydi
- Fakat RAB suçlunun yerine geçip yargılanmış oldu.
- Çölün ortasında İsa Mesih’in gelişinden yaklaşık 2000 sene kadar önce Baba Tanrı Oğlunu gizemli bir şekilde İsrail’in günahları için cezalandırdı.
- Bu olay İsa Mesih’in çarmıhta insanların günahlarını üstleneceğine işaret ediyor.
- Tanrı’nın adaleti yerine geldiği için Tanrı’nın merhameti kayadan su pınarı olarak fişkırmaya başladı.
- Ve halk bu sudan doyuncaya dek içti...
- Halk bu sudan içti ve şifa buldu... çünkü RAB onları kurtardı!
- Evet böyle oldu...

- Rabbimiz İsa Mesih Tanrı'nın adalet değneğiyle çarmıhta cezalandırıldığında da böyle oldu.
- Öldükten sonra çarmıhta asılıyken böğrüne mızrak sapladılar... böğründen kan ve su fışkırdı!

Yuhanna 19:34 “Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.”

- İsa Mesih bizleri diri su kaynağına... diri su kayasına davet ediyor.

“Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı'da dendiği gibi, bana iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır.’ “Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu...” (Yuhanna 7:37-39).

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Rahipler Krallığı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

30 Eylül 2007

Mısırdan Çıkış 19

- Mısırdan Çıkış kitabı üç ayrı coğrafyada geçiyor: Mısır, Çöl ve Sina.
- Bu durum kitabın amacı ve Tanrı'nın kurtuluş planı hakkında bize bir ipucu veriyor.
- Kitabın büyük bir çoğunluğu (19-40. bölümler) Sina'da geçiyor.
- Çölde Sayım kitabının 10:11 ayetleri İsrail'in Sina'da 1 seneden fazla kaldığını söylüyor.

- Mısır'dan çıkmalarının ve Kızıl Deniz'den boğulmadan geçmelerinin amacı İsrail'i Sina'ya getirmektir.
- Neden?
- Tanrı'ya ibadet etmeleri için.
- Tanrı 3:12'de Musa'ya şöyle diyor:

Mısırdan Çıkış 3:12 “Tanrı, “Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım” dedi, “Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız.”

- Gözlemci olarak baktığımızda bile Tanrı'nın bizi yaratma ve kurtarma amacını görebiliyoruz.
- Tanrı bizleri kendisine tapınalım, ibadet edelim diye yarattı.
- Westminster Kateşizmi'nin Birinci Maddesi şöyle der:

“İnsanın varlığının en baş ve en yüce amacı nedir? İnsanın varlığının en baş ve en yüce amacı, Tanrı'ya yüceltmek, ve sonsuza dek O'ndan tam olarak zevk almaktır.”

- Neden vaaz vermeye devam ediyoruz?
- Neden İncil'deki Kurtuluş Müjdesi'ni anlatmaya devam ediyoruz?
- Bir çok kişi insanların kurtuluşu için müjdeyi verdiğimizi düşünüyor.
- Kutsal Kitap esas amacın insanların Tanrı'ya ibadet etmeleri, Tanrı'nın göksel tahtı çevresindeki kiliseye katılmaları ve yüreklerini Rab'be vermeleri olduğunu söylüyor.

Krallığın Yeniden İnşa Edilmesi (a. 1-8)

- Bu bölümde Musa dağa inip çıkıyor.
- 3. ayette çıkıyor, 7'de iniyor... 8'de çıkıyor, 14'te iniyor... 20'de çıkıyor, 25'te iniyor.
- Musa'nın RAB ve halkı arasında aracı olduğunu görüyoruz.
- Aden Bahçesi'nde sadece Adem ve Havva vardı.
- RAB yeryüzünde krallığını kurmuştu ve krallık yasalarını Adem'e vermişti.
- Buradaysa bütün milletten söz ediyoruz.
- Musa halkın temsilcisi olarak Adem'in rolünü üstlenmiş durumda.

- Bir kaç milyon kişilik bir topluluk “dağın önünde” toplanmış durumdayken (a. 2), Musa dağa, Tanrı'nın huzuruna çıkıyor.
- RAB Musa'yla neden bir dağın tepesinde konuşuyor?
- Başka bir yer olamaz mıydı?
- Yaratılış ve Mısırdan Çıkış kitaplarında öğrenmiş olduklarımızı hatırlayın.
- Dağlar göklerin ve yeryüzünün birleştiği yüksek yerlerdi.
- Mısır'dan Çıkış 3'te dağın tepesinde yanan çalıyı, Yaratılış 22'de İbrahim ve İshak'ı, Yaratılış 11'de Babil Kulesi'ni görüyoruz.

- Babil Kulesi’ni insanlar yapmıştı... Amaçları Tanrı’nın huzuruna çıkmak değil kendilerini yüceltmekti.
- Kutsal Yazılarda dağ örneği çok kullanılıyor.
- Ama bir dağı unuttum, değil mi? Aden Bahçesi!!!
- Evet, Aden Bahçesi bir dağın tepesindeydi.
- Hezekiel 28, Adem’in ve Aden Bahçesi’nin dilini kullanarak Sur Kralı’ndan şikayetçi oluyor...

Hezekiel 28:13 “Sen Tanrı’nın Bahçesi Aden’deydin.”

Hezekiel 28:14 “Tanrı’nın kutsal dağındaydın..”

- RAB yeryüzündeki krallığını İsrail’i kullanarak yeniden kuruyor.
- Bütün halkı çölün ortasındaki bir dağda bulunan bir Aden Bahçesi’ne getirerek yapıyor.
- Sina Dağı=Yeni Aden...

- Dağın tepesinde RAB Musa’ya ne diyor?
- RAB’bin İsrail’i nasıl kurtardığını Musa’nın halka hatırlatmasını istiyor.

Mısır’dan Çıkış 19:4 “Mısırlılar’a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.”

- RAB Kurtuluş Müjdesi’yle başlıyor.
- Bunu ilginç benzetmelerle açıklıyor: “...*kartal kanatları üzerinde taşıyarak...*”
- Hatırlarsanız bu vaaz serisine başladığımızda size Yas. Tek 32:10-11’i okumuştum.
- Tekrar okuyalım:

Yasanın Tekrarı 32:10-11 “Onu kurak bir ülkede, Issız, uluyan bir çölde buldu, Onu kuşattı, kayırdı, Gözbebeği gibi korudu. Yuvasında yavrularını uçmaya kışkırtan, Onların üzerinde kanat çırpın bir kartal gibi, Kanatlarını gerip onları aldı Ve kanatları üzerinde taşıdı.”

- Musa İsrail’in kurtuluşundan yeni yaratılış olarak söz ediyor.
- Yaratılış’ta Kutsal Ruh yeryüzünün üzerinde süzülüp yaratılış eylemini tamamladı...
- Yeryüzünü yaşanılır bir yer haline getirdi.
- Aynı şekilde Mısırdan Çıkış’ta da RAB halkının üzerinde ana kartal gibi süzülüyor.
- Halkını hazırlıyor...
- İşte Kurtuluş Müjdesi budur.

- Sonra 5-6. ayetlerde önemli bir yasadın bahsediyor.
- İşte bu noktaya odaklanıp düşünmemiz lâzım.
- Bu noktada İsrail hakkında düşündüklerimiz kendimizi Kilise olarak nasıl gördüğümüzü etkileyecek.
- RAB İsrail’i “öz halkım...rahipler krallığı ve kutsal bir millet” olarak tanıtmadan önce şöyle diyor:

Mısır’dan Çıkış 19:5 “Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü bütün dünya benimdir.”

- Burada bir şart koşulduğunu görüyoruz. “*Eğer Antlaşmama uyarsanız...*”
- İbraniler kitabı buna “*eski antlaşma*” adını veriyor.
- Musa bu sözleri halka söyledikten sonra İsrail halkı nasıl karşılık veriyor?

Mısır’dan Çıkış 19:5 “RAB’bin söylediği her şeyi yapacağız”

- Kutsal Kitap’ın bu öğretisini çok açık bir şekilde anlatmalıyız.
- Tanrı Aden Bahçesi’nde Ademle bir antlaşma yaptı.
- Biz bu antlaşmaya “*eylem antlaşması*” diyoruz.
- Çünkü Tanrı Adem’e uyması gereken bir yasa verdi...

- Yasaya uymazsa ölecek, yasayı yerine getirirse yaşayacaktı.
- İşte bu yüzden Adem'in günahı bizi derinden etkiliyor.
- Adem ölümden bizi temsil etti.
- Rabbimiz İsa Mesih ise yaşamda bizi temsil ediyor.
- Sonra Yaratılış 3:15'te Tanrı'nın halkına lütfunu gösterdiğini söylemiştik.
- Bu lütuf Nuh, İbrahim, İshak, Yakup ve Musa ve İsrail'e devam etti...
- Biz bu antlaşmaya “*lütuf antlaşması*” diyoruz.
- RAB İsrail'i kurtardığı zaman İbrahim'e vermiş olduğu vaadi tutuyordu.
- Ve bu şekilde “*lütuf antlaşması*” devam ediyordu.
- Tanrı günahkârları sadece ve yalnızca Mesih'e imanla ve lütfuyla kurtarıyor.
- Fakat İsrail'e yapılan antlaşmada “*lütuf antlaşmasına*” bir ek yapılıyor.
- Kutsal Ruh yaratma eyleminde (Yar. 1:2) yeryüzünde süzülüşü gibi İsrail'in üzerinde süzülüşü...
- Aden Bahçesi'nde olduğu gibi onları bir dağda huzuruna kabul etti...
- Tanrı İsrail'e yaptığı antlaşmaya eylem ilkesini ekliyor.
- Tanrı İsrail'e Ademle yaptığı eylem antlaşmasına benzer bir antlaşma veriyor.
- Bu ne anlama geliyor?
- Tanrı İsrail'e günahkârları sadece ve yalnızca lütfuyla kurtarmaya devam ediyor.
- Milli bir halk olarak kimlikleri tamamen toplumca Tanrı'ya olan itaatlerine bağlıydı.
- Tanrı'nın İsrail'i bereketlemesinin sebebi İsrail'in “eylem antlaşmasına” itaat etmesiydi.
- Fakat itaat etmediklerinde lânetlendiler, düşmanlarının saldırısına uğradılar ve sürgün edildiler.
- Rabbimiz İsa Mesih geldiğinde de aynı şey oldu...
- Pavlus İsa Mesih'e “ikinci Adem” diyor.
- İsa Mesih Yasa'ya itaat etmeye geldi...
- Adem ve İsrail halkı Yasa'ya itaat etmediler...

Romalılar 8:3 “İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı bedende yargıladı.”

- Ve bu gerçek 1 Petrus 2:9'da açıklanıyor:

1 Petrus 2:9 “Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın rahipleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılabilir ışığa çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.”

- Mesih İsa *eylem antlaşmasının* tüm şartlarını yerine getirdi.
- Mesih İsa'nın itaatıyla bizler lütuf antlaşmasının bütün bereketlerine sahibiz.

Titus 2:13-14 “Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.”

Kralın Huzuruna Çıkmak (a. 9-25)

- Ve Musa halkı hazırlamak için dağdan indi...
- Musa halkı neye hazırlıyordu?
- Antlaşma Tanrısı'nın huzuruna çıkmaya... Kralın huzuruna...
- RAB onlara bulutta ve ateşte görünecekti...
- Elbiselerini yıkamaları gerekiyordu (a. 10)

- Ve bir süre cinsel ilişkide bulunmamaları gerekiyordu (a. 15).
- Şuna dikkat edin...
- Seçilip kutsanan sadece halk değildi...
- RAB'bin dağı da halktan ayrılıp kutsanmıştı.
- Ve bu dağın sınırını geçen veya dağı dokunan insanlar ve hayvanlar oklanarak öldürüleceklerdi.
- 22 ve 24. ayetler rahiplerin bile bu sınırları geçemeyeceğini söylüyor!
- Burada Tanrı'nın kutsallığı vurgulanıyor.
- Tanrı İsrail halkının bu gerçeği anlamasını istiyor...
- Bu ayetleri ibadet yaşamımıza çeşitli şekillerde uygulayabiliriz.
- Örneğin, Tanrı'nın huzuruna gelmek ciddi bir iştir.
- Tanrı'ya ibadet etmek ciddiyet gerektirir.
- Bir araya geldiğimizde yakıp yok eden bir ateş olan Tanrı'nın huzuruna geldiğimizi unutmayalım.

İbraniler 12:29 “Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.”

- Kendimizi kilisedeki ibadete hazırlamalıyız: *Dua ederek, amacını ve anlamını düşünerek...*
- Bir önceki gün uykumuzu almış ve yeterince dinlenmiş bir şekilde ibadete hazır olmalıyız.
- Rabbin huzuruna geldiğimizde dinç ve uyanık olmalıyız.
- İsrail'le buluşmuş olan aynı Kutsal Tanrı bizlerle de buluşuyor.
- Bugün, şu anda biz RAB'bin huzurundayız...
- Korintliler Rabbin Sofrasını (Hristiyan ibadetinde Kutsalların kutsalı) ciddiye almadıkları için bazıları hastalanmış... hatta bazıları da ölmüştü...

Mısır'dan Çıkış 19:18-19 “Sina Dağı'nın her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı.”

- 18. ayet Sina Dağı'ndaki dumanın sebebi olarak RAB'bin dağın üstüne ateş içinde inmiş olmasını gösteriyor.
- Yaratılış 15'te İbrahim'e görüldüğü gibi... *Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale görüldü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti.*
- Mısırdan Çıkış 3'te Musa'ya görüldüğü gibi... *RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona görüldü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.*
- Ve şimdi de İsrail'e ateş içinde görünüyor... *Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti.*

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

“RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere sin Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin.”

RAB'bin Çöldeki Çadırı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

07 Ekim 2007

Mısırdan Çıkış 40

- RAB'bin konutu için o kadar çok alegori (benzetme) kullanılmış ki, bu konut için kullanılan her şey (kandillik, altın buhur, mesh yağı, kazan, ahit sandığı..) İsa Mesih'e ve O'nun yapacaklarına işaret ediyor.
- Mısır'dan Çıkış 25-40 bölümlerini nasıl okumamız gerekiyor?
- Mesih'e iman eden bir kişi bu bölümleri nasıl okumalı?
- Bu bölümleri yorumlarken iki nokta size yardımcı olacak.
- Birinci nokta şu:
 - Olayın geçtiği tarihsel zamana gidin.
 - Kendinizi o zamanın İsraililerinin yerine koyun.
 - O zamanın halkı bu konuttan ne anlıyordu?
 - Biz onların ne anladığını anlamak zorundayız.
 - Anlamazsak, Mesih'e nasıl işaret ettiğini nasıl anlayacağız?
- İkinci nokta şu:
 - İsa Mesih, bütün Eski Antlaşma'nın kendisinden bahsettiğini söylemişti.
 - Eski Antlaşma'daki her nokta, her an, her benzetme Mesih'ten bahsediyor anlamına gelmiyor.
 - Eski Antlaşma'da kullanılan her şey *O'nun tanrısallığına işaret ediyor* demiyoruz.
 - Veya Eski Antlaşma'da kullanılan kırmızı renginin her zaman İsa'nın kefareti kanına işaret ettiğini de söylemiyoruz.
 - Eski Antlaşma'yı okurken burada geçen konuların, insanların ve kurumların Mesih'e işaret ettiklerini görmemiz gerekir.
 - RAB'bin konutundaki her ayrıntının nasıl Mesih'e işaret ettiğini düşünmeyin.
 - RAB'bin konutunun genel amacının nasıl Mesih'e işaret ettiğini düşünün.

RAB'bin Konutunun İnşa Edilişi (a. 1-15)

- Konutun inşaatı için kullanılan ayrıntıya dikkat edin.
- RAB bize bu binanın (taşınabilir bina) ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.
- Daha önceki bölümlerde RAB konutunun ayrıntılarıyla ilgili bilgiler veriyor.
- Her şeyin nasıl yapılacağını anlatıyor: perdeler, sandık, örtüler...vs.
- Bu bölümde ise bütün bu ayrıntıların parça parça birleştirildiğini görüyoruz.
- Şuna dikkat edin:
 - İnşaat işi Kutsalların Kutsalı'ndan başlıyor.
 - Önce, Levha Sandığı ve Kutsalların Kutsalını örten perde (ayet 3),
 - Sonra, Kutsal Yer'deki masa ve kandillik (a. 4),
 - Ve sonra da altın buhur sunağının ve perdenin konuta yerleştirilmesi gerekiyordu (a. 5).
 - Bundan sonra da yakmalık sununun (a. 6), kazanın (a.7), ve avluyla çadırı ayıran perdenin yerleştirilmesi gerekiyordu (a. 8).

RAB'bin Hizmetkârının İtaati (a. 16-33)

- RAB'bin Musa aracılığıyla vermiş olduğu emirleri bir çok İsrailli birlikte çalışarak yerine getirdi.
- Bir çok kişi konuta armağanlar getirdi...
- Bir çok kişi gönüllü çalıştı.
- Hatta konut inşasında çalışanlardan bazıları bu iş için özellikle çok yetenekliydi. (35, 36 bölümler).
- Mısır'dan Çıkış 40:16-33'te şuna dikkat edin:
- Sanki bütün işi Musa yapmış gibi açıklanıyor.

Mısır'dan Çıkış 40:16,18 “Musa her şeyi RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı.... Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti.”

- Günümüzde yaşayan bir kişiyi örnek verelim...
- Donald Trump'ı duymuşsunuzdur.
- İstanbul'da bir gökdelen inşa ediyor.
- Dünyanın birçok yerinde gökdelen inşa eden bir işadamı.
- Donald Trump acaba en son ne zaman çimento karıştırmıştır?
- Ya da boya badana yapmıştır?
- ‘*Donald Trump İstanbul'da bir gökdelen yapıyor*’ derken bu işin başında olduğunu söylüyoruz.
- Musa, Yahve'yle halkı arasında gidip gelen bir haberciydi.
- Bundan dolayı “*Musa konutu kurdu*” cümlesi kullanılıyor.
- Musa itaatkâr bir hizmetkârdı.

İbraniler 3:5 “Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.”

- Bu bölümde 7 kere şu sözü okuyoruz:
- “*RAB'bin kendisine buyurduğu gibi...*”
- Bu şekilde Musa gelecek olan Mesih'e benziyor.
- “*Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.*”
- Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için emirlere itaat etti...
- Musa İsa Mesih'e işaret eden bir tanıktı.
- Kutsal Yazılar İsa Mesih hakkında şöyle diyor:

İbraniler 3:6 “Oysa Mesih, *O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır*. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.”

RAB'bin Konutunun Amacı

- Konutun İsrail için ve bizim için esas amacı neydi?
- 40. Bölüm “toplantı çadırının konutu” cümlesiyle başlıyor.
- Konut ve toplantı çadırı...
- Bu iki kelimenin daha önceki bölümlerde anlamları açıklanmıştı...
- “Konut” deniyor, çünkü RAB'bin halkının arasında olduğunu gösteren bir mesken olacaktı.
- Halkıyla bu konutta buluşacaktı.
- Bu nedenle bu konuta “buluşma çadırı” adı veriliyordu (a.1, 25:8).

Mısır'dan Çıkış 25:8 “Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.”

- Bu konut İmanuel kelimesinin tam anlamını veriyor: Tanrı bizimle...
- Ayrıca cennetin de bir resmidir.
- Konut sembolünde bunu görüyoruz.

- Keruvlar'ın Kutsalların Kutsalını örten perdeye işlendiğini görüyoruz (26:31).
- Günaha düşüşten sonra Aden Bahçesi'ne giriş yasaklanmıştı. (Yaratılış 3)
- Fakat bu konutta cennetin yeniden açıldığını görüyoruz.
- Keruv süslemeleri konutun çevresindeki bütün perdelerde bulunuyordu (26:1).
- Bu şekilde Keruvlara bakarak rahiplerin akılları ve yürekleri devamlı cenneti görmüş oluyordu. (Hezekiel 1).

- Avluya, Kutsal Yer'e ve Kutsalların Kutsalı'na giriş Doğudan Batıya doğruydı.
- RAB'bin huzurundan çok uzaklardayken artık RAB'bin huzuruna gelebileceklerdi...
- Bu şekilde RAB'be yaklaşabileceklerdi.
- Yani, Aden'den atılış öyküsünü aklınıza getirin.
- Adem ve Havva kovulduktan sonra Aden Bahçesi'nin doğusuna Keruvlar yerleştirilmişti...
- Şimdi bu konutun inşasıyla RAB'bin huzuruna Doğudan Batı'ya doğru giriliyordu...
- Konutun çevresini kaplayan perdeler lacivert renkteydi.
- Musa Sina dağında RAB'bin yanındayken de bu renkleri görmüştü.

Mısır'dan Çıkış 24:10 "İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu."

- Tanrı'nın evi olan Konutun inşaatında kullanılan malzemeler cennetin bir resmiydi.
- Kutsalların Kutsalına yaklaştıkça daha çok şeyle, saf ve paha biçilmez şeylerle karşılaşyoruz.
- Avludaki şeyler keten, bronz ve gümüşten (27:9-19),
- Konut altın ve gümüşten (26. Bölüm),
- Konutun içerisindeki şeyler altından ve saf altından yapılmıştı (25. Bölüm).
- İç boyutta da aynı durumu görüyoruz.
- İçeriye doğru girdiğinizde her şey gittikçe mükemmelleşiyor.
- Tüm yapı 15 metreye 30 metre ve 1,5 metreydi.
- Kutsal Yer 3 metreye 6 metre ve 6 metreydi.
- Kutsalların Kutsalı ise 3 metreye 3 metre ve 3 metreydi.
- Bu konut Tanrı'nın yaşadığı yer olacaktı...
- Tanrı'nın Oğlu'nun beden alıp aramızda yaşamasıyla ve Mesih'in yaptıklarıyla Tanrı'nın aramızda yaşaması gerçekleşti...
- Bu konutun tek amacı Mesih'e ve O'nun yapacaklarına işaret etmesiydi...
- İşte bu yüzden Yuhanna şöyle diyor:

Yuhanna 1:14 "Söz, insan olup aramızda yaşadı (-konut –çadır kurdu – eskeynosen)..."

- Ve RAB'bin görkemi konutun üzerine indi (Mısır'dan Çıkış 40:34-38).
- Aynı zamanda RAB'bin görkeminin İsa Mesih'in üzerine indiğini de görüyoruz:

Yuhanna 1:14 "O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğul'un yüceliğini- gördük."

- Ayrıca, Son Kurban olan İsa Mesih'in yaptıklarında kurban ve dini törenin yerine getirildiğini de görüyoruz (İbraniler 9).
- İsa Mesih kendisini göksel çadırdaki son kurban olarak sundu (İbraniler 8).
- Bu şekilde Eski Antlaşma'daki kurban sistemine son vermiş oldu (İbraniler 10).
- Sonunda, RAB'bin yaşadığı bu konutta Yeni Antlaşma Kilisesi'ni görüyoruz:

Efesliler 2:18-22 “O’nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh’ta Baba’nın huzuruna çıkabiliriz. Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı’nın ev halkısınız. Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsa’nın kendisidir. Bütün yapı Rab’be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O’nda kenetlenip yükseliyor. Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı’nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih’te inşa ediliyorsunuz.”

- Tanrı’nın tapınağı olduğunuzu biliyor musunuz?
- Tanrı’nın Ruhu’nun sizin içinde yaşadığını biliyor musunuz?
- Eğer bir kişi Tanrı’nın tapınağına zarar vermek isterse Tanrı da o kişiye zarar verecek.
- Bir kişi Tanrı’nın tapınağını yıkmak isterse Tanrı da o kişiyi yıkacak.
- Çünkü Tanrı’nın tapınağı kutsaldır...
- Kardeşler... sizler Tanrı’nın tapınağısınız!

1 Korintliler 3:16-17 “Tanrı’nın tapınağı olduğunuzu, Tanrı’nın Ruhu’nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? Kim Tanrı’nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı’nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.”

2 Korintliler 6:14-16 “İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? Mesih’le Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi? Tanrı’nın tapınağıyla putlar uyushabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı’nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: “Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim. Onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.”

- Tanrı bizimle... Tanrı içimizde...
- O’na yaraşır yaşamlar sürelim...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Çölde Konaklayacak Yer Ararken

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

14 Ekim 2007

Çölde Sayım 10:11-36

- Geçen hafta İsrail'in Sina bölgesinde Rabbin Konutu'nu nasıl inşa ettiklerini konuşmuştuk.
- Sonra RAB'bin ateşle ve bulutla konutuna indiğini,
- Ve göçebe halkının arasında yaşamaya başladığını söyledik.
- Bu durum Mısır' dan kurtarıldıktan sonra, Fısıh Bayramı'nın ikinci yıl kutlamalarının birinci ayının birinci gününde oldu.
- Yahve'nin varlığı onların arasında olduğu için bu zaman büyük bir bereket dönemi idi.
- Sonra, bir ay sonra RAB Musa'nın İsrail halkı arasında nüfus sayımı yapmasını istedi.
- Asker olabilecek 20 yaşın üzerindeki erkek sayısı 603,550 idi.
- Bu ne anlama geliyor?
- İbrahim'in Sina'daki oğulları ve kızları 2-3 milyon kadardı.
- RAB İbrahim'e bir vaatte bulunmuştu.

Yaratılış 15:5 "Göklere bak" dedi, "Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak."

- RAB vaadlerine sadık kalır.
- Burada da İbrahim'e verdiği vaadi gerçekleştirdiğini görüyoruz...
- Bugün okuduğumuz ayetler bu bereketlerin gerçekleşmekte olduğu zamanlarda geçiyor...
- Fakat İsrail halâ çölde bulunuyor...
- Kutsal Yazılarda çöl denince yalnızlık, yokluk, kıtlık, açlık ve ölüm gibi kavramlar hatırlatılıyor.
- Şekilsiz ve boş olan yer (Yar. 1:2)... Hiç kimsenin yaşayamayacağı bir yer...
- Tanrı'nın seçtiği halk Tanrı'nın bereketlerini yaşadığı halde,
- Vaadedilen toprak olan Kenan diyarına henüz girmiş değil.
- Kenan diyarı: süt ve balın aktığı topraklar...
- Bu nedenle, Yeni Antlaşma yazarları çöldeki nesli İsa Mesih'in kilisesinin yaşamını anlatmak için örnek veriyorlar.
- 1 Korintliler 10'da Pavlus, İbraniler 3-4'ün yazarı, Vahiy 12'de Yuhanna aklımızın bu dünyada değil, Mesih'teki gelecek yaşamda olmasını söylüyorlar.
- Bunu söylerken kilisenin de İsrail gibi çölden geçtiğini söylüyorlar.
- Evet kardeşler, İsrail'in öyküsü aslında bizim öykümüz.
- Çünkü İsrail iman aracılığıyla bizim babamız...
- Çünkü bizler de İsrail gibi imanla çölden geçiyoruz...

Tanrı'nın Oğlu'nun İtaati (a. 13)

- Mısırdan Çıkışın "İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü" cümlesiyle başlıyor.
- O gün, Tanrı'nın görkem bulutu halkı yönlendirmek için Rabbin konutunun üzerinden kalkıyor.
- Bu olay çok önemli çünkü İsraililer ilk kez Sina'dan uzaklaşmak üzere hareket ediyorlar.

Çölde Sayım 10:13 “Bu, RAB’bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleriydi.”

- İsrail RAB’bin emrine itaat etti.
- İsrail RAB’bin Musa aracılığıyla bildirdiklerini işitti ve RAB’bi dinledi...
- Bizler de Tanrı’nın halkı olarak RAB’bi dinlemeye ve O’na itaat etmeye çağırıyoruz.
- Fakat bu ayetlerin esas amacı bu değil...

- Yahve’nin kendisi de İsrail’i oğlu olarak gördüğünü söylemişti.

Mısırdan Çıkış 4:22-23 “RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur. Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.”

- Tarihe bir bütün olarak bakacak olursak İsrail’in ikinci Adem olduğunu söyleyebiliriz.
- İsrail Tanrı’nın yeni oğluydu.
- İsrail Adem’in yapmadığı şeyi yapıyor: İtaat ediyor.
- Fakat Çölde Sayım 10. Bölüm İsrail’in itaatının son bulunduğu yer.
- Bu bölüm İsrail’i daha iyi tanımaya başladığımız bir bölüm...
- Önce bir karakter tanıtılıyor... sonra da o karakterin zıt özellikleri veriliyor.
- Seyrettiğiniz bazı kovboy filmlerini düşünün...
- Önce çamurun içinde duran botları, sonra da kara şapkalı kötü kovboyu görüyorsunuz...
- Bu filmleri seyrettiyseniz yönetmenin oluşturmaya çalıştığı önyargıyı da görürsünüz...
- Çamurdaki kara şapkalı kovboy kötü adam!
- Hemen sonra yönetmen beyaz şapkalı iyi bir kovboyu bize tanıtır ve düello başlar!
- Çölde Sayım kitabının geri kalan bölümlerinin büyük bir çoğunluğu Tanrı’nın oğlu olan İsrail’in itaatsizlikleriyle ilgili...
- Ve burada Rabbimiz İsa Mesih’in bir resmini görmüş oluyoruz.
- Daha önce de söylediğim gibi, İsrail ikinci Ademdir...
- Fakat İsrail sadece ‘İkinci Ademe’ örnektir.
- Rabbimiz İsa Mesih ‘İkinci Ademdir’!
- Birinci Adem Tanrı’nın isteğini yerine getirmedi.
- Günah işledi.
- Rab İsa Mesih ise Tanrı’nın isteğini yerine getirmek ve bizleri Tanrı’nın Bahçesi’ne götürmek için gelmiştir.

İlginç Bir Seyahat Düzeni (a. 14-28)

- Babasının sesini işiten itaatkâr bir oğul gibi İsrail Tanrı’ya itaat ediyor.
- Her 3 oymak bir grup oluşturuyor ve 12 oymakla toplam 4 grup oluşturulmuş oluyor.
- Şuna dikkat edin:
- Kutsal şeyleri ve konutun parçalarını taşıyan Levililere ait bir grup 2. ve 3. gruplarla birlikte seyahat ediyor.
- Yani en önde giden grupta veya en arkada giden grupta değil... Tam ortada...
- Daha önce teolojik olarak söylediğimizin lojistik uygulamasını görüyoruz:
- RAB çöldeki halkının tam ortasındaki konutunda ikâmet ediyor.
- İşte bu sebeple Reform kiliselerinde vaftizlik, Rabbin Sofrası ve kürsü en önde ve tam merkezde bulunur.
- Bu bizim için ne anlama geliyor?

- Bizler Rabbimiz İsa Mesih'in çevresinde toplanıyoruz. İsa Mesih aramızdadır...
- Bakın burada çok daha ilginç bir şey var.
- Yürüyüş sırasına dikkat ettiniz mi?
- Yakup'un 12 oğlundan ilk doğan oğul hangisiydi?
- Ruben ilk doğan oğuldu (Yar. 49).
- Fakat seyahat sırasında Yahuda en öne geçiyor.
- Çünkü kralların Kralı olan İsa Mesih Yahuda oymağından gelecekti.
- John Calvin Çölde Sayım 10:14 hakkındaki yorumunda şöyle diyor:

John Calvin: "Tanrı, vaadettiği kurtuluş umudunun nereden geleceğine işaret edip zifiri karanlığın ortasında bir kıvılcım gösterecekti."

- Diğer oymaklar Yahuda'nın en öne geçip tüm halka rehberlik ettiğini gördüklerinde aslında Rabbin bir peygamberliğini görüyorlardı.
- Yahuda'nın önünde ise Yahuda'dan da üstün olanı, yani Rabbimizi görüyorlardı...
- Rabbin lütfu hakedilmez... ya da bu sırada öncelik sırası diye bir şey yoktur...
- Rabbin lütfu Rabbin merhamet ettiğine gider.
- Evet, Rabbin kurtarıcı hakedilmez... veya kazanılmaz...
- Rab istediği kişiyi istediği zaman, istediği şekilde kurtarır...

Seyahatin Amacı

- Burada bir sürü simge var.
- Kutsalların Kutsalındaki Antlaşma Sandığı Rabbin halkı için Tanrı'nın kutsallığını simgeliyordu.
- Yahuda'nın önderliğinde giden bu sandık Rabbin kendisini simgeliyordu.
- Antlaşma Sandığı kendi kendisine hareket eden bir işaret değildi.
- Rab bu simge aracılığıyla günahkâr halkına lütfunun bir işaretini veriyordu.
- Ve Antlaşma Sandığı "konaklayacak yer aramak" üzere yola çıktı.
- İnsanlar günaha düştüklerinden beri "Aden'in doğusundaki" çölde yaşıyorlar.
- İşte bu yüzden Tanrı'nın biricik Oğlu yeryüzüne gelip aramızda konakladı.
- Rab İsa Mesih bize şöyle sesleniyor:

Matta 11:28 "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm."

• Rab İsa Mesih'e inananlar için şu vaat çok açık:
İbraniler 4:3 "Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz."

- Rab İsa Mesih'in itaati ve Onun varlığı huzur arayan boş yüreklerimize sevinç getiriyor.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstereyin
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Yahve'nin Oğlu'nun Ölümü ve Dirilişi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

21 Ekim 2007

Çölde Sayım 13

- Eski Antlaşma'yı incelemeye devam ediyoruz.
- Çöldeki neslin günah işledikleri başka bir zamana geliyoruz.
- Rab, bu nesil hakkında şöyle demişti: “Huzur diyarıma asla girmeyecekler!” (Mezmur 95).

Oğul'un Ölümü (a. 21-33, 14:11-12, 21-23)

- 10. Bölüm İsrail'in Tanrı'ya itaatinin doruk noktasıydı.
- İsrail RAB'bin oğlu gibi itaat etmişti. (Mısır'dan Çıkış 4).
- Evet, burada İsrail'in kurtuluş öyküsü biraz daha karmaşık bir hal almaya başlıyor.
- 10. Bölümdeki itaatlerinden hemen sonra 11. Bölümde RAB'be karşı şikayet etmeye başladıklarını görüyoruz.
- 12. Bölümde ise Miryam ve Harun'un Musa'ya karşı gelmeye başladıklarını görüyoruz.
- Bugün okuduğumuz 13. Bölümde ise 10 casusun inançsızlığını okuyoruz.

Ç.S. 13:28-29, 31-33 “Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük. Amalekliler Negev'de; Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor.” ... Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, “Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü” dediler. Araştırdıkları ülke hakkında İsraililer arasında kötü haber yayarak, “Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir” dediler, “Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.”

- Musa'nın yolladığı casusların vardığı sonuç şuydu: *Kenan diyarında yaşayan halk bizden çok daha büyük ve güçlü. Onlara karşı bir şey yapamayız.*
- Bu neden bu kadar kötü?
- Nerelere gittiklerine dikkat edin – gittikleri yerlerin isimlerine bir bakın:
- 22. Ayette Negev'e gittiklerini görüyoruz. (İbranice *Negev* güney anlamına gelir).
- Yaratılış 12:9 ve 13:17-18'de Tanrı Avram'a bir vaat verdikten sonra Avram Negev'e gitmişti.
- Sonra orada bir sunak yapıp bu sunağı RAB'be adamıştı.
- 23. Ayette ise Eşkol'e gidiyorlar.
- İbrahim Eşkol'den yola çıkmıştı. (Yaratılış 13:18, 14:13).
- 26. Ayette Kadeş'e varıyorlar.
- Kadeş “Kutsal Yer” anlamına gelir.
- Bu yerin ilk adı *En-mişpat* idi.
- En-mişpat *yargı kuyusu* anlamına gelir.
- Yani bu bölge sulak bir bölgeydi.

- Bir nevi Aden'in, yani Cennetin resmi gibiydi.
- Burası İbrahim'in Elam Kralı Kedorlaomer'e karşı 318 kişiyle savaştığı ve Kedorlaomer'i yendiği yerdir.
- Çölde Sayım 13'te ise İsrail'in elinde 600,000 kişilik bir güç varken imansızlık ediyorlar!
- Ve sadece Kalev ve Yeşu hatırladı ve İbrahim'e verilen vaade inandı.
- Diğerleri ise inanmadılar ve tüm İsrail toplumunu ikna ettiler.
- Bu noktadan itibaren İsrail'in inançsızlığını ve bunun sonucunu görüyoruz.
- 14. Bölümde ise RAB'be karşı isyan ediyorlar ve savaşta yenilgiye uğruyorlar.
- 16. Bölümde ise Korah büyük bir isyana öncülük ediyor.
- 20. Bölümde Meriva denen bir yere geliyoruz. (Meriva: isyan-çıkışma)
- 21. Bölümde RAB halkı cezalandırmak için zehirli yılanları yolluyor.
- 25. Bölümde ise İsrail Moavlı ve Midyanlı kadınlarla zinaya giriyor.
- Ve bunun sonunda da Baal'a tapınmaya başlıyorlar.
- Bu ayetler günahın doruk noktası...
- Yaratılış 6:1-4 nasıl Tufan öncesi dünyanın doruk noktası idiyse, bu ayetler de günahın eriştiği en üst doruk noktadır.
- Tufan öncesindekilerin günahı nasıl yargıyı üzerlerine çektiyse,
- Burada da günahın yargılandığını ve 150,000 kişinin öldüğünü okuyoruz.
- Bu ayetler bizim için bir uyarıdır.
- Bu uyarılar bizim için 1 Korintliler 10:1-33'teki uyarılar gibidir.
- Fakat bugünkü vaazımız Yahve'nin oğlunun ölümü ve dirilişiyle ilgili.
- O zaman neden bu şekilde konuşuyoruz?

Çölde Sayım 14:21-23 "Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki, yüceliğimi, Mısır'da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınavan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beni küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek."

- Tanrı 10 kez Mısır'a belâ belirtileri vermişti.
- İsrail aynı şekilde 10 kez isyan edip RAB'bi sınamış oluyor.
- Bundan dolayı RAB İsrail'i tamamen kesip atacaktı.

Oğul'un Dirilişi (14:13-21, 26:51)

- Tanrımız vaatlerini yerine getiren Tanrıdır. Değişmez!
- Yargıdan sonra yeniden yaratılış gelir.

- 14:13-21 Tanrı'nın bu lütfunu açıklar.
- 26:51 Tanrı'nın lütfunu net bir şekilde görmemizi sağlıyor.

Çölde Sayım 26:51 "Sayılan İsraililer'in toplamı 601,730 erkekti."

- 150,000 erkek Tanrı'nın yargısından dolayı ölmüştü.
- Şimdi ise RAB 600,000 kişilik savaşabilen erkek sayısını 601,730'a çıkarıyor.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Yeni Bir Önder

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

28 Ekim 2007

Yeşu 1

- Daha önce hiç yap-boz (puzzle) yaptınız mı?
- Eski Antlaşma çok ayrıntılı bir yap-boz resmi gibidir.
- Nasıl bir şeyden bahsettiğimi biliyorsunuz, değil mi?
- Tatile çıkmadan önce alıp tatil bitene kadar uğraştığınız türden yap-bozlar.
- Bu yap-bozları bitirmenin sırrı nedir biliyor musunuz?
- Kutusundaki resmi birebir takip etmek.
- Resmin bütünü tamamlamak için nasıl binlerce parça varsa,
- Eski Antlaşma'da da kurtuluş öyküsünü anlatan bir sürü karmaşık hikâye var.
- Bu hikâyeler ve dersler birleştirildiğinde ortaya kurtuluş öyküsü çıkıyor.
- Yeşu kitabı Tanrı'nın İbrahim'e vermiş olduğu vaatleri nasıl yerine getirdiğini anlatıyor.
- Tanrı'nın yeni halkı için vaadedilen topraklar.
- 1:3-4'teki sınırları gördüğümüzde bunun farkına varıyoruz.
- Daha farklı bir açıyla bakacak olursak,
- Yeşu, Tanrı'nın halkının Aden'e dönüşünü anlatıyor. RAB'bin kutsal mekânı...
- Yine de bu topraklar Tanrı'nın gelecekte miras alacağımız temelli kentin sadece bir örneği idi. (İbraniler 11:10, 37, 12:28).

RAB'bin Yeşu'ya Çağrısı (a. 1-9)

- Musa'nın ölümünden sonra yeni bir önderin ortaya çıkması gerekiyordu.
- Halkın önünde önder olarak atanması için öncelikle çağrılması gerekiyordu.
- RAB, İsrail halkını Ürdün Nehri'nden geçirip Vaadedilen Topraklara götürmesi için Yeşu'yu önderliğe çağırdı.
- Miras Ürdün Nehri'nde başlayıp Ürdün Nehri'nde bitmiyor. (Ürdün Nehri-Şeria Nehri aynı nehirler).
- Fakat bu nehir çölden, süt ve bal akan topraklara geçerlerken önemli bir sınır anlamına geliyor.
- Yeşu bu kalabalığı nasıl yönetecekti?
- RAB Yeşu'yu kendi varlığıyla donatacaktı...
- Onunla birlikte olacaktı (a. 5, 9, 17 . Yar. 26:3; MÇ. 3:12).
- RAB'bin Yeşu'nun yanında bulunması, hiç kimsenin Yeşu'ya karşı koyamayacağı anlamına geliyordu. (a. 5).
- Şuna dikkat edin... RAB Yeşu'yla birlikte olacağını vaadettikten sonra ülkeyi onlara vereceği vaadini de tekrar ediyor.
- İbranice "vermek" kelimesi 8 kez kullanılıyor...
- Bu kelime, bu toprakları Tanrı'nın vereceği anlamına geliyor.
- İsrail bu toprakları almıyor... Tanrı veriyor.
- Burada Tanrı'nın İsrail'in tüm tarihine hakim olduğunu da söyleyebiliriz.

Yeşu'nun Halka Çağrısı (a. 10-15)

- Yeşu 10-11. ayetlerde halkı harekete çağırıyor.
- 12-15. ayetlerde ise Ruben, Gad ve Manaşşe oymaklarına özel bir çağrıda bulunuyor,
- Çünkü bu oymakların Ürdün'ün doğusunda mirasları vardı.
- Yeşu İsrail halkını bir beden halinde vaadedilen diyardaki istirahatlerine götürüyordu.
- Burada Kutsal Yazılar'daki büyük resmi görmeliyiz.
- Vaadedilen Topraklar aslında cennetteki istirahatın bir gölgesiydi...
- Yeşu ise İsa Mesih'in gölgesiydi...
- Yeşu seçilmiş olan İsrail halkını Vaadedilen Topraklara götürüyor...
- İsa Mesih ise seçilmiş olan Kilise halkını cennete götürüyor...
- (1:13, 15, Heb. 3-4).

Halkın Yeşu'ya Yanıtı (a. 16-18)

- Fakat neden hepsi Yeşu'yu dinlediler?
- Çünkü RAB'bin onu çağırması olduğunu anladılar
- Ve Musa'yla olduğu gibi Yeşu'yla da birlikte olduğunu anladılar.
- Aslında, 17. ayette İsrail halkının Yeşu'yu yeni Musa olarak gördüklerini görüyoruz.

Yeşu 1:17 “Her durumda Musa'nın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun.”

- Aynı tema tekrar tekrar işleniyor: Musa ve Yeşu
- Her ikisi de RAB'le kutsal toprakta buluştular (MÇ. 3:1-5; Yeşu 5:13-15);

Mısırdan Çıkış 3:1-5 “Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı. RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. “Çok garip” diye düşündü, “Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!” RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, “Musa, Musa!” diye seslendi. Musa, “Buyur!” diye yanıtladı. Tanrı, “Fazla yaklaşma” dedi, “Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır.”

Yeşu 5:13-15 “Yeşu Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırıncı önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, “Sen bizden misin, karşı taraftan mı?” diye sordu. Adam, “Hiçbiri” dedi, “Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim.” O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. “Efendimin kuluna buyruğu nedir?” diye sordu. RAB'bin ordusunun komutanı, “Çarığını çıkar” dedi, “Çünkü bastığın yer kutsaldır.” Yeşu söyleneni yaptı.”

- Her ikisi de vaadedilen diyara casus yolladı ama Yeşu'nun casusları daha sadıktı (Yeşu 2:24);
- RAB her ikisini de sulardan geçirdi (Yeşu 3:1-17, 4:23);
- RAB her ikisi için de aynı mucizeyi yaptı (Yeşu 4:14);
- Musa oğlunu nasıl sünnet ettirdiyse, Yeşu da “oğullarını” aynı şekilde sünnet ettirdi. (MÇ. 4:24-26);
- Ve her ikisi de Fısıh Bayramı'nı kutladı (Yeşu 5:10-11).
- Yeşu RAB'be itaat eden bir önder ve askeri stratejistti...
- Fakat yine de Yeşu, MÇ 23:32-33 ve 34:12-16'teki yasaya Givonlularla anlaşma yaparak karşı gelmiş oldu;
- Bu nedenle, Yeşu İsrail halkını bu diyarda bulunan halklara karşı tam bir zafere ulaştıramamıştır (11:23, 13:1);
- İsrail'i tam bir istihate kavuşturamamıştır...(11:23, İbr. 3-4);
- Ve sonunda ölmüştür (Yeşua 24:29),

- Bu nedenle, Yeşu zamanında da günahın lâneti halâ etkisini göstermeye devam ediyordu ve ölüme karşı henüz bir zafer kazanılmamıştı.
- Yeşu ileride gelecek olan Fidan’a (Mesih’e) işaret ediyordu...
- Bu fidan filizlenecek ve tüm yasaları tamamen yerine getirecekti...
- Düşmanlarımızı ve ölümü fethedecekti...
- Ve yorgun ve yükü ağır olanları rahatlatacaktı... onlara istirahat verecekti... (Matta 11:28).

Matta 11:28-30 “Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Kirli Bir Yabancı'nın İmanı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

04 Kasım 2007

Yeşu 2

- Kutsal Kitap bir öykü anlatıyor. İnsanın günaha düşüşünün ve kurtuluşunun öyküsü.
- İnsanlık tarihinde Tanrı'nın yaptıklarını anlatıyor.
- İnsanın günah işleyerek ortaya çıkardığı karmaşayı Tanrı'nın nasıl düzeltmekte olduğunu anlatıyor.
- Yeşu 2, Tanrı'nın kurtuluş tarihinde nasıl harekete geçtiğini açıklıyor.
- Başlangıçta Tanrı'nın halkı Aden Bahçesi olarak bilinen Tanrı'nın Krallığında yaşıyorlardı.
- Ve bu krallık diyarında Tanrı'nın varlığını tüm bereketleriyle yaşıyorlardı.
- Yaratılış 3'ten beri Tanrı'nın halkı "Aden'in Doğusunda" yaşamaktadır.
- Tanrı'nın halkı Tanrı'nın kral olarak bulunduğu bahçeden uzaklarda, kendilerine ait olmayan bir diyarda yaşamaktaydı.
- Bugün okuduğumuz ayetler bu gidişatın değişmeye başladığı zamanları anlatıyor.

Casuslarda Değişim (a. 1)

- Yeşu'nun iki casus yollamış olması dikkatinizi çekti mi acaba?
- Arkadaşlar, Musa bu topraklara kaç casus yollamıştı? On iki.
- Musa'nın casusları geri döndüklerinde ne olmuştu?
- Casusların 10'u inançsızlık ettiler ve korktular.
- Peki Yeşu neden Musa'nın yaptığı gibi casus yolluyor?
- Musa'nın casuslarının nasıl inançsızlığa ve korkuya kapıldığını bilmiyor muydu?
- Yeşu sadece iki casus yolluyor. Yeşu ve Kaleb gibi sadık iki casus...
- Burada Çölde Sayım 13'te okuduğumuz öykünün tekrarını görüyoruz.
- On casusun getirdiği haber halk arasında inançsızlığa ve korkuya sebep olmuştu.
- Fakat burada Yeşu'nun seçtiği casuslar inançsız değiller.
- Çölde Sayım 13'teki inançsız halk RAB'in ilahi takdirine güvenmiyordu.
- Hatta daha sonra Miryam ve Harun'un yakınmalarından Musa'nın önderliğine güvenmediklerini de görüyoruz.
- Aslında Musa'yı önder olarak atayan RAB'be güvenmiyorlardı.
- Bunun üzerine Yeşu, İsrail halkının gidişatını tersine çevirmek için iki casus yolluyor.
- Yeşu neden casus yolluyor?
- Yeşu'nun "güçlü ve cesur" olması gerekmiyor muydu (1:6)?
- Evet, bu durumu halkıyla olan ilişkisini yenilemek için kullanıyor.

Fahişede Değişim (a. 1)

- Okuduğumuz ayetlere göre olaylar kötünden daha kötüye doğru gidiyor.
- Yeşu'nun yolladığı en sadık iki casus ilk olarak bir fahişenin evine gidiyorlar.
- Yani şehire varır varmaz gittikleri ilk yer bir genelev oluyor.
- Bazıları bu evin sadece bir han olduğunu ileri sürüyorlar.
- Fakat bu kadın kesinlikle yasaya göre kirli olan bir fahişeydi.
- Bu kelime Eski Antlaşma'da Yeşu 2'ye kadar tam altı kez kullanılmış bir kelime.

- Ve her seferinde de cinsel ahlâksızlığıyla tanınan kadın için kullanılmıştır.
- Bu casuslar bu genelevde imanlarını kanıtlamıyorlar!
- Neden cinsel denenmeden mümkün olduğunca uzak kalmaya çalışmıyorlar?
- Neden savaş için dini olarak temiz kalmaya uğraşmıyorlar?
- Burada yine Tanrı'nın İsrail halkının gidişatını değiştirmekte olduğunu görüyoruz.
- Artık eski şeyler geçmişti... ve yeni şeyler olacaktı...
- Artık eski casuslar yoktu... yeni casusların ise bir amacı vardı.
- Yeşu'nun casusları ilk olarak nereye yolladığına dikkat ettiniz mi? Şittim.
- Musa zamanında, Çölde Sayım 25'te İsrailli erkeklerin Moavlı kadınlarla zina yaptıklarını görüyoruz.
- Ayrıca İsraillilerin Moavlı kadınların ilâhlarına tapındıklarını da görüyoruz.
- Yani İsrail hem fahişelik yaptı... hem de putperestlik yaptı...
- Bütün bunlar Şittim'de olmuştu!!!
- Yeni casuslar ve yeni İsrail bu gidişatı durduracaktı...

Fahişenin İmanında Değişim (a. 3-15)

- Aslında buraya kadar olan kısım arka planı anlatıyor.
- İsrail'in gidişatının değişimini Rahav'ın yaşamında da görüyoruz.
- Moavlı bir fahişe olan Rahav RAB'be inanarak Tanrı'nın antlaşma halkına dahil oluyor.
- Rahav İsrail'in Tanrısı'na tapınıyor.
- Daha önce Moavlı kadınlarla birlikte olan İsrailliler onların putlarına tapınmışlardı.
- Yeşu'nun casusları İsrail'in Kurtuluş Müjdesi'ni Rahav'a duyuruyorlar.
- Rahav iman ediyor.
- 3-7. ayetlerde Rahav'ın casusları gizlemesi ve sonra casusları arayanlara yalan söylemesi anlatılıyor.
- Sonra 8-11 ayetlerde Rahav'ın imanını görüyoruz.
- Rahav "RAB'bin bu ülkeyi size verdiğini biliyorum" (2:9) diyor.
- Yani RAB'bi bildiğini söylüyor.
- Rahav burada Yahve kelimesini kullanıyor.
- YAHVE Tanrı'nın antlaşmadaki adıydı.
- Sadece antlaşmaya dahil olanlar bu adı kullanabilirdi.
- Rahav iman ediyor... Bu şekilde antlaşmaya dahil olmuş oluyor.
- Daha sonra da imanını açıklıyor.
- Burada 'günahkârları aklayan iman' ile 'tarihsel iman' arasındaki farkı görüyoruz.
- Sadece RAB'bin varlığına iman ettiğini söylemiyor.
- İmanını RAB'be yürekten güvenle ikrar ediyor.
- Kilisemizin inanç açıklaması olan Westminster İnanç Açıklaması'nda gerçek iman tanımı görüyoruz.
- Rahav da aynı şekilde gerçek imanla yürekten RAB'be güveniyor.
- Şuna dikkat edin: Rahav daha iyi bir iş yapmadan gerçek imana sahip oldu.
- Yani Rahav Mesih'e iman ederek amlandı ve sonra iyi bir iş yaptı.
- Belçika İnanç Açıklaması 24. Bölümde de belirtiliyor.

- Rahav kendisini İsrail'in RABBI'ne ve İsrail halkına adadıktan sonra iyi işler yapıyor (2:12-15).
- Antlaşma sadakatiyle kendisini onlara bağlıyor: – “Ben sizin RAB’de ruhsal olarak kızkardeşinizim... Bana ve aileme zarar vermeyin.”
- İsraililerin onlara vermiş olduğu işaret şuydu: *Kırmızı bir İp*.
- Antlaşmaya dayalı dini törenlerde bir hayvan kurban olarak kesilirdi.
- Fakat bu tören gizlilik içerisinde yapılamazdı.
- Bunun için Kurban sunulduğunu göstermek için, RAB’bin evi olarak bilinen çadırın ana renginde olan bir şey kullanılırdı: *Kırmızı İp*
- Kırmızı İp cüzzamlıları temizleme (Lev. 14) ve rahipleri temizleme törenlerinde de kullanılırdı. (Ç.S. 19).
- Fakat en önemlisi şu...
- Rahav kırmızı ipi penceresinden bir işaret olarak sarkıtmıştı.
- Rahav bu hareketiyle, Mısırdan Çıkış’ta İsraililer nasıl kapılarına kan işareti koydularsa Rahav’da aynı şekilde imanla hareket etmiş oluyordu.
- Rahav ipi penceresinden sarkıtarak “KAN” işaretini evine koymuş oluyor.
- Böylece ölüm meleği o evin üzerinden geçmiş oluyor.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Önce Son Savaş

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

11 Kasım 2007

Yeşu 5:13-6:27

- Yeşu'nun öyküsü Ürdün Nehri'nin doğusundaki Şittim kasabasında kalmıştı.
- Rahav'ın durumunda da gördüğümüz gibi Yeşu'nun öyküsü geri dönüşlerle ilgili...
- Yeşu 3-5 bölümlerinde İsrail'in çölde yaşadığı tecrübelerin değişmiş bir şeklini görüyoruz.
- Ürdün Nehri'ni geçişleri Yam Suf'u (Kızıl Deniz'in kuzeyi) geçişleri gibi anlatılıyor.
- İkinci bir Yam Suf (Kızıl Deniz'in kuzeyinin yarılamsı) olayı yaşanıyor (3:13, 15, 4:22, 23);
- Ürdün Nehri'ni Fısıh Bayramı'nın ilk günü geçiyorlar.
- Yani İsrail için yeni yıl olan Fısıh'ın ilk gününde harekete geçiyorlar. (MÇ 12:1-2).
- Böylece yeni bir başlangıç yapmış oluyorlar.
- Ve antlaşmanın yenilenmesi için Fısıh bayramında sünnet oluyorlar.
- Yeni yılda hareket ediyorlar... yeni bir başlangıç yapıyorlar...
- Antlaşmanın sembolünü yeniliyorlar.

Savaş Hazırlığı (5:13-15)

- Yeşu bir melek ile olan ilginç karşılaşmasıyla savaşa hazırlanıyor.
- Daha önce elinde kılıcıyla RAB'in sınırlarını koruyan bir melek ile karşılaşmış mıydık? Evet...
- Yaratılış 3'te Adem ve Havva günah işledikten sonra Aden Bahçesi'nin doğusuna atıldılar.
- Bahçenin girişine de alevli bir kılıçla Keruvlar yerleştirildi.
- Burada kurtuluş tarihinde de bir dönüşüm görüyoruz.
- Tanrı'nın halkı Tanrı'nın Bahçesi'ne geri alınıyor.
- İsrail'in kutsal topraklara girmesine izin veriliyor (MÇ 3).
- RAB bu hareketiyle Kurtuluş tarihinin en büyük müjdesini açıklıyor...

Savaş Emirleri (6:2-5)

- Sonra bu melek (RAB'in kendisi) ilginç bir emir veriyor.
- En iyi Savaş stratejisi şudur: RAB'be ibadet etmek!
- Tanrı'nın yolları bizim yollarımız değil,
- Tanrı'dan daha hikmetli olmaya çalışmayalım.
- Ruhsallıktan anlamayanlar için Kurtuluş Müjdesi akılsızlık ve saçmalıktır.
- Fakat RAB savaş için en iyi stratejinin RAB'be ibadet olduğunu söylüyor.

Heidelberg Kateşismi 98: "*Fakat (bilmeyenlerin) cahil insanların öğrenmesine yardımcı araçlar olarak kilisede suretlere izin verilemez mi? Hayır. Bizler Tanrı'dan daha bilge olmaya çalışmamalıyız. Tanrı konuşamayan putlarla değil, kendi halkının Sözünün yaşanarak vaaz edilişiyle bilgilendirilmesini istiyor.*"

- Biz kendi bilgeliliğimize değil, RAB'in bilgeliliğine göre hareket edelim.
- Eriha şehrinin etrafında düzenli bir yürüyüş yapmaları gerekiyordu.
- Bir şeyi özel bir amaç için kutsamak için böyle bir şey yapıldı.
- Yürüyüşün yedinci günü şehrin surlarını yedi kez çember şeklinde dolaşacaklardı.

İsrail'in İtaati (6:8-21)

- Dokuzuncu ayette şunları okuyoruz:

Yeşu 6:9 “Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu.”

- 8-11'deki ayetler birinci günü anlatıyor.
- Sonra 12-14'teki ayetler 2-6 günleri anlatıyor.
- Sonunda 15-21'deki ayetlerde 7. Günü görüyoruz.
- Aklımıza şu soru takılıyor.
- Şehir surlarının etrafındaki yürüyüşün amacı şehri kutsamaktı.
- Peki neden şehrin kutsanması gerekiyordu?
- Burada kullanılan İbranice kelime (חֶרֶם) *herem* kelimesidir.
- *Herem* (חֶרֶם) kelimesi *adanmış* anlamına geliyor.
- Bildiğiniz gibi ilk ürünler RAB'be adanıyordu.
- İlk kazanç RAB'be adanıyordu.
- Bugün kiliselerimizde de aynı prensibi öğretiyoruz.
- Kazancınızı harcamaya başlamadan önce kazancınızın belli bir kısmının kiliseye bağışlanması gerektiğini öğretiyoruz.
- Eriha şehri İsrail'in savaşta fethedeceği ilk şehir (ilk ürün) olduğu için bu şehrin RAB'be adanması gerekiyordu.
- Sina Dağı'nda RAB'bin gelişini ve O'nun Krallığını duyuran Şofarların (boruların) çalınmasında görüyoruz.
- Bu adil miydi?
- Yaratılış 15:16'da RAB Amorlular'ın günahları doruğa varınca İsrail halkının bu ülkeyi ele geçireceğini söylüyor.

Yaratılış 15:16 “Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorlular'ın yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı.”

- Eriha'da yaşayanlar masum insanlar değiller.
- Burada yaşayanlar Tanrı'nın yargısını hakeden günahkârlardı.
- Mesih'in yeryüzünde yaşayanları yargılamak için gelişinde bir yargı günü olacak.
- RAB günahkârları yargılayacak ve onları sonsuz cehennem cezasına çarptıracak.
- Mesih'in İkinci Gelişindeki yargı ne kadar adil ise Eriha'nın başına gelecekler de o kadar adil olacaktı.
- Eriha, Yargı Günü olacak olan Son Savaş'ın gölgesi gibiydi.
- RAB'bin halkı Eriha'nın yargılanmasında nasıl yer aldıysa,
- RAB'bin halkı aynı şekilde dünyanın yargılanmasında yer alacak...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Günahın Arttığı Yerde Lütuf Çoğaldı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

18 Kasım 2007

Hakimler 2:11-23

- Yeşu kitabı zaferin zirvesiyse, o zaman Hakimler kitabı da yenilginin zirvesidir.
- Hakimler kitabı İsrail'in düşmüş olduğu günah çukurunu anlatıyor.
- Hakimler 1. bölümün başlangıcında Yeşu'nun vaad edilen topraklarda iyi bir başlangıç yaptığını okuyoruz.
- Fakat aynı bölümün sonunda Dan oymağının düşmanlarından kaçtığını okuyoruz.

Hakimler Kitabının Özeti

- Hakimler 2:11-23 bütün kitabı özetlemiş oluyor.
- İsrail antlaşmayı çiğneyerek *günah işliyor*.
- Sonra, bu günahlarından dolayı antlaşmanın lanetleri İsrail'in üzerine gelecek ve
- İsrail *köle* olacak...
- Sonra İsrail RAB'be dönüp O'na *yakaracak* ve...
- RAB kurtuluş sağlayacak.

Günahın Arttığı Yer

- İsrail'in günahı Levililer 26 ve Yasanın Tekrarı 28'deki antlaşma yasalarının ihlaliydi.
- İsrail sürekli RAB'bin yasasını çiğniyordu.

Lütfun Çoğaldığı Yer

- İsrail başına gelen yargıları haketmişti.
- Fakat RAB lütuf antlaşmasına sadık kalmıştı.
- RAB İsrail'i neden tamamen yok etmemişti?
- Çünkü YAHVE Antlaşmasına sadık kalan bir RAB'dir.
- Antlaşmaya göre Şeytan'ın başını ezecek Kurtarıcı İsrail'in arasından çıkacaktı.
- RAB Otniel, Ehut, Barak, Barak'ın yardımcısı Debora ve Gidyon gibi hakimleri İsrail'i düşmanlarından kurtarmak ve İsrail'i rahata kavuşturmak için yetiştirdi.
- Fakat bu hakimler İsrail halkı için sadece geçici bir rahatlık sağladılar.
- Bu dört yargıç İsrail'e sadece 40 yıllık rahat sağladılar.
- Hakimler kitabının ilerleyen bölümlerinde İsrail'in rahata eriştiği zamanların gittikçe azaldığını görüyoruz.
- Hakimler kitabı son bir Hakim'in geleceğine işaret ediyor.
- Bu Hakim geliyor...
- Bu Hakim insanları rahatlatacak...
- Bu hakim sıkıntıyı, günahı ve ölümü ortadan kaldırmaya geliyor.
- Bu hakim kendisine iman edenlere ebedi istirahat vermeye geliyor...

I. Selanikliler 4:13 - 5:11'i okuyalım.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin. RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin.

Çölde Sayım 6:24-26

Boşluktan Doluluğa

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

25 Kasım 2007

Rut 1

- Rut kitabını okuduktan sonra ne yapacağımızı bilmiyoruz.
- Mutlu sonla biten bir hikaye gibi geliyor bize.
- Fakat şunu biliyoruz:
- Rut kitabı Kutsal Ruh'un esiniyle Tanrı'nın Sözü olarak yazılmıştır.
- Ve İsa Mesih'ten bahsetmektedir. (Luka 24:27, 44; Yuh 5:39).
- Fakat bilmediğimiz bir şey de var:
- Tam olarak nasıl okumamız gerektiğini ve İsa Mesih'i nasıl bulmamız gerektiğini bilmiyoruz.
- Rut gibi anlaşılması zor ve belirsiz bir kitaba bakarak Kurtarıcımızı bulmak istemiyoruz.
- Bu nedenle Rut kitabını Yasa, ahlak, örf/adetlere örnek olarak anlatıp vaaz ediyoruz.
- Ünlü Alman romancı *Johann Wolfgang von Goethe* Rut kitabını "*çok sevimli kısacık bir edebiyat eseri*" olarak tanımlıyor.
- İngiliz yazar *John Milton* şöyle diyor: "*Erdemli genç bir kızın başından geçenler.*"
- John Bunyan ise "*Çarmıh Yolcusu*" adlı kitabında Rut'u Hristiyan'ın arkadaşı olan Merhamet'in yolu olarak kullanıyor.
- Bir çok yazar Rut kitabını *güzel bir aşk öyküsü* olarak tanımlıyor.
- Evet, bence de Rut kitabı çok iyi bir edebiyat eseri, aşk ve dostluk öyküsü.
- Fakat esas olarak *Mesih'i anlatan bir öykü...*
- Rut 1. bölüm, zamanı gelince Tanrı'nın yapacaklarını anlatırken Mesih'e işaret ediyor.
- Hakimlerin egemenlik sürdüğü zamanlarda, Yahudi olmayan bir kişiyi kurtararak Mesih'in son zamanlarda neler yapacağına da işaret etmektedir.
- Pentekost gününden günümüze bunun sonuçlarını görmekteyiz.

1 Sahne (a. 1)

- Çocuk masalları "bir varmış bir yokmuş" diye başlar.
- Rut kitabı masal değil, tarihsel bir gerçek...
- Rut'un öyküsü Tanrı'nın kurtuluş tarihinde bir zamanla başlıyor:

Rut 1:1 "Hakimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı..."

- Bu başlangıç bize Hakimler kitabının son sözlerini hatırlatıyor:

Hakimler 21:25 "O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu."

- Rut kitabı İsrail'in bir kralının olmadığı bir dönemde geçiyor.
- Tek Kralları Yahve idi... ama O'na itaat etmediler.
- Hakimler 330 yıllık bir dönemde geçiyor.
- Bu arada İsrail Yahve'nin krallığını ve bereketlerini bir kenara itmişti.
- Bu nedenle, İsrail milletin gidişatı da kontrolden çıkmıştı.

- Rut kitabı İsrail tarihinin en zor zamanlarından birisinde başlıyor.
- Fakat son ayette olayların çözüme doğru gittiğini görüyoruz:

Rut 4:22 "Ovet İşay'ın babası, İşay da Davut'un babasıdır."

- Rut kitabının öyküsü kitap sonlarıyla ilgili: *Hakimler ve Davut*.
- Hakimler kitabının sonunda İsrail'in durumunu görüyoruz.
- Rut kitabının başında hangi dönemde yaşadıklarını ve zorlukları görüyoruz.
- Rut'un sonunda ise RAB'bin bereketini görüyoruz.
- Buna bakarak kitabın amacını daha iyi anlayabiliriz:
- RAB'bin ilahi takdiriyle halkını anarşik bir ortamdan kurtarıp bereket ortamına (monarşi) getirmesi.
- RAB hareket halinde... İsrail zor günler yaşarken de RAB amacını yerine getirmeye devam ediyor.

1 Sahne: Naomi'nin "Doluluğu" (varlık) (a. 1-5)

- Bu öykünün ilk sahnesinde *aşağı doğru bir hareket* var.
- Elimelek'in ailesi Beytlehem'den güneydeki Moav'a taşınıyor.
- Varlıktan yokluğa, yukarıdan aşağıya iniyorlar.
- Naomi Tanrı'nın ilahi takdirini şu sözlerle yorumluyor:

Rut 1:21 "Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü."

- Bu aşağı doğru hareket şu sözlerle başlıyor:

Rut 1:1 "Hakimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı."

- Bu kıtlık İsrail'in coğrafi konumundan dolayı değildi.
- İsrail'in coğrafyası biraz İzmir'in coğrafyasına benziyor.
- Bu kıtlığın esas sebebi İsrail'in Hakimler döneminde antlaşmaya sadık kalmamasıydı.
- Bu nasıl olabilirdi?
- Yahve İsrail'i Mısır'da kölelikten kurtarmamış mıydı?
- İsrail artık Yahve'nin Yasası altında Yahve'nin Krallığında değil miydi?
- RAB'bin yasası içerisinde Levililer 26'nın antlaşma bereketleri ve antlaşma lanetleri vardı.
- Özet olarak Antlaşmaya bağlılığın bereketleri: yağmur, yiyecek, güvenlik ve Tanrı'nın antlaşma vaadi.
- "Sizin Tanrınız olacağım ve siz benim halkım olacaksınız."
- Özet olarak Antlaşmaya sadık kalmamanın lanetleri: kıtlık, yenilgi, sürgün ve ölüm.
- RAB'bin halkı yukarıdan aşağı inmişti.
- Varlıktan yokluğa düşmüşlerdi.
- Doluluktan Boşluğa düşmüşlerdi...
- Elimelek'in nasıl göç ettiğine dikkat edin...
- Beytlehem'den aşağıda olan Moav'a gidiyor.
- Aynı şekilde İsrail halkı da ruhsal olarak yukarıdan aşağı inmişti...
- Antlaşmaya bağlı olmamanın sonucu olarak kıtlık ve göç lanetlerini görüyoruz.
- Ve ölüm kara bir bulut gibi İsrail halkının üzerinde hüküm sürüyor...

- Naomi varlıklı bir şekilde göç ettiği halde yoksullaştı.
- Kocasının adı Elimelek "*Tanrı benim Kralımdır*" anlamına geliyor.
- Ama Tanrı'ya güvenmeden hareket etti.
- Ailesi yiyecek sıkıntısı çekiyordu.
- Bunun sonucu olarak Tanrı'ya danışmadan ailesiyle Moav'a taşındı.
- Kral gibi kararlar verip Beytlehem'i terk etti.
- Ailesinin ihtiyaçlarını karşılamak için Moav'a taşındı.
- Kardeşler, Elimelek'in burada onurlu bir iş yaptığını zannetmeyin.

- Vaadedilen Topraklardan çıkarak doğrudan antlaşmayı çiğnemiş oluyordu.
 - Dünya standartlarına göre hareket edip “*Ben kendi gemimin kaptanıyım... istediğim yere giderim*” mentalitesiyle hareket etti.
 - Frank Sinatra’nın “*I did it my way*” şarkısı gibi...
 - Kendi kafasına göre hareket etti...
 - Böylece Tanrı’ya karşı gelmiş oldu.
 - Bu şekilde kendi kafasına göre davranarak kendi ev halkını da antlaşmanın bereketlerinden uzaklaştırmış oldu.
 - Beytlehem’den (Beyt-lehem: Ekmek Evi) Moav topraklarına taşındı.
 - Bu şekilde hareket ettiği için antlaşmanın üçüncü laneti olan ölümle karşılaştı:
- Rut 1:3 “Ve Naomi’nin kocası Elimelek öldü ve kadınla iki oğlu kaldı”

- Fakat *tövbe edip* Beytlehem’e geri dönmek yerine Naomi iki oğlu Mahlon ve Kilyon ile Moav’da kalmaya devam ettiler.
- Mahlon ve Kilyon *Moavlı kadınlarla evlendiler*.
- Yine kendi güçlerine, kendi işlerine güvendiklerinden Yasa’nın lanetine uğradılar.
- *RAB onları günahlarının ortasında bereketlemeyecekti...*
- Çölde Sayım 25:1-2’de de İsraililer Moavlı kadınlarla evlenmişlerdi.

Çölde Sayım 25:1 “İsraililer Şittim’de yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina etmeye başladı. Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsraililer’i de çağırdılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı.”

- Kadının tohumu antlaşma dışında olan yılanın tohumuyla evlenmiş oldu...
- Işıktaki çocuklar karanlıktaki kızların boyunduruğuna girmiş oldular.
- Ahlon ve Kilyon Yedinci Emri ihlal etmiş oldular.

Mısırdan Çıkış 20:14 “Zina etmeyeceksin”

- Ve böylece Naomi’nin iki oğlu da ölüm lanetini tatmış oldular.

Rut 1:5 “Ve Mahlon ve Kilyon, ikisi de öldüler.”

- Ve Naomi yalnız kaldı... yanındaki iki Moavlı geliniyle İsrail’den uzaktaydı...
- Naomi’nin fiziksel ve ruhsal boşluğunu görüyoruz...
- Kıtılık, göç ve ölüm ailesini elinden aldı... ve şimdi ise ölüm Naomi için geliyordu...
- Naomi RAB’be itaat etmeyen bir ailenin son üyesi olarak İsrail toprakları dışında ölümünü bekliyordu.
- Kocasız, oğulsuz, ailesini sürdürecekt ve Naomi’ye bakacak kimse olmadan yaşıyordu.
- Umutsuzların en umutsuzu Naomi idi...
- Ekmek olmayan diyarda İsrail nasıl boş idiyse... Naomi de boştu!

Elimelek günah işledi ve RAB onu bereketlemedi... öldürdü...

Ahlon ve Kilyon günah işledi ve RAB onları bereketlemedi... öldürdü...

RAB sizi neden bereketlesin... Siz günah işlerken “RAB beni bereketle” diyemezsiniz...
RAB’bin affına sığın... TÖVBE EDİN...

(Geçen hafta kaldığımız yerden devam ediyoruz)

2. Sahne : Naomi'nin “Boşluğu” (a. 6-18)

- “Fakat Tanrı” (Efesliler 2:4).

Efesliler 2:4 “RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.”

- Bütün bu lanetlere rağmen RAB yanlarında değilmiş gibi görünse de, Yahve halkıyla birlikte yaşamaya devam ediyor.
- Naomi varlıktan yokluğa, doluluktan boşluğa gittiğini söylemişti.
- Fakat burada gerçeği göreceğiz.
- Naomi aslında boşluktan doluluğa, yokluktan varlığa gitmişti!
- Bu hikayede RAB'bin bizi Yasa altında ezilmeye bırakmayacağını görüyoruz.
- RAB her zaman Kurtuluş Müjdesini açıklıyor! (İncil'in Müjdesi)
- Naomi ümitsiz ve kendi kendisini kurtaramayacak bir durumdayken RAB'bin kurtuluş Müjdesi şöyle diyor:

Matta 19:26 “İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.”

- Naomi'nin terk edilmişliği için Kurtuluş Müjdesi şöyle diyor:

Çölde Sayım 14:9 “Fakat RAB bizimledir!”

- Naomi'nin işitmiş olduğu Müjde şuydu:

Rut 1:6 “Naomi, Moav topraklarındaiken RAB'bin kendi halkını *ziyaret edip* yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı.”

- RAB halkını ziyaret etti!
- Naomi İsrailiydi... Antlaşma halkındandı...
- Ezberlediği yasayı... kateşizmini... inancını hatırlamış olmalı...
- Hakimlerin egemen olduğu dönemlerde Yahve halkını birçok kez ziyaret etmişti.
- Naomi bu gerçeği hatırlamış olmalı...
- Mısırda yaşadıkları günlerde de RAB halkını ziyaret etmişti:

Mısırdan Çıkış 3:16 “Gerçekten sizi *ziyaret ettim* ve Mısır'da size yapılanları gördüm.”

- Fakat bu durum Naomi'nin başından geçen dramının sadece yarısı...
- Naomi'nin esas sorunu açlık sorunu değildi.
- Naomi'nin esas sorunu “erkek varis” sorunuydu.
- RAB ona nasıl “erkek varis” sağlayacaktı?
- RAB bu soruna sıradışı bir cevap veriyor.
- RAB'bin Kurtuluş Müjdesi Naomi'nin erkek varis sorununa şu çözümü sağlıyor: RUT
- Fakat Naomi bu çözümü hemen göremiyor (a. 8-9).
- Hatta iki putperest gelinini de YAHVE'nin adıyla bereketliyor.
- Naomi RAB'bin antlaşmasına dahildi.
- Naomi, RAB'bin antlaşmaya dahil olmayanları bereketlemesini istiyor.
- Burada da Naomi'nin boşluğa düşmeye devam ettiğini görüyoruz.

- Çünkü Naomi, Tanrı'nın kendisini yargılamış olduğunu düşünüyordu.
- Ölüme terk edilmesinin daha iyi olacağını düşünüyordu.
- Artık ipin sonuna gelmişti... Umutsuzdu...
- Artık bir oğlu olamazdı... yaşlanmıştı... (a. 11-13)
- Naomi'nin inançsızlığına rağmen YAHVE Naomi'ye güzel bir sürpriz yapacaktı!
- Antlaşmasına dahil olan Naomi'yi umutsuz bırakmayacaktı...
- Ve hiç beklemediği bir yerden Naomi'ye umut verdi: Rut!
- Yahudi olmayan bir kız! Moavlı bir kız!
- Antlaşma'nın dışında olan bir kişi...!
- Vaadedilen toprakların dışında yaşayan bir kişi... !
- “Fakat Tanrı,” antlaşmasında açıkladığı merhametine göre Rut'un iman etmesini sağlıyor.
- Rut aracılığıyla Naomi'ye umut veriyor.
- Rut aracılığıyla antlaşmaya dahil olan tüm İsrail'e umut veriyor.
- Rut aracılığıyla bugün *aynı antlaşmaya dahil olan* bizlere de umut veriyor.
- Tanrı'yı hiç aramadıkları, beklemedikleri yerde bulmuşlardı.
- Bir örnek verecek olursak, Rut'un kömür madeni olduğu düşünülüyordu...
- “*Fakat Tanrı*” Rut'u elmas madeni yaptı...
- Günah içerisinde sürünen bir tırtıl gibiyken,
- RAB onu güzel bir kelebek yaptı...
- RAB'bi görkemli bir yerde... görkemli bir tapınakta bulmadılar...
- RAB'bi çok alçak bir yerde buldular...
- Naomi'nin hiç beklemediği bir yerde RAB kendisini gösterdi.
- İsa Mesih de kendisini bir vali, kral, imparator olarak değil, çarmıha gerilmiş bir kişi olarak gösterdi.
- YAHVE'nin çözümü Moavlı Rut oldu!
- Kardeşler, Tanrımız hep böyle çözümler üretmiyor mu?
- Biz kendimize göre çözümler beklerken RAB Kendisine göre bizim hiç beklemediğimiz çözümler üretiyor.

1 Kor. 1:27-28 “Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti.”

- Gerçekten de Tanrı bu dünyanın bilgeliğini anlamsız hale getiriyor.
- Gerçekten de Tanrı'nın saçmalığı insan bilgeliğinden daha üstündür.
- Ve Tanrı'nın zayıflığı insan gücünden daha güçlüdür.
- İşte bu kitapta Tanrı'nın Rut'u iman ettirmesiyle bunları görüyoruz:
- Tanrı'nın saçmalığını ve Tanrı'nın zayıflığını görüyoruz (a. 15-18).
- Moavlı eltişi Orpa'yı izlemek yerine Naomi'yle kalıyor ve Naomi'nin inancını benimsiyor.
- “Fakat Rut ona (Naomi) sarılıp yanında kaldı.” (a. 14).
- Rut Naomi'yle kalıyor ve Naomi'nin inanç açıklamasını tekrarlıyor:

Rut 1:16-17 “Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.”

- Burada Naomi’ye sarılan aslında Rut aracılığıyla YAHVE’nin ta kendisidir.

Yaratılış 2:24 “Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.”

- Kardeşler, işte YAHVE de Kilisesine aynı şekilde sarılıyor (Efes 5).

İbraniler 13:5 “Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.”

3. *Sahne: Naomi’nin Gerçek Doluluğu (a. 19-22)*

- Sonunda Beytlehem (ekmek evi) sahnesine geliyoruz.
- Naomi bedensel açlığını giderecek ekmeği ve ruhsal açlığını giderecek “yaşam ekmeğini” (Yuh. 6:35) buluyor.
- Fakat bunun ardında adının Naomi (hoş) değil Mara (acı) olması gerektiğini söylüyor.
- Naomi henüz Tanrı’nın Rut aracılığıyla varis sağlayacağını anlayamamış olsa gerek.
- Rut’un Ovet adında bir oğlu olacaktı... Ovet’in İşay, İşay’ın da Davut adında bir oğlu olacaktı...
- Davut’tan da Rabbimiz İsa Mesih gelecekti!
- İsa Mesih ise “Her şeye mirasçı” olacaktı (İbraniler 1:2).
- Tanrı Rut ile başka bir insan bedeninde tarihte işlemeye başladı!
- Tanrı bizim planlarımızda ve hayallerimizde olmayan bir şey yapıyor:
- Naomi’nin ve İsrail’in boşluğunu Yahudi olmayan bir kişi dolduruyordu!
- RAB kurtuluş getiriyor.
- RAB Yahudi olmayanlara İbrahimle yaptığı antlaşmayı getiriyor.
- Rut’u İbrahim’in ruhsal çocuğu yaparak Kurtuluş Tarihinin tanımını değiştiriyor.
- Rut İbrahim’in kızı mıydı? Evet...
- Moavlıydı... Ama *iman aracılığıyla* Antlaşmaya dahil oldu.
- Rut’un öyküsü gelecekte olacaklar için sadece tadımlık bir öyküdür.
- Pentekost gününden sonra bir çok ulustan, kabilelerden insanlar Yeni Antlaşma’ya dahil edildiler. (Vah. 5:9)
- Pentekost günü geldiğinde antlaşmaya dahil oldukları halde antlaşmanın gereklerini yerine getirmeyen Yahudiler vardı...
- Bu kurumuş dallar kopartılarak yerine Rut gibi ve sizin gibi zeytin dalları aşılandı...
- Siz Antlaşma halkısınız...
- Rut’un tanıklık ettiği o lütuf günü bugündür...
- Evet, o gün gelmiş olduğu için Rut’un imanı sizin imanınızdır!
- Rut’un öyküsü sizin öykünüzdür!
- Rut’un antlaşmaya dahil edilmesi, sizin antlaşmaya dahil edilmenizdir!
- Bakın Pavlus ne diyor:

Efesliler 2:12-13, 19 “o zaman Mesihsiz, İsrail’de vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa’da Mesih’in kanı sayesinde yakın kıldınız.... Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı’nın ev halkısınız.”

- Rut bizlere cesaret veriyor.
- Kilise kurmak ve Kurtuluş Müjdesi'nin tanıkları olmamız için bize yol haritası çiziyor.
- Antlaşma halkının dışında olan bizleri aktif olarak çağıran, iman ettiren ve aklayan Tanrı'nın kendisidir.
- Tanrı'nın lütfu her yere uzanabilir... Tanrı'nın lütfunun sınırı yok...
- Sıkıntıda, yoksullukta, mahrumiyette, zorluklarda tek teselli kaynağımız İncil'in Kurtuluş Müjdesidir.
- RAB kayıp kişileri, sıkıntıda olanları, yabancıları, yoksulları, zenginleri, hastaları aramıza getirsin.
- RAB'bin Ruh'u aramızda işlesin... Rut'un zamanında işlediği gibi...
- Evet, bizler de bunun için dua edelim.
- Planlarımızı, Yaşam tarzımızı, zamanımızı RAB'be göre ayarlayalım...
- RAB'bin araçları olarak kilise dışındakileri "ekmek evine" yaşam ekmeğine getirelim.
- Unutmayın... Rut sadece tadımlıktı...
- Sadece Mesih'in eteklerine dokunmuştu,
- Sadece Mesih'in gölgesini görüp "imanla" geleceğe bakarak ölmüştü (İbr. 11:13),
- Bizler ise Rut'un beklediği ve arzuladığı İsa Mesih'teki doluluğa sahibiz!
- Mesih'te yapılan antlaşmaya getirildik
- Ve göksel hediye tatlı...
- Ve Kutsal Ruh'u paylaştık...
- Ve Tanrı'nın sözünün iyiliğini tattık...
- Ve gelecek çağın gücünü gördük (İbr. 6:4-5).
- Kardeşler... bizler Rut'un beklediği, arzuladığı zamanda yaşıyoruz.
- Ruh'un doluluğunun olduğu çağda yaşıyoruz.
- Fakat, sevgili kardeşler, eğer bugün kendinizi boş veya kuru hissediyorsanız,
- RAB'bi işitin, O'nu tadın, koklayın, O'na dokunun,
- Ve Tanrı'nın lütfunu görün...
- Rabbin Sofrasında ve Rabbin vaaz kürsüsünde Yahve'nin lütfunu görün...
- Naomi'ye gösterilen lütuf *şimdi size gösteriliyor.*

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Beklenmedik Bir Kurtarıcı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

09 Aralık 2007

1 Samuel 1:1-2:11

- Bugün Samuel kitabına geçiyoruz.
- “Samuel kitabı” diyorum, çünkü bugün 1 ve 2 Samuel olarak bilinen kitaplar aslında tek bir kitaptır.
- Samuel kitabında anlatılan hikayeler tarihte gerçekleşen çok önemli olayları anlatıyor.
- Samuel’den (1 Sam. 1-12) Kral Saul’a (1 Sam. 13-15), Davut’a kadar ve Davut zamanındaki olaylara kadar anlatılıyor (1 Sam. 16-2 Sam. 20).
- Samuel kitabındaki büyük resim şunu gösteriyor:
- RAB’bin halkını hakimler zamanındaki anarşiden çıkarıp (Hakimler 21:25), Saul ve Davut zamanındaki monarşi zamanına getirmesi anlatılıyor.
- Samuel’in kurtuluş tarihindeki rolü neydi?
- Samuel İsrail tarihindeki değişimi anlatıyor.
- Tanrı Samuel’i *koruma* ve *hazırlama* rolünde kullanıyor.
- Samuel, İsrail’in en kötü zamanlarında az sayıdaki İsrail halkını *koruyor* ve onları gelecek olan kral için *hazırlıyor*.
- Fakat bütün bunları “*Beklenmedik Bir Kurtarıcı*” olarak yapıyor.

Samuel Beklenmedik Bir Aileden Geldi

1 Samuel 1:1 “Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası’nda yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı.”

- Hikayemiz böyle başlıyor: “Elkana adında bir adam vardı...”
- Sanki sokaktan geçen herhangi bir adammış gibi bahsediliyor.
- Soyağacını okuduğumuzda da herhangi bir adamın soyağacından bahsediliyormuş gibi
- Hiçbir isim bize tanıdık gelmiyor.
- Hatta Elkana’nın atalarının birisinin adı “Tohu”... (BOŞ)
- “Tohu” kelimesi Yaratılış 1:2’de yaratılışın ilk halini anlatıyor.

Yaratılış 1:2 “Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu;”

- Bu adı boş olan adam (Tohu) İsrail’in ana oymaklarından birisinden gelmiş olmalıydı.
- Öylemiydi acaba?
- Tanrı’nın esasını taşıyan Yahuda oymağından mıydı acaba?
- Rahiplerin seçildiği Levi oymağından mıydı?
- Hayır! Dağlık bölgede yaşayan Efrayim oymağından geliyordu!!

- Evet, hikayemiz umduğumuz gibi başlamıyor.
- Sıradan birisi, sıradan bir aileden ve iki eşli bir babadan geliyor (1:2).
- Soylu hikayelerin başlangıçlarına pek uymuyor bu kitabın başlangıcı.

- Elkana’nın karısı ve diğer karısı Hanna’yla resim tamamlanıyor.
- Hanna kısırdı, çocuğu olmuyordu (1:5, 6).
- O zamanlarda çocuk sahibi olmayanlar değersiz ve bir hiç sayılıyordu.

- Yine de, burada Tanrı'nın yönlendirişini görüyoruz.
- Tanrı'nın hikmetinin ve gücünün hikayesini görüyoruz.
- Hanna kısırdı... fakat İbrahim'in karısı Sara, İshak'ın karısı Rebeka ve Yakup'un karısı Rahel de kısırdılar (Yaratılış 11:30, 25:21, 29:31)
- Tanrı'nın bize anlattığı öyküler hep böyle değil mi zaten?
- Değersiz, hor görülmüş kadınlar ve önemsiz adamlar!
- İşte Tanrı bu kişileri kullanıyor.
- Samuel kitabının anlattığı hikaye şudur:
- Tanrı beklenmedik işini beklenmedik bir halkla gerçekleştirmiştir!
- Tanrı Yakup'un son oğlu olan Bünyamin'in oymağından Saul'ü yetiştirdi.
- Ve Beytlehemli İşay'ın son oğlu olan Davut'u yetiştiriyor.
- Fakat Tanrı!

Beklenmedik Bir Zamanda Geldi

- RAB beklenmedik kişileri kullanarak işini yapıyor.
- Ve RAB beklenmedik zamanlarda geliyor.
- Halk bir Kurtarıcı istediği zaman gelmedi...
- Halk kendi kafasına göre bir yaşam sürdüğü zaman da gelmedi...

Hakimler 21:25 “O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.”

- Herkes dilediğini yaparken de gelmedi...
- Rahiplerin tapınakta RAB'be yalvarmalarıyla da gelmedi...
- Çünkü yalvarmıyorlardı... RAB'bin kurtuluşunu aramıyorlardı.
- Hayır, halk ve rahipler arasında anarşi yaşıyorlardı...

- Eli'nin oğullarının nasıl tasvir edildiklerine bir bakın:

1 Samuel 2:12 “Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı.”

- Kilise ihtiyarlarının böyle kişilerden oluştuğunu düşünebiliyor musunuz?
- Geçen Salı Hollanda'dan 28 kişilik bir grup kilisemizi ziyaret etti.
- Kiliselerinde Kutsal Kitap olmadığını söylediler.
- Hatta Kutsal Kitap'tan vaaz vermek yerine ahlak konularında sohbetler yapıyorlarmış.
- Kilsenin pastörü de dahil gruptan hiçbirisi imanlı değildi!
- Eli'nin oğullarının yaptıklarını bu Hollanda kilisesinin pastöründen de bekleyebiliriz.

- Kutsal Kitap Eli'nin oğullarının yaptığını fahişelik olarak tanımlıyor.
- RAB'be ait olan kurbanın en iyi taraflarını Eli'nin oğulları kendilerine ayırıyordu.

- Ülkede anarşi vardı...
- RAB'bin tapınağında anarşi vardı.
- RAB'bin tapınağında zina ediyorlardı.
- RAB'bin kutsal halkı ve kutsal tapınakta zina vardı...

- Kardeşler, Tanrı bizim dönmemizi beklemiyor.
- Yaptıklarımızı temizlememizi, ilk adımı atmamızı ya da herhangi bir şey yapmamızı beklemiyor.
- Hayır, önce kendisi geliyor...
- Önce bizimle bir ilişki başlatıyor.
- Böyle olmasaydı günah çukurunda yuvarlanmaya devam ederdik.
- İl adımı ve sonraki adımları RAB atıyor...

- Her adımı RAB atıyor... bizim tek adımımız bile yok.
- Biz sadece RAB tarafından kurtarıldıktan sonra RAB'be doğru adım atıyoruz!
- Kardeşler, Tanrımız sabırlıdır... ve anlaşılmaya sadıktır...

Beklenmedik Bir İşle Geldi

- Sonuç olarak, Samuel'in yaşamında Kurtarıcımızın gölgesini görüyoruz.
 - Samuel beklenmedik bir zamanda beklenmedik bir aileden gelmişti...
 - Ve beklenmedik bir iş yapmıştı.
 - Hanna Samuel'i RAB'be veriyor.... RAB'be adıyor.
 - Yahve'nin hizmetçisi olarak ayırıyor (1:11, 28).
 - Hanna'nın amacı neydi?
 - Samuel'in daima RAB'bin evinde kalmasıydı (1:22).
 - Güzel bir amaç... Hanna'nın RAB'be bağlılığını gösteriyor.
 - Fakat Samuel kral veya rahip soyundan gelmiyordu...
 - Samuel'in ne yapmasını bekliyordu??
 - Önemli olan Hanna'nın Samuel'den beklentisi değildi...
 - Önemli olan Hanna'nın RAB'den beklentisiydi.
 - RAB Samuel'i nasıl kullanacaktı? Samuel aracılığıyla nasıl çalışacaktı?
 - Ve Samuel bir rahip olarak karşımıza çıkıyor (2:11, 3:1).
 - Samuel'in RAB'be hizmet ettiğini görüyoruz.
 - Hatta "Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RAB'bin önünde hizmet ediyordu." 2:18
 - Samuel sadece Levili rahiplerin giydiği keten efod giyiyordu!
 - Burada RAB'bin gölgesini görüyoruz.
 - Rabbimiz İsa Mesih, Levi oğmağından değil, Melkizedek'ten gelen bir rahip olacaktı!
 - Ve bizler için bir kereliğine kurban edilecekti (İbraniler 7).
 - Ayrıca Tanrı Samuel'i bir peygamber olarak da yetiştirmişti (3:1).
 - O zamanlarda Rabbin sözü çok seyrek geliyordu.
 - Ve Tanrı Samuel aracılığıyla sözünü yağdırmaya başlıyor.
 - Samuel'in RAB'be verdiği cevap Musa ve Yeşaya'nın cevabına benziyor:
 - "İşte buradayım"
 - Musa, bir peygamberin geleceğini ve halkın onu dinleyeceğini söylemişti.
 - Musa'nın bu peygamberliği kısmen Samuel ile gerçekleşiyor.
 - Samuel Tanrı'nın Sözü'nü, isteğini ve kurtarışını mükemmel bir şekilde anlatıyor.
 - Ve krallık veya hakimlik görevini de üstlenmiş oluyor... (Krallar henüz İsrail'de yoktu...)
 - 1 Samuel 7:3-17 de Samuel'in Rab İsa Mesih'in bir gölgesi olduğunu görüyoruz.
- 1 Samuel 7:3-17 "Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aşoret'in putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adayıp yalnız O'na kulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır." Bunun üzerine İsraililer Baal'ın ve Aşoret'in putlarını atıp yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar. O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Misp'a'da toplayın, ben de sizin için RAB'be yakaracağım" dedi. Misp'a'da toplanan İsraililer kuyudan su çekip RAB'bin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik" dediler. Samuel Misp'a'da İsrail halkına önderlik etti. Filistliler İsrail halkının Misp'a'da toplandığını duydular. Filist beyleri İsraililer'e karşı savaşmaya çıktılar. İsraililer bunu duyunca Filistliler'den korktular. Samuel'e, "Bizi Filistliler'in elinden kurtarması için Tanrımız RAB'be yakarmayı bırakma" dediler. Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp

RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsraililer adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi. Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraililer'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsraililer'in önünde bozguna uğradılar. Misp'a'dan çıkan İsraililer Filistliler'i Beytkar'ın altına kadar kovalayıp öldürdüler. Samuel bir taş alıp Misp'a ile Şen arasına dikti. "RAB buraya kadar bize yardım etmiştir" diyerek taşın Even-Ezer adını verdi. Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistliler'in saldırmalarını engelledi. Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanı sıra İsrail'in sınır toprakları da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsraililer'le Amorlular arasında ise barış vardı. Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Misp'a'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi. Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı."

- Evet, sevgili kardeşler, Tanrımız hareket halinde.
- Tanrımız bizlere sevgiyle ve şefkatle yaklaşıyor.
- Zayıflıkları kullanarak kurtarıyor...
- Zor günlerdeyken kurtarıyor...
- Beklemediğimiz ve ummadığımız şekilde kurtarıyor...
- İşte bu nedenle O Tanrımızdır...
- Hikmetini ve gücünü Samuel'i kullanarak göstermiştir...
- Samuel'i kullanarak antlaşma halkını kurtarmış ve korumuştur...
- Ve bu halkın arasından RAB'bi hoşnut eden bir kral yetiştirmiştir...
- Kral Davut...
- Bu kral RAB'bin yüreği ardınca giden kral olmuştur...

Luka 3:22 "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum"

- Samuel aynı zamanda "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" diyen Tanrı'nın Oğlu'nun yolunu hazırlamıştır.
- Samuel kısmen hakimlik (krallık), peygamberlik ve rahiplik görevinde bulundu...
- Rab İsa Mesih tam olarak Kralımız, Peygamberimiz ve Rahibimizdir.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

“Öteki Uluslarda Olduğu Gibi Bir Kral”

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

16 Aralık 2007

1 Samuel 8-9

- Shakespeare: “*Tüm hayat bir sahnedir ve biz de bu sahnedeki zavallı oyuncularız.*”
- Kutsal Yazıların anlattığı öyküler sahneye koyulmuş en büyük öykülerdir.
- Tabii ki, yaratılış, çarmıh, diriliş, kurtuluş ve göğe alınacak olmamız büyük olaylardır.
- Peki, devamlı günah işleyen Saul bu büyük öyküde nasıl yer alabiliyor?
- Yine de bir şekilde Saul’ün öyküsünün Rab İsa Mesih’e işaret ettiğini biliyoruz.
- Rabbimiz İsa Mesih’in Yuhanna 5:39’daki sözlerini hatırlayalım:

Yuhanna 5:39 “Kutsal Yazılar’ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!”

- Saul’ün öyküsü nasıl Mesih’e işaret ediyor?
- Bugün buna bakacağız.
- Kutsal Kitap öykülerinde kurtuluşa ya da Mesih’e işaret eden öyküler görüyoruz.
- Bir öyküde kurtuluş ya da Mesih’e işaret eden konular yoksa iki temel prensibi aklımıza getirmemiz gerekiyor.
- Birincisi, Tanrı kurtuluş tarihi boyunca amaçlarını yerine getirmek için insanların günahlı davranışlarını kullanmıştır.
- RAB, kurtuluş eylemini başlatmak için Adem’in günahını kullandı!
- RAB, Kurtuluşu göstermek için Nuh’un Tufanı’nı kullandı.
- RAB, Yusuf’un abilerinin günahlı hareketini kullanarak halkına kurtuluşu getirdi.
- Bu liste çoğaltılabilir...
- İkincisi, Eski Antlaşma’daki öyküler Mesih’e işaret ediyor demiştik.
- Bu öyküler sadece pozitif olarak değil, aynı zamanda negatif olarak da Mesih’e işaret ediyor.
- Örneğin, Kral Davut Tanrı’nın istediği şekilde yaşayarak Mesih’in nasıl bir kişi olacağına dair bir resim çizerken,
- Saul gibi günah içerisinde yaşayan krallar da kötülükleriyle Mesih’e işaret etmiş oluyor.

İsrail’in İsyankâr İsteği

- İsrail bir kral isteyerek isyan etmiş oluyordu.
- Peki bir kral istemenin neresi isyan?
- Bir çok pastör, bir krallık döneminin olmasını isyankârlık olarak açıklayacaklardır.
- Fakat Yasa kitabı bile İsrail’in bir kral isteyeceği peygamberliğinde bulunuyor:

Yasanın Tekrarı 17:14-20 “Tanrınız RAB’bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde ve, ‘Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım’ dediğinizde, atayacağınız kral Tanrınız RAB’bin seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz. Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısır’a göndermemeli. Çünkü RAB size, ‘Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz’ dedi. Atayacağınız kral yüreğinin RAB’den sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli. “Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa’nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak. Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RAB’den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve

kurallarına uymayı öğrensin; kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.”

- Burada şunu görüyoruz: İsrail'in bir kral istemesi sürecin bir parçasıdır.
 - Ve kral istemelerinin günah olduğunu belirtmiyor.
 - Sonra, öteki uluslar gibi bir krallarının olmasını istemeleri, İsrail kurumunun bir parçası olacaktı.
 - Peki, o zaman RAB neden “*kralları olarak beni reddettiler*” diyor (a. 7).
 - Bir krala sahip olma isteği isyankâr bir istektir.
 - İsrail iki sebepten dolayı bir kral istemişti.
 - Birinci sebep, bu kralın “*savaşlarını sürdürmesini*” istiyorlardı (a.20).
 - Yeşu'nun emrettiğinin tersine kendileri savaşmak istemiyordu.
 - Evet, dikkat ederseniz RAB'be sorduktan sonra savaşacak bir kral istemiyorlar.
 - RAB'be sormuyorlar...
 - Hatta bağımsız, RAB'be bağlı olmayan bir kral istiyorlar. (Mez. 2:3).
 - İkinci sebep, en kötü istekleri kendilerini diğer milletler gibi yapacak bir kral istemeleriydi (a.20).
 - Bu isyanlarının kökeni şuydu:
 - Mısırdan Çıkış 24'te belirtildiği gibi Kutsal, özel, farklı, RAB'bin elinde olan bir halk olmak istemiyorlardı.
 - “Dünyanın gözünde küçük olmak istemiyoruz. Dünya gibi olmak istiyoruz” diyorlardı.
 - Bizim isyanlarımıza benziyor, değil mi?
 - Demek bir kral istiyorsunuz?
 - Hmmm... dur bakalım... alın size kral!
 - Yasa'nın Tekrarı 17'de kral için 5 kural vardı:
 1. Firavunun yaptığı gibi atlarının ve at arabalarının sayısını arttırmasın.
 2. Çok kadın edinmemeli,
 3. Büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli
 4. Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak
 5. Kendini kardeşlerinden üstün saymasın
 - 1 Samuel 8:10-17'de tam 6 kez İsrail'in kralının bencil olacağını ve halktan her istediğini alacağını okuyoruz.
- 1 Samuel 8:10-17 “Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün söylediklerini bildirdi: “Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar. Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek. Kızlarınızı ıtriyaççı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak. Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek. Tahıllarınızın, üzümünüzün ondalığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak. Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak. Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız.”
- Demek diğer milletlere benzemek istiyorsunuz...
 - Ondalıklar artık RAB'be değil, krala gidecekti.
 - Halk bunu bile bile ne dedi? “*Yaşasın Kral!*”
 - Kral Saul'ün yaşamında, tüm isyan ve günahın ortasında Tanrı'nın ilahi takdirinin gizli elini görüyoruz.
 - Tanrı bunu yapabilir... Tanrı'nın her şeye gücü yeter.

- İzmir Protestan Kilisesi'nin İnanç açıklamasında şunu okuyoruz:

Westminster İnanç Açıklaması V:IV “Tanrı’nın sonsuz gücü, araştırılamayan bilgeliği ve sınırsız iyiliği, O’nun ilahi takdirinde öylesine sergilenmiştir ki, bu bilgelik ve iyilik ilk düşüşe ve bundan sonraki tüm diğer insanların ve meleklerin günahlarına kadar uzanmıştır. Tanrı bunları yalnızca izin verme yoluyla değil, fakat bunları en bilge ve en güçlü bağla desteklemiş, yahut tersine bunları kendi kutsal amaçları doğrultusunda çok yönlü bir şekilde hükmetmiş ve düzenlemiştir. Ancak bunu öyle bir şekilde yapmıştır ki bu süreç içerisinde işlenen günahlar en kutsal ve doğru olan, günahın ne yazarı olan ne de günahı onaylayan Tanrı tarafından değil, yaratık tarafından işlenmektedir.”

Krallarının Yükselişi

1 Samuel 9:1-3 “Benjamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benjaminli Kiş sözü geçen biriydi. Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu. Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, “Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara” dedi.”

- Eşeklerini ararken RAB’bin peygamberine yaklaştılar.
- Bu RAB’bin ilahi takdiridir.
- Onları RAB bu şekilde Samuel’e yaklaştırdı...
- Bakın Saul Samuel’e gitmeden önce RAB Samuel’e ne diyor:

1 Samuel 9:16 “Yarın bu saatlerde sana Benjamin bölgesinden birini göndereceğim.”

- Saul eşeklerin kaybolmasını sağlayan kişinin RAB olduğunun farkında bile değil...
- Saul kendisini Samuel’e yönlendiren kişinin RAB olduğunun farkında değil...
- Ve Samuel kral olarak seçildi, meshedildi ve atandı.
- Halk da “Yaşasın Kral!” diye bağırdı (10:24).

Krallarının Düşüşü

- Saul, Tanrı tarafından krallığa atandığı halde düşmekte olan bir kraldı!
- Bünyamin oymağındandı... Yahuda oymağından değildi!
- Vaadedilen soy (tohum) değildi.
- Ve 10. bölümde Samuel Saul’ü meshettikten sonra onu bir testten geçiriyor.
- Gidip Filistlilerle savaşması ve sonra 7 gün Samuel’in gelmesini beklemesi gerekiyordu.
- Ve çok kötü bir şekilde başarısız oldu.
- Savaşmak yerine amcasının evine gitti ve bu durumdan kimseye bahsetmedi...
- Samuel halka krallarının kim olduğunu açıklarken Saul’u çuvalların arkasında saklanırken buluyor! (10:22).
- Adem günah işledikten sonra nasıl saklandıysa, Saul de günah işlemiş olduğunu biliyordu ve saklanıp kaçmaya çalışıyordu.
- 13. bölümde Saul’ün adamlarının savaşmaya korktuklarını görüyoruz.
- Çünkü Meshedilmiş kralları Saul savaşmıyordu...
- Bunun üzerine Saul yakmalık sunu sunuyor...
- Bu şekilde ordusunu güçlendirip toparlayacağını zannediyor.
- Yakmalık sunuyu sihir gibi kullanmak istiyor...
- Yonatan ve adamları savaşı kazanmaya başladıklarında ise Saul aceleci bir karar veriyor:

1 Samuel 14:24 “O gün İsraililer bitkindi. Çünkü Saul, “Ben düşmanlarımdan öç alıncaya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!” diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.”

- Saul nihayet savaşmaya başlıyor ama RAB’be itaat etmiyor.
- RAB herşeyi yok etmelerini istemişti.
- Fakat Saul, adamlarının savaş ganimetini ayırmalarını söylüyor.
- Ve hatta ganimetin RAB’be adanacağını söyleyerek dindarlık taslıyor.

Fakat Tanrı!

- Tanrı’yı reddettiler, fakat Tanrı onları reddetmedi.
- Bizler imansızlık ettiğimizde Tanrı bize sadık kalmaya devam ediyor.
- Samuel şöyle vaaz etmişti:

1 Samuel 12:22 “Fakat RAB görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı.”

- Lütuf Antlaşması devam edecekti...
- İsrail halkı içerisinden RAB’be sadık bir azınlık korunacak ve bir bu azınlığın içerisinden kral gelecekti...
- Bu Kral, BABA’nın sesini işitip tüm isteklerini yerine getiren bir Kral olacaktı...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

RAB'bin Seçilmiş Kralı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

06 Ocak 2008

1 Samuel 16, 17

- Davut ve Golyat...
- Hepimiz aralarındaki çatışmayı biliyoruz...
- Küçük, çelimsiz çocuk karşı tarafın en güçlü adamını yeniyor...
- Bu iki isim aklımıza ilginç fikirler getiriyor.
- Tek kişi bir orduyu dize getiriyor.
- Kara Murat, Malkoçoğlu'nun koca Bizans ordusunu dize getirmesi gibi... (bazıları böyle algılıyor).
- Biz de çok farklı algılamıyoruz.
- “*Yeterince imanımız varsa her engeli aşarız*” mentalitesiyle bakıyoruz.
- Hatta birçok pastör vaazlarında şu soruyu soruyor:
- “Sizin yaşamınızdaki Golyatlar nelerdir?”
- Çok saçma bir soru...
- Bu yorumlar bu hikayeyi anlamağımızı gösteriyor.
- Davutla Golyat'ın hikayesi aslında ne Davut'la, ne de Golyat'la, ne de bizimle alâkalı...
- Bu hikâye sadece ve yalnızca Tanrı'yla alâkalı bir hikâyedir...
- Bu hikâye Tanrı'nın vaatlerini tutmasıyla ilgilidir.
- Tanrı Adem'e, İbrahim'e, Musa'ya ve atalarımıza bir vaatte bulunmuştu...
- Bir tohum (oğul) gelip Yılan'ın başını ezecek ve eziyetlerimizi bitirecekti.
- Bu hikâye Tanrı'nın antlaşmasına sadık kalmasıyla ilgili...
- Tüm zorluklara ve İsrail'in sadakatsizliğine rağmen RAB antlaşmasına sadık kaldı...
- Bu sadece geçmişle alâkalı bir hikâye değil...
- Bu bizim hikâyemiz.
- Kutsal Yazılar bizi de ilâve edecek şekilde yazılmış...
- Nasıl?
- Çünkü bizler de Tanrı'nın antlaşma halkına dahil edildik.
- Onların kralı bizim kralımız, onların kurtuluşu bizim kurtuluşumuzdur...
- Sanki geçmişimizden ünlü bir akrabamız varmış gibi bir şey...
- İşte o akrabanın bize ait olduğunu söylüyoruz...
- Ve çocuklarımıza o akrabanın hikâyelerini bizim hikâyemizmiş gibi anlatıyoruz.
- Kardeşler, Kral Davut bizim atamızdır... bizim soyumuzdandır...
- Savaş alanının tam ortasında durmuş RAB'bin Davut aracılığıyla yaptığı işlere bakıyoruz.

Tanrı'nın Seçim Saçmalığı (Akılsızlığı) (16:1-12)

1 Samuel 15:35 “Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.”

- Fakat Samuel, neden üzülyorsun? (a.1)
- Saul'ü kral olarak reddeden RAB'dir.

- RAB’be ümit bağlayın...
- RAB aynı ayette: “*kendime bir kral seçtim*” diyor. (a1)
- RAB’bin yüreği ardınca giden adam seni Beytlehem’de bekliyor...
- Bu kral Beytlehemli İsay’ın ailesinden bir kişi olacaktı...
- İsay’ın heyecanını tahmin edebilirsiniz herhalde...
- Çocuklar hemen giyinin, hazırlanın... özellikle ilk doğan oğlum hazır olsun!!
- İsrail’in hakimi Samuel, Tanrı adamı Samuel İsay’ın evine geliyordu...
- Yeni kral meshedilecekti...
- İşte Eliav... ilk doğan oğlum.
- Yakışıklı, uzun boylu...
- Kral Saul de yakışıklı ve uzun boyluydu.
- Samuel düşünsene... yakışıklı ve uzun boylu bir kral!
- Samuel’in hemen bir gerçeği hatırlaması gerekirdi...

1 Samuel 16:7 “Ama RAB Samuel’e, “Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma” dedi, “Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.”

- Saul gibi tanımlanan Eliav Saul gibi reddediliyor.
- İsay yedi oğlunu da teker teker sıradan geçiriyor.
- Fakat RAB hepsini reddediyor.
- “RAB beni neden buralara getirdin” diye düşünmüş olabilir Samuel.
- İsay, senin başka oğulların var mı? Hepsi bu kadar mı?
- Dur bakayım... bir tane daha var... en küçük oğlum... o daha çok toy... genç...
- Koyunları güdüyor...
- Bırak kral olmayı kılıç bile kullanamaz daha... kral filan olamaz yani!
- FAKAT TANRI!!!
- Bizim gördüklerimize bakmıyor... Dünyanın gördüklerine bakmıyor...
- RAB insanları gerçekte gördükleri gibi görüyor.
- Buradan şunu görüyoruz:
- RAB bizleri yapmış olduğumuz işlere göre seçmiyor...
- RAB bizleri Mesih’teki merhametine göre seçiyor...
- RAB İsrail’i büyük olduğu için mi seçti?
- Hayır! En düşük millet olduğu için seçti... (Yas. Tek 7).
- İsay’ın kaç oğlu Samuel’in önünden geçmişti? Yedi.
- Kutsal Yazılar’da yedi sayısı bütünlüğü, tamamlanmışlığı temsil eder.
- Fakat Davut Sekizinci Oğul...
- Yeni bir sayı... yenilenme, yeniden doğuş, yeniden yaratılış...
- RAB İsrail halkıyla yeni bir ilişkiye başlayacaktı!
- Halk Tanrı’ya karşı isyanlarını sürdürecektir isyankâr bir kral istemişti...

Ağıtlar 3:22-23 “RAB’bin sevgisi hiç tükenmez, Merhameti asla son bulmaz; Her sabah tazelenir onlar, Sadakatin büyüktür.”

Tanrı’nın Meshedilen Kralı Güçlendirisi (16:13)

- Samuel Davut’u yağla meshediyor ve RAB’bin ruhu güçlü bir biçimde Davut’un üstüne iniyor.
- Samuel yağla meshederek işaretliyor...

- Fakat RAB (işaret edilen) Kutsal Ruh'uyla Davut'u işaretliyor.
- Kutsal Ruh Davut'un üzerine iniyor...
- Aynı zamanda Kutsal Ruh Saul'ü terk ediyor (a. 14).
- Kutsal Ruh'un meshedişini nasıl anlamamız gerekiyor?
- Ruh Davut'u meshetti... şimdi başka bir yere mi gidecek?
- Eski Antlaşma'da, Kurtuluş Tarihimizde bu noktaya kadar Tanrı'nın Ruh'uyla ilgili neler öğrendik?
- Yaratılıştan Tanrı'nın Ruh'u suların üzerinde süzülüyordu (Yaratılış 1:2).
- Şekil verdi, düzenledi, hiçlikten yaşam var etti, kaostan düzen yarattı.
- Sonra, Mısırdan Çıkış 15'te, Kutsal Ruh ateş ve bulut şeklinde İsrail'in üzerinde süzüldü.
- Bu şekilde yeni bir yaratılışı başlatmış oldu...
- Daha sonra, Mısırdan Çıkış 40'ta, Buluşma Çadırı tamamlandıktan sonra Tanrı'nın Ruh'u ateşle çadırın üzerine indi.
- RAB'in yaşadığı yer olarak Ruhuyla orayı meshetmiş oldu.
- Davut Kral olarak güçlendirilmişti...
- Herşeye gücü yeten Ruh, Davut'u çobanlıktan RAB'in hizmetkârı konumuna getirmişti....
- RAB Davut'u İşay'ın sekizinci oğlu konumundan Tanrı'nın Oğlu'nun sağ eli konumuna getirmişti.
- Tanrı'nın Ruh'uyla güçlendirilmişti.

Davut'un Savaşmasında Mesih'in Zaferi (17. bölüm)

- Eğer Davut seçilmişliğini ve meshedilmişliğini kullanmazsa bütün bunların hiçbir anlamı olmaz.
- Saul de Ruhla güçlendirilmişti...
- Peygamberlik etti, Filistililerle savaşması ve zafer kazanması istendi (10. bölüm).
- Fakat Saul, savaşa gitmek yerine amcasının evine gidip saklanmıştı.
- Davut ta aynı durumla karşılaşacak.
- Bir tarafta İsrail ordusu, diğer tarafta da Filistililerin ordusu vardı.
- Filistililerin arasından kimsenin deviremediği dev gibi bir savaşçı çıktı.
- Golyat adındaki bu savaşçı uzun boylu, korkuzuz, modern silahlarla donatılmış profesyonel bir askerdi.
- Benimle adam gibi teke tek kim savaştacak?
- Saul neredesin?
- Seni çağırıyorum... savaştacak bir adamın yok mu?
- Golyat'ın bu çağrısından sonra İsrail nasıl karşılık veriyor?
- Saul korkuyor (17:11).
- Kırk gün kırk gece Golyat İsraililere tehditler savurup RAB'in adına küfrediyor.
- Davut abilerine yiyecek götürürken İsrail ordusunun durumunu öğreniyor...
- Çoban profesyonel askerin küfürlerini duyuyor
- ve RAB'e hiç kimsenin küfür edemeyeceğini söylüyor.
- Durum hakkında çevreden bilgi alıyor...
- Neden hiç kimse şimdiye kadar bir şey yapmadı?
- Neden hiç kimse bu sünnetsiz Filistiliyle savaşmıyor?
- Abisi Davut'u azarlayıp geri yollamak istiyor.

- Davut Saul'e gidiyor... Saul de Davut'un savaşılabileceğini düşünmüyor.
- Fakat Davut RAB'bin adını savunmaya... savaşmaya kararlı...
- Davut Golyat'ı azarlıyor... sapanıyla Golyat'a doğru bir taş atıyor...
- Ve RAB Golyat'ı yıkıyor...
- Taş Golyat'ın alnına saplanıyor... Alnına batıyor... Yani Golyat'ın başını eziyor...
- Sonra Davut Golyat'ın kafasını kesip bu yılanın başını ezmiş oluyor (17:51).
- Yaşasın RAB'bin askeri... Yaşasın kralımız.
- Fakat başka birisi gelecekti!
- Davut'tan yüzlerce yıl sonra Davut'un soyundan birisi gelecekti...
- Tanrı'nın Oğlu Şeytan'ın başını ezmeye gelecekti...
- Vaftizci Yahya (Yuhanna) tarafından suyla vaftiz edilerek meshedilecekti.
- Kutsal Ruh onun da üzerine inecekti.
- Hemen sonra çölde Şeytanla savaşacaktı.
- Davut ile İsa Mesih arasındaki fark şu:
- Davut taşla, kılıçla savaşarak zafer kazandı...
- Rab İsa Mesih ise çarmıhta kanını akıtarak zafer kazandı.
- Davut kılıcıyla kan akıttı...
- Mesih çarmıhında kanını akıttı...
- Mesih yargılanarak bu dünyanın yöneticisini yargıladı (Yuhanna 12:31)
- RAB İsa Mesih çarmıhta zafer kazandı.
- Ve sizler onun halkısınız...
- Mesih'e aitsiniz... Bunu asla unutmayın...
- Onun halkısınız ve ona aitsiniz...
- Sizler de kaba kuvvetle, topla tüfekle zafer kazanmayacaksınız...
- Acı çekerek, Mesih'in tanıkları olarak zafer kazanacaksınız...
- Mesih'i izlediğiniz için akılsız olduğunuz söylenecek...
- Mesih'in akılsızları olarak zafer kazanacaksınız...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

RAB İçin Bir Ev... RAB'den Bir Ev

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

13 Ocak 2008

2 Samuel 7

- Geçen hafta Ela Vadisinde RAB'bin Davut aracılığıyla Golyat'a karşı kazandığı zaferi konuşmuştuk.
- Kadından gelen tohum (Davut) Şeytan'ın başının Mesih tarafından nasıl ezileceğini göstermiş oldu.
- İsa Mesih de bunun için geldiğini söylemişti:

Yuhanna 12:31 "Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak."

- Pavlus da çarmıhtaki zaferi şöyle anlatıyor:

Koloseliler 2:15 "Yönetimlerin ve hükümlerlerin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi."

- Fakat Davut'un zaferi sadece anlık bir zaferdi.
- Davut beklenen "tohum" değildi...
- Sadece gerçek "tohuma" (Mesih) işaret ediyordu.
- Davut'un kral olarak seçilmesinden (16. bölüm) Saul'ün ölümüne kadar (31. bölüm) olan zaman yaklaşık 10 yıl sürmüştü.
- Bu sırada Davut'un başına gelmedik sıkıntı kalmamıştı.
- 2 Samuel 7'de Saul ve tüm oğulları ölmüş ve Davutla evlenen kızı Mikal ise kıırdı.
- Yani Saul'ün soyu devam etmeyecekti...
- 2 Samuel Davut'un Yahuda oymağının başı olarak meshedildiğini ve Hebron'da 7 ½ sene hüküm sürdüğünü söylüyor.
- O zamanlarda, ordu komutanı Avner tarafından yönetilen Saul'ün ev halkına karşı savaşmıştı.
- Sonunda Davut başarıya ulaştı ve tüm İsrail'in kralı oldu. (2 Samuel 5)
- 2 Samuel 5'in sonunda tüm İsrail'in kralı olduktan sonra Filistilileri bozguna uğrattıyor.
- Filistili Golyatla başlamış olduğu işi tüm Filistilileri bozguna uğratarak tamamlıyor.
- Bu arada RAB'bin Ahit Sandığı Filistililerin elindeydi...
- RAB'bin Ahit Sandığı'nı ele geçiriyor ve RAB'bin evine getiriyor.

Davut'un Evi... RAB için (a. 1-3)

- Savaş bitiyor... herkes rahatlıyor...
- İlk ayette kralın sarayına yerleştiğini ve düşmanlarından rahata kavuştuğunu görüyoruz (a. 1).
- O sıralarda Davut'un arzusu, İsrail'in kralı olarak RAB için bir ev (tapınak) yapmaktır.
- Yakın Doğu geleneklerine göre bir kral savaşta galip geldiğinde kendi tanrısına bir ev (tapınak) yapardı.
- RAB, Davut'u kullanarak düşmanlarına karşı zafer kazanmış ve İsrail'i rahata kavuşturmuştu.
- Davut da minnettarlığını göstermek ve RAB'be bir ev yapmak istiyor.
- Davut Tanrı'nın lütfunu görmüştü... RAB onun için bir zafer kazanmıştı.
- Buna karşılık olarak Tanrı'ya sevgisini ve minnettarlığını göstermek istiyor.

- RAB bizim için göksel yerlerde bir zafer kazandı.
- Bizler de Davut gibi şükretmeli ve minnettarlığımızı göstermeliyiz.
- Davut sedir ağacından yapılmış bir sarayda yaşarken RAB’bin tapınağı Musa’nın yaptığı bir çadırdı.
- Bu gerçek Davut’u rahatsız ediyor.
- Musa zamanında, RAB Firavun ve Mısır’ın tanrılarını bozguna uğratmıştı.
- Ve RAB için bir çadır-tapınak yapılmıştı.
- RAB bu çadır-tapınakta bulunan Ahit Sandığı’nda Keruvların kanatlarının arasındaki tahtında oturuyordu.
- Fakat *çadır-tapınak* geçiciydi.
- Çünkü İsrail halkı çölde hareket halindeydi...

Davut’un “Evi” ... RAB’den (a. 4-17)

- RAB Davut’un isteğini biliyor ve akşam üzeri peygamber Natan’a sözünü iletiyor.
- RAB’bin vermiş olduğu sözleri Davut’a söylemesi gerekiyor.
- Kendi sözlerini değil, RAB’bin sözünü iletmesi gerekiyor.
- Pastörlerin görevi de bu aslında... RAB’bin Kutsal Kitap’taki sözünü halkına aktarmak. (2 Kor. 4:5).
- RAB Davut’un beklemediği bir şekilde hareket edecek.
- Davut RAB için bir ev yapmayacaktı.
- Fakat RAB Davut için bir ev yapacaktı.
- “Sen bana fiziksel bir ev yapmak istiyorsun fakat ben sana ruhsal bir ev yapacağım”
- “Sen bana bina yapmak istiyorsun fakat ben sana bir krallık inşa edeceğim.”
- Tanrı bunu neden yapıyor?
- Yasanın Tekrarı 12’de RAB vaadedilen topraklarda merkezi bir tapınak için direktifler vermişti.
- Burada Kutsal Yazılar’ın bir güle benzediğini görüyoruz.
- Önce tomurcuklanıyor, açmaya başlıyor ve Yeni Antlaşma’da tüm güzelliğiyle açıyor.
- Burada (Davut’un sahnesinde) gülün açma evresindeyiz.
- RAB daha önce vaadedileni inşa ediyor.
- Bu bölümde, adının yaşayacağı yeri kendisinin “seçeceğini” altı kez söylüyor (a. 5, 11, 14, 18, 21, 26).
- Kendi seçeceği yerden bahsederken sekiz kez “orası” diyor (a. 5 [2kere], 6, 7, 11, 14 [2kere], 21).
- Sonra 2 Samuel 24’te bu yerin Yeruşalim olarak seçildiğini görüyoruz.
- “Davut, oğlum, niyetin iyi ama bu benim zamanımda olacak.”
- “RAB benim ve yüceliğimi hiçkimseye vermeyeceğim.”
- “Övgüyü kimseyle paylaşmam.”
- Buradaki antlaşma vaadi Tanrı’nın hakimiyetini gösteriyor.
- RAB’bin kullandığı dil de antlaşma dili...
- RAB tekrar tekrar “*yapacağım*” vaadini kullanıyor.
- “Adını büyük yapacağım” (a. 9);
- “Halkım için bir yurt sağlayacağım” (a. 10);
- “Halkımı yerleştireceğim” (a. 10);

- “Seni rahata kavuşturacağım” (a. 11);
- “Sana bir ev yapacağım” (a. 12);
- “Soyunu yetiştireceğim” (a. 12);
- “Onun krallığını kuracağım” (a. 12);
- “Tahtını sonsuza dek sürdüreceğim” (a. 13);
- “Ona baba olacağım” (a. 14);
- “Onu terbiye edeceğim” (a. 14).
- “Davut, Bu antlaşma seninle ilgili değil...”
- “Benim vaadimle, yeminimle, sözümle ve benim itibarımla ilgili...”

- Fakat bu antlaşma vaadi lütufla dolu bir vaat...
- RAB geleneksel Yakın Doğu örflerini ters yüz ediyor...
- RAB Davut’tan bir ev istemiyor... fakat ona rahatlık ve bir saray sağlıyor (a.11).
- Davut’un oğlu Süleyman (Solomon) günah işlediğinde RAB ondan sevgisini esirgemek yerine oğluymuş gibi terbiye ediyor.

2 Samuel 7:15 “Ama senin önünden kaldırdığım Saul’dan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.”

- Tanrı’nın sadık sevgisi RAB’bin antlaşma sadakatidir.
- Bu antlaşmanın yerine gelmesi Tanrı’nın antlaşma vaatlerine sadık olduğunu gösteriyor.
- Nasıl?
- Avram’a vaat: Avram’dan krallar gelecek (Yar. 17:6);
- Krallık soyu Yahuda oymağından gelecekti. (Yar 49:10)

Yaratılış 49:10 “Sahibi gelene kadar Krallık asası Yahuda’nın elinden çıkmayacak, Yönetim hep onun soyunda kalacak, Uluslar onun sözünü dinleyecek.”

- Yasanın Tekrarı 17:14-20’de bunun ne anlama geldiğini daha iyi anlıyoruz. (burada krallar için kurallar yazılı).
- Tanrı’nın antlaşma vaatlerinden sonra Davut’un nasıl dua ettiğine bakın:
- Şöyle diyor, “İnsanların tarzına (yasasına) göre” (a. 19). (Yeni EA çevirisinde bu noktayı atlamışlar!)
- RAB Davut aracılığıyla evrensel ve eskatolojik (son zamanlarla ilgili) bir şey yapıyor.
- RAB’bin vaadine göre tüm milletler RAB’bin ruhsal evinde bir yer bulabileceklerdi. (Vahiy 5)
- Çünkü İbrahim’in soyuyla tüm milletler bereketlenecekti (Yar. 12).
- Süleyman (Solomon) Mezmur 72’de bunu farkediyor.
- Kral aracılığıyla tüm milletler bereketlenecekti...
- RAB’bin Davut’a vermiş olduğu bu “ev” İsa Mesih’le amacına ulaşmıştır...
- İsa Mesih Davut’un soyundan geldiği için vaat onunla sonsuza dek sürmektedir...
- Davut’un krallığının sonsuza dek tahtta olacağı vaadi vardı.
- Mesih’in sonsuz krallığı farklı olacaktı...
- Mesih’e iman eden tüm insanlar bu krallıkta sonsuz yaşama sahip olacaktı...

- Davut’un oğlu Süleyman’ın (Solomon) inşa etmiş olduğu “ev” (tapınak) Rab İsa Mesih’te gerçek amacına ulaşmıştı.
- RAB İsa Mesih, Tapınağı kurmaktan bahsederken tapınağın gerçek amacını da açıklıyor:

Yuhanna 2:19 “Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.”

- Herşey İsa Mesih’te anlam buluyor...

- İsa Mesih hem ‘tapınak-evi’ hem de ‘krallık-evidir.’
- Rab İsa Mesih’e olan imanla onunla birleşmiş, ona paydaş olmuş oldunuz.
- Rabbimiz İsa Mesih çarmıhta zafer kazandığıktan (Kol. 2:15), dirilişinden ve Baba’nın sağına oturduğundan sonra kendi evini yapmaya başladı...

- Sizler nasıl tanımlanıyorsunuz biliyor musunuz?
- Kralın rahipleri (kâhinleri)...
- Evet, kardeşler 1 Petrus 2:9’da şöyle diyor:

Petrus 2:9 “Ama siz seçilmiş soy, Kral’ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı’nın öz halkıdır. Sizi karanlıktan şaşılalı ışığına çağırarak Tanrı’nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.”

- Çünkü bizler artık krallık-evindeyiz...
- Kralın evindeyiz...
- Vahiy 5’te Göklerin orduları “Onları bir krallık haline getirdin” diyor...
- Efesliler 2’de ise tapınak-evi olarak tanımlıyoruz.
- 2 Korintliler 6’da ise Kutsal Ruh’un tapınağı olduğumuz söyleniyor.
- 1 Petrus 2’de RAB tarafından inşa edilmekte olan ruhsal bir ev olduğumuz söyleniyor.

Kralın Rahipleriyiz...

Kralın Evindeyiz...

Kralın Tapınak eviyiz...

Kutsal Ruh’un tapınağıyız...

RAB’bin inşa etmekte olduğu EViz...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Krallığın Gelsin

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

20 Ocak 2008

1 Krallar 4:20-34

- Eski Antlaşma neyle ilgili?
- Kateşizm derslerinde bu soruyu çocuklarımıza sorduğumuzda “*Eski Antlaşma İsa’yla ilgilidir*” diyorlar.
- Evet, bu kadar basit.
- Heidelberg Kateşizmi’nin 19. Sorusu da bununla ilgili:
- “*Bunu nasıl biliyorsunuz? Kutsal Kitap bana söylüyor. Tanrı’nın kendisi Müjdeyi cennette açıkladı, daha sonra kutsal atalar ve peygamberler aracılığı ile ilan etti, kurbanlar ve yasanın diğer törenleriyle bunu tasvir etti, sonunda sevgili Oğlu aracılığı ile bunları tamamladı.*”
- Evet, Kutsal Yazılar’daki herşey Mesih’e işaret ediyor.
- RAB’bin Sözü’nün temel sütü budur.
- Artık süt içen bebekler olmayı bırakacağız...
- Mesih’te et yiyen yetişkinler olacağız.

İbraniler 5:11-14 “Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştugu için anlatmak zor. Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil! Sütle beslenen herkes bebettir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir. Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.”

- Eski Antlaşma’nın detaylarında *etli* karakterler, etli hikâyeler ve etli kurumlar göreceğiz.
- Geçen vaazımızda etli konulara biraz fazla girmiştik.
- Sadece et olmuştu...
- Bu hafta da etli bir vaaz olacak ama etin gramajını biraz düşük tutacağız.

Krallık Yayılıyor (4:20, 21, 24)

- Bugün İsrail’in kralı Davut’un oğlu Kral Süleyman’ın öyküsüne bakacağız.
- Süleyman’ın krallığının üzerinde odaklanacağız.
- Krallık nedir?
- Krallık bir kralın *halkı* ve *yeridir*.
- Kral olarak İsrail’i yöneten Süleyman ve vaadedilen topraklarda yaşayan halkı krallığı oluştuyordu.
- Fakat Kutsal Kitap Süleyman’ın krallığının Tanrı’nın krallığı olduğunu söylüyor.
- 1 Krallar 4’te Tanrı’nın halkının nasıl dua ettiğini görüyoruz:
- “*Krallığın Gelsin*”
- Krallıklar inşa eden Tanrı Krallığını Aden Bahçesi’nde kurdu...
- Fakat Şeytan Adem aracılığıyla bu krallığı kirletti...
- Eski Antlaşma’daki bütün olaylar Tanrı’nın krallığını yeniden inşa etmesiyle ilgili...
- Tanrı Avram’ı yeni bir *krallık-halkı* için baba olmaya çağırdı.
- Ve ona yeni bir *krallık-yeri* vaadinde bulundu.
- Halkını Mısır’dan kurtardı ve onları Yeşu’nun zamanında o yere getirdi...
- Bu yer de hakimler devrinde günahla kirlletildi...

- Davut ve Süleyman zamanında herşey yeniden düzene girdi...
- Bu ayetlerde Tanrı'nın krallığının nasıl *birçok kişiye* yayıldığını görüyoruz.
- Şunu unutmayın, Tanrı'nın krallığı *bir halktır*...
- Halk "*kıyıların kumu kadar kalabalıktı*" (a.20).
- 3:8 "*sayılamayacak kadar kalabalık*" diyor.
- Burada Yaratılış 12:2, 15:5, 22:17 yerine gelmiş oluyor.
- Sevgili kardeşler Tanrımızın sözü güvenilirdir...
- Çünkü RAB tutarlıdır... sadıktır.
- Bu noktadan önce, bu şekilde tanımlanan tek halk İsrail halkının düşmanlarıydı.
- Kenanlılar hakkında:

Yeşu 11:4 "Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısız askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar."

- Midyanlılar ve Amelekliler'in orduları hakkında:

Hakimler 7:12 "Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı."

- Filistliler hakkında:

1 Samuel 13:5 "Filistliler İsraililer'le savaşmak üzere toplandılar. Otuz bin savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven'in doğusundaki Mikmas'ta ordugah kurdular."

- Bu neden bu kadar önemli?
- Çünkü Tanrı dünyadaki *olayların gidişatını tersine çeviriyor*.
- Tanrı yeni bir yaratma eylemine başlıyor.
- Halk vaadedilen ülkede *mutlu, rahat ve kalabalıkken* RAB antlaşmasını yerine getirmiş oluyor.
- Kurtuluş tarihinin bu döneminde İsrail Krallığı'nın dünyanın önemli yerlerine yayıldığını görüyoruz.
- Şunu unutmayın, Tanrı'nın krallığı aynı zamanda *bir yerdir*...
- İbrahim'e vaadedilen *krallık-yeri* 1948'de kurulan İsrail Devleti değildir.
- 1948'de kurulan İsrail Devleti'nin Eski Antlaşma'daki İsrail'le hiçbir bağlantısı ya da benzerliği yoktur.
- Bir çok kişi bugünkü İsrail'i Eski Antlaşma'daki İsrail'e bağlıyor.
- Süleyman zamanında ulaşılan sınırların Avram'a vaadedildiğini görüyoruz:

Yaratılış 15:18 "O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim."

- Bugün Orta Doğu olarak adlandırdığımız bölge o gün İbrahim'in soyuna verilmişti.

Mezmur 24:1 "RAB'bindir yeryüzü ve içindeki herşey ve üzerinde yaşayanlar."

- Ve Süleyman'ın krallığı hepsinin merkezidi.
- Halk ve yer yayıldıkça RAB'bin dinlenme yeri de, şalom-esenliği de dünyanın her ucuna yayıldı.
- Onun arzusu her halktan insanların kurtuluşudur... sadece İsrail'in değil...

Krallar Geliyor (4:34)

- Krallık yayıldıkça yeryüzünün kralları İsrail'e gelmeye başladı.
- İbrahim'e ve Davut'a söylediği gibi, RAB milletleri bereketliyor.

- 34. Ayette şunu görüyoruz:

1 Krallar 4:34 “Süleyman'ın hikmetini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın hikmetli sözlerini dinlerdi.”

- Süleyman'ın hikmeti Tanrı'nın armağanıydı.
- Süleyman'ın şu sözüne dikkat edelim:

Süleyman'ın Özdeyişleri 9:10 “Yahve korkusu hikmetin başlangıcıdır; ve Kutsal Olan'ın bilgisi anlayıştır.”

- Bu krallar Tanrı'nın hikmetini duyuyorlardı...
- “*Bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i*” duyuyorlardı... (Kol. 2:3).

- Sur Kralı ona gelip RAB'bi bereketliyor (5:1).
- Saba Kraliçesi gelip RAB'bi bereketliyor (10:9).
- Ve tüm milletler Süleyman'ın hikmet armağanını dinlemeye geliyorlar (10:23-25).

- Buradaki ayetler bizim vereceğimiz karşılığı bekliyor.
- Eski Antlaşma'nın İbranice düzeninde Yeşu-Krallar kısımları “eski peygamberler” olarak biliniyor.
- Bu kitaplar ya sürgünden hemen önce ya da hemen sonra yazıldılar.
- İsrail halkının RAB'be olan sadakatsizliğini göstermek ve RAB'bin çağlar boyu süren sadakatini göstermek için yazıldılar.
- Ve eğer diğer uluslar kralın hikmetini dinlemeye gelmişlerse bizim de aynı şeyi yapmamız gerekmez mi?
- Tanrı'nın halkı olarak ona yaklaşıp onun hikmetini dinlememiz gerekmez mi?

- Onlar şu ayetlerde söylenen günü arzuluyorlardı:

“Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar... Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, bir bayram şenliği içindeki onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız. Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadırlarsa, göklerden bizi uyarıdan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir.” (Heb. 12:18-19, 22- 25)

- Süleyman'dan İsa'ya nasıl geliyoruz?
- Vaaz serimizin 29uncu vaazındayız.
- Bütün bu vaazlarımızda İsa'yı size iki şekilde göstermeye çalışıyorum.
- 1. Antlaşma gözlükleriyle ve 2. Eskatoloji (son zamanlar) gözlükleriyle...
- Antlaşma gözlükleri herşeyin bu noktaya kadar tarihsel olarak nasıl geldiğini ve bu noktadan sonra Mesih'e gideceğini gösteriyor.
- Süleyman, Mesih gelene kadar olan zaman içerisindeki çağlara ışık tutuyor.

- Eskatoloji gözlükleri (veya *nihaiyat*) ise, bu nihai gerçeklerin Eski Antlaşma'da açıklandığını gösteriyor.
- Bu ne anlama geliyor?
- Süleyman Mesih'in gölgesidir...
- Süleyman Mesih'e işaret ediyor.
- O zaman kurulan Tanrı'nın krallığı Rabbimizin ve onun Mesihinin krallığının tadımlık bir parçasıydı (Vahiy 11).

- Tanrı'nın krallığının tadını Süleyman zamanında aldık...
- Süleyman zamanında kısmen tadımlık olan bu tada sizler tam olarak sahipsiniz.
- Onların kısmen tecrübe ettiklerine siz tam olarak sahipsiniz.
- Bakın Rabbin halkı nasıl tanımlanıyor:

Vahiy 7:9 "...her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu..."

- Kardeşler yeni ANTLAŞMAMIZ çok daha iyidir (İbr. 8).
- Artık tek bir *krallık-yeri* yok...
- Artık yeryüzüne yayılmışlık var...
- Artık Kilise Elçilerin İşleri'nde ve Yeni Antlaşma'da dünya'nın dört bir bucağına yayılmış durumdadır...
- Bu şekilde yeryüzünün kralları Kurtuluş Müjdesi'nin gücüyle bu krallığa girebiliyor.
- Vahiy 21:22-26 bu gerçeği açıklıyor:

Vahiy 21:22-26 "Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır. Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler. Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak. Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak."

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Halkımın Arasında Yaşayacağım

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

27 Ocak 2008

1 Krallar 6

- Geçen haftanın vaazını düşünmenizi istiyorum.
- İbraniler 5'ten bir ayet okumuştuk.
- Yazar süt içmeyi bırakıp et yemeye başlayanlar olmamızı istiyor.
- Ruhsal olarak olgun olmamızı istiyor.
- Artık çocukluğu bırakıp olgunlaşmamızı istiyor.
- Sütü bırakıp etle beslenmemizi istiyor.

İbraniler 5:11-14 O'nun hakkında söyleyecek çok sözümüz vardır ve kulaklarınız işitmede ağırlaştığı için onları açıklamak güçtür. Çünkü şimdiye dek sizin öğretmenler olmanız gerekirken, yine birinin size Tanrı'nın bildirilerinin başlangıç esaslarının ne olduğunu öğretmesine ihtiyacınız var; ve katı yiyeceğe değil, süte ihtiyacı olanlar oldunuz. Çünkü sütle beslenen herkes salâh sözünde deneyimsiz-dir, çünkü bebektir; Ama katı yiyecek yetişkinler içindir; onlar ki, iyiyi ve kötüyü ayırt etmek için, kullanım nedeniyle duyuları alış-tırılmıştır.

- Bizim için bu et nedir?
 - Hristiyanın olgunlaşmasıyla ne kadar ilgili?
 - Süt ve et Tanrı'nın Sözü olarak tanımlanıyor.
 - Tanrı Sözü'nün sütü temel öğretilerdir.
 - Tanrı Sözü'nün eti ise İsa Mesih'in Eski Antlaşma'daki açıklanışdır.
- Bugün okuyacağımız bölüm Mısır'dan çıkış zamanını referans olarak gösteriyor (a. 1)
 - Mısır'dan çıkıştan 480 yıl sonra Rab'bin tapınağını yapmaya başlıyorlar.

Daha Büyük Bir Tapınak

- Davut Çadır-Tapınağın yerine daha kalıcı bir tapınak yapmak istiyordu.
 - Davut'un bu arzusu Süleyman'ın günlerinde gerçekleşiyor.
 - Süleyman'ın yaptığı tapınak daha üstün ve daha kalıcı oluyor.
 - Artık RAB Çadır-Tapınak'ta değil, görkemli ve kalıcı bir tapınakta oturacaktı.
- Tapınağın Çadır-Tapınak'tan daha büyük olduğunu Tapınağın ölçülerinde de görüyoruz.
 - Tapınak, en-uzunluk-boy açısından Çadır-Tapınağa göre tam iki kat daha büyüktü.

II Tim 3:16 "Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır."

- Süleyman'ın Tapınağının Kutsalların Kutsalı kısmına baktığımızda da Çadır-Tapınağa göre tam iki kat daha büyük olduğunu görüyoruz.

- Mezmur 76'da Tapınağın Çadır-Tapınağa üstünlüğü övülüyor.

Mezmur 76:1 "Yahuda'da Tanrı bilinir, İsrail'de adı uludur; Konutu Şalem'dedir, yaşadığı yer Siyon'da."

Yeni Aden

- Tapınak kurtuluş tarihimizin çok gerilerine gidiyor.

- Musa'nın ve İsrail halkının çöldeki seyahatlerinin de ötesine gidiyor.
- İlk babamız olan Adem'in ilk günlerine gidiyor.
- Burada Tapınaktan bahsedilirken yeni bir Aden gibi bahsediliyor.

- Neden böyle bir şey söylüyorum?
- I Krallar 6'da okuduğunuzda kullanılan dile dikkat ettiniz mi?
- 9. ayete bakın:

1 Krallar 6:9 'Süleyman tapınağı yapıp tamamladı.'

- Sonra 14. Ayete bakalım:

1 Krallar 6:14 'Süleyman tapınağı yapıp bitirdi.'

- Sonra da 34. ayete bakalım:

1 Krallar 6:38 'Tapınak tamamlandı.'

- Sonra 7. bölümün ilk ayetine bakalım:

1 Krallar 7:1 'Süleyman kendine yapımı 13 yıl süren bir saray yaptırdı.'

- 22'de şöyle diyor:

1 Krallar 7:22 'Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu.'

- Şimdi de 7:40'a bakalım:

1 Krallar 7:40 'Böylece (Hiram) Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu RAB'bin Tapınağı'yla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu.'

- 7. Bölümün sonunda şöyle diyor:

1 Krallar 7:51 'RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca...'

- RAB'bin halkına söylediklerini duyalım.
- 1 Krallar 6-7 bölümler tapınağın inşasını anlatıyor.
- TAMAMLANDI kelimesini kaç kere görüyoruz?
- Tam 7 kere...
- 7 sayısı tamlığı, mükemmelliği, tamamlanmışlığı simgeliyor.

- Yaradılışın 7. günü Yaradılış 2:1'de şöyle diyor:

Yaratılış 2:1 'Gök ve Yer bütün öğeleriyle tamamlandı.'

- Tapınağın inşası kaç sene sürdü tahmin edin.

1 Krallar 6:38 'Tapınağın yapımı Süleyman'ın 7 yılını almıştı'

- Burada kullanılan Yaradılış dilini, Aden dilini Tapınağın malzemesinde ve tasarımında da görüyoruz.
- Taştan yapılıyor ve içine ve üzerine sedir ağacı giydiriliyor.
- Mezmur 104 yaratılış için RAB'be övgüler sunuyor.
- Altı günlük yaratılışı anlattıktan sonra 16. ayette şöyle diyor:

Mezmur 104:16 'RAB'bin ağaçları kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.'

- Sedir tahtalarının üzerine Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oyulmuştu (a. 18, 29).
- Sonra,

1 Krallar 6:30 'Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı.'

- Tapındaki altın kaplamalar Aden Bahçesi'ni tanımlıyor:

Yaratılış 2:11-12 ‘İlk Irmağın adı Pışon’dur. Altın kaynakları olan Havila boyunca akar. Orada iyi altın, gümüş ve reçine bulunur.’

- Aden’e işaret eden bu Tapınak’ta en ilginç şey görüntüsüydü.
- Burada ayrıntılara dikkat etmemiz gerekiyor.
- Burada anlatılanları aklınızda canlandırmanız gerekiyor...
- Yoksa mükemmel bir gerçeği görme fırsatını kaçırmış olacaksınız.
- Yaratılış 3 bölümüyle ilgili vaazımızı hatırlıyor musunuz?
- Aden’in bir dağ olduğunu söylemiştim.
- RAB’bin yaşadığı bir dağ, yüksek bir yer...

- Yeryüzünü sulayan dört nehir o dağdan geliyordu.
- Hezekiel 28’i okuduğunuzda şunu göreceksiniz:

Hezekiel 28:13-14 ‘Sen Tanrı’nın Bahçesi Aden’deydin... Tanrı’nın kutsal dağındaydın.’

- Ama tapınak sadece bir binadan ibaret değil mi?
- Dağ ile Tapınak arasındaki ilişki de ne oluyor?
- Tapınağın nasıl inşa edildiğini anlayın...

1 Krallar 6:5-6 ‘Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı. Alt kat beş arşın, orta kat altı arşın, üst kat yedi arşın genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı.’

- Üç yan oda vardı...
- Yükseldikçe daralan bir yapıydı.
- Piramit gibi, zigurat gibi yükseliyordu.
- Altta geniş, üstte daralan bir dağ gibiydi.
- Evet kardeşler RAB’bin Tapınağı bir DAĞ gibiydi.

- Tanrı antlaşma vaatlerini yerine getiriyor.
- Ve halkının arasında yaşıyordu.
- Fakat bu ayetler son zamanlara da işaret ediyor.
- Bu ayetlere bakarak eskatoloji (son yargı günü, nihaiyat) hakkında bir şeyler öğreniyoruz.

Beden Almadan Önce Beden Alma

- Aden’in amacı, çadır-tapınağın amacı ve Tapınağın amacı aynıydı.
- AMAÇ: İnsanın Tanrı ile ilişki içerisinde olması!
- Adem günah işledikten sonra RAB Aden’in doğusuna bir Keruv yerleştirmişti.
- Elinde kılıç olan bu Keruv kutsal yere girişi engelliyordu (Yar. 3:24).
- Süleyman’ın Tapınağı’nda Keruvların bütün duvarlara oyulduğunu görüyoruz (23-38)
- Fakat ellerinde kılıç yok artık!

- Tapınak yeryüzündeki cennetti...
- RAB ilk cennete yeniden girişin tadımlık bir örneğini veriyordu.

- Tanrı kendi halkıyla burada buluşuyordu.
- Ahit Sandığı Kutsalların Kutsal bölümüne yerleştirilmişti.
- Rahipler Ahit Sandığı’nı En Kutsal Yer’e bıraktıktan sonra bakın neler oluyor:

1 Krallar 8:10-11 ‘Kâhinler Kutsal Yer’den çıkınca, RAB’bin Tapınağı’nı bir bulut doldurdu. Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB’bin görkemi tapınağı

doldurmuştu.’

- Bu bulut RAB’bin kendisi olan Kutsal Ruhtur.
- Kutsal Ruh kendisini bulutta göstererek Tapınağa geldi.
- Yani Rab İsa Mesih beden almadan önce Tapınak’ta beden almış oldu.
- O halde TAPINAK beden alma anlamına geliyor.
- Tapınak RAB’bin gölgesi gibiydi...

- Zaman doluluğa erince TAPINAĞIN gölgesinin gerçeği gelecek.

Yuhanna 1:14 ‘Ve Söz beden alıp aramızda yaşadı, ve biz O’nun yüceliğini gördük.’

- Bizim Tapınağımız İsa Mesih’tedir.
- Yeni Gök ve Yeni Yer kurulduğunda Tanrı’nın huzurunda RAB’le ilişki içerisinde yaşayacağız.
- Vahiy 21:1-5, 22; 22:1-4

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Cennette Sıkıntı

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

03 Şubat 2008

1 Krallar 11:1-8

- Samuel ve Krallar kitaplarının temel konusu tapınma yeriyle ilgili.
- Önce Tapınma Çadırı, sonra Tapınak konusunun üzerinde duruluyor.
- Hatırlarsanız, 1. Samuel’de Eli ve oğullarının Tapınma Çadırında işledikleri günahları görmüştük.
- Tapınma Çadırı’nın avlularında cinsel ahlaksızlık ve açgözlülük vardı.
- Eli’nin oğulları kurbanların en iyi parçalarını kendilerine alıyorlardı.
- Sonunda RAB Samuel’i yetiştirdi.
- Samuel’i kullanarak *İbadet Çadırı*’nı temizledi
- ve Eli’nin soyunun sonunu getirdi.
- Sonra 2 Samuel’de RAB’bin Davut’a vermiş olduğu vaadi görüyoruz:
- RAB Davut’a bir “ev” yapacaktı
- ve Davut’un oğlu Süleyman’ın da RAB için bir “ev” yapmasını sağlayacaktı.
- Geçen vaazımızda nereye gelmiştik?
- Tapınağın inşa edilmesine bakmıştık...
- Tapınağın Aden Bahçesi’nin bir gölgesi olduğunu... hatta cenneti temsil ettiğini söylemiştik.
- Kardeşler bu gerçek Eski Antlaşma’nın zirvesidir.
- Bundan iyisini beklemeyin...
- RAB bize amacını açıklıyor...
- Fakat 1 Krallar’dan 2 Krallar’ın sonuna kadar RAB’bin Evi’nin (Tapınak) nasıl günah çukuruna dönüştürüldüğünü görüyoruz.
- Ve sonunda İ.Ö. 586 senesinde Babil kralı Nebukadnezar zamanında Tapınak yıkılıyor.
- İsrail’in en kötü zamanları en iyi zamana dönüşmüşken halk günah işleyerek yine RAB’den uzaklaşmıştı.
- Yenilgi duygusu zafer sevincine dönüşmüştü...
- Fakat yeniden günaha düşerek yenilgiye uğramışlardı...
- Evet kardeşler ... artık cennette sıkıntılı günler yaşıyorlardı!!
- Bugün bu serideki 31. vaazımıza gelmiş bulunmaktayız.
- Tanrı’nın İsa Mesih’teki kurtuluş tasarısında yaptığı ve yapacağı hareketlere bakmaya devam ediyoruz.

Sıkıntının Başlangıcı – Süleyman’ın Zamanı

- 11. bölümden başlıyoruz.
- Tapınak inşa edilmiş, Ahit Sandığı Kutsalların Kutsalı bölümüne yerleştirilmiş ve Tanrı’nın görkem bulutu her yeri kaplamıştı.
- Fakat sıkıntı tohumları İsrail’in hikmetli kralının topraklarında kök salmaya başlamıştı.

- Birinci ayet şöyle diyor: “Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi.” (a.1)
- Liste epey kabarık
- - firavunun kızı, Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli 1000 kadar kadın!!
- İkinci ayet “hepsine de sevgiyle bağlandığını söylüyor.”
- Fakat RAB’bin emri açık ve netti:

Mısırdan Çıkış 34:12-16 “Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur. Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz. Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben kıskanç bir RAB, kıskanç bir Tanrı’yım. Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz. Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler.”

- Evet, bu yabancı kadınlar erkeklere tökez olmaya devam ediyor.
- Erkekler... bu işler böyle yürümüyor.
- Bu bizim günahımız...
- Hiç kimsenin bize tökez olduğu yok.
- Biz günahlıyız...
- Durmadan günah işlemeye meyilliyiz...
- Bu yabancı kadınlar “onun yüreğini saptırdılar” (a. 3).
- 4. ayette bu söz farklı bir şekilde tekrar ediliyor:
- “Süleyman yaşlandıkça, karıları onu (onun yüreğini) başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar.”
- Süleyman’ın yüreği, babası Davut’un yüreğiyle karşılaştırılıyor.
- Süleyman Aştoret, Milkom, Molek, Çemoş gibi tanrılara sunaklar, tapınaklar yaptı.
- “Böylece RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı, RAB’bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB’bi izlemedi.” (a. 6)
- Bu kadınlar Süleyman’ı putpersetliğe ittiler.
- Süleyman’ın bu günahı kadınların hatası mıydı?
- Hayır!
- Eğer Süleyman RAB’be itaat etseydi ve diğer milletlerden kadınlarla evlenmeseydi bu durumda olmazdı.
- Eğer bir koca Tanrı’ya yaraşır bir şekilde önderlik etmezse bu sonuç ortaya çıkar.
- Ve böylece Süleyman’ın krallığı Saul’ün krallığına benzemeye başlıyor.
- Ordusunun sayısını, altınlarını, gümüşü ve karılarının sayısını arttırıyor...
- Yasanın Tekrarı 17’deki RAB’bin emirlerini hiçe sayıyordu. (a. 16-17)
- Yaşasın Kral!
- Hikmeti dünyaca bilinen kral...
- Mesih’in geleceğine işaret eden kral...
- RAB’bin Tapınağını yapan kral...
- “Benim önümde başka tanrıların olmayacak!”
- 10 Emrin birinci emrine karşı geldi...
- RAB’bin gözünde iğrenç olanı yaptı...

Sıkıntının Artışı – Yarovam Zamanı

- Süleyman zamanında ekilen sıkıntı tohumları kök salmaya başlamıştı.

- Süleyman'ın ölümünden sonra ve onun günahının sonucu olarak...
- RAB İsrail krallığını iki parçaya ayırdı.
- Süleyman'ın hizmetçisi Yarovam kuzeydeki on oymağı yönetmeye başladı.
- Kuzey krallıkları İsrail adı altındaydı.
- Güneyde ise Bünyamin ve Yahuda oymaklarını Rehavam yönetiyordu.
- Güney krallığının adı Yahuda idi.
- 1-2 Krallar kitaplarını okurken her iki krallığın öyküsünü de göreceksiniz.
- Kuzey'deki 14 İsrail kralının da günah içerisinde yaşayan sapkın krallar olduğunu görüyoruz.
- Güney'deki Yahuda'nın krallarının arasında iyiler de kötüler de mevcut...

- Şimdi dikkatimizi 12. Bölümün ikinci yarısına çevirelim.
- Burada Yarovam zamanındaki sıkıntılı zamanları görüyoruz.
- Krallığını sağlamlaştırmak için sahte ibadetler düzenliyordu.
- Neden böyle bir mantık yürütüyordu?
- Eğer halk RAB'be itaat ederek kurban kesmek için Yeruslaim'e giderse o zaman Rehavam'a bağlı olacaktı.
- Yarovam'ın bu soruna çözümü ne oldu?
- İki altın buzağı yaptırıp şu hükmü verdi:

1Krallar 12:28 *"Tapınmak için artık Yeruslaim'e gitmenize gerek yok... Ey İsrail halkı, işte sizi Mısır'dan çıkaran ilahlarınız"*

- Ne kadar akıllıca değil mi?
- RAB'bin hikmetine göre hareket etmek yerine insanın taktiklerini dinlediğinizde vereceğiniz kararlar da böyle olur.
- İsrail'i sahte tanrılarla tanıştıran Süleyman olmuştu.
- Sizi kurtaran RAB'be tapınmanız için size bir yer veriyorum...
- Yani tek bir yerde değil farklı yerlerde ibadet edebilirsiniz... diyor...
- Dan'ın kuzeyinde ve Betel'in güneyinde iki ayrı yerde ibadet yeri veriyorum.
- Buyrun kullanın...
- Hatta dini daha popüler kılmak için "Levililer'in dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı." (12:31)
- Yarovam'ın uydurduğu yeni dini takvimle sıkıntı tohumları açmaya başladı...
- Kuzey ile Güney krallıklarının rekabeti söz konusuydu...

1 Krallar 12:32-33 *"Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dan'daki sunakta ve Beytel'de yaptırdığı altın buzağılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi. Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti."*

- Biz de buna benzer şeyleri duyuyoruz bazen...
- 'Tazelenmek... yenilenmek... yeni bir şeyler görmek istiyoruz ya Rab' diyenler var.
- 'Biz yeni bir tapınma biçimi geliştirdik.'
- 'Bizim tapınmamız sizinkinden daha iyi.'
- 'Bizim piyanistimiz sizin gitaristinizi döver.' ☺
- Tabii ki bu işin şakası ama tapınma yürek işidir... gitar işi değil.
- Kilisede hiçbir şekilde müzik aleti çalan olmasa da RAB'be ruhta ve gerçekte ibadet edilir.

- Yarovam'ın yaptıklarının nesi yanlış??
- Sonuç olarak halk Rab'be tapınmak istemiyor mu?
- Belki de... ama bu uygulamalar İkinci Emri ihlâl ediyor...

Mısırdan Çıkış 20:4-5 “*Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım.*”

- Gerçek Tanrı'ya O'nun emrettiği şekilde ibadet edilir.
- Tanrı'nın emretmediği şekilde ibadet etmek sahte ibadettir.
- O zaman, Yarovam'ın yaptıklarının sonucuna dikkat edin.
- Sıkıntı tohumları kök salmaya ve filizlenmeye başlıyor...
- Fakat bu sıkıntıların gerçekleşmeye başlayacakları bir gün gelecekti...
- Bunun için 14. Bölümde şunları görüyoruz:

1 Krallar 14:10-11 “‘Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun soyundan gelen genç yaşlı bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovam'ın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım. Yarovam'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.’ RAB böyle konuştu.

- Bu da ne demek oluyor?
- Bu lânetler Yasanın Tekrarı 28’de bahsedilen antlaşmanın lânetleridir.
- Bu ayetlerde kullanılar lisana bir bakın:

Yasanın Tekrarı 28:16, 26 “Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız... Ölüleriniz bütün kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırın kimse olmayacak.”

- Fakat lânetlerin en kötüsü ‘sürgün’ olacaktı.
- En kötü lanet ‘sürgün’ lanetiydi.
- Çünkü Tanrı’dan uzaklaştırılacaklardı...
- Doğuya sürüleceklerdi...
- Aden’in doğusuna sürüldükleri gibi...
- Cennetten atılmayı yeniden yaşayacaklardı...
- Vaadedilen kutsal topraklardan atılacaklardı...
- Onbeşinci ayette bu peygamberliği okuyoruz:

1 Krallar 14:15 “*RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküüp Fırat Irmağı'nın ötelere dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RAB'bi öfkelenlendirdiler.*”

Sıkıntının Sonu – Mesih'in Zamanı

- İsrail'in kuzey krallığının sonunun başlangıcına yaklaştık...
- Sıkıntı tohumları otlara, çalılara, dikenli çalılara dönüştü...
- Ve içinden süt ve bal akan bu bahçeyi yaşanılmaz hale getirdi...
- Sıkıntı tohumları günahkarlar tarafından ekilip biçilirken...
- RAB Yaradılış 3:15'teki tohumunu hazırlıyordu...
- Bu tohum esenlik kralı olacaktı...

Yeşaya 9:6 “*Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.*”

- RAB'bin ektiği tohum esenlik getirecekti.
- RAB, İbrahim'e ve Musa'ya bu vaadi hatırlattı.

- 2 Samuel 7’de ise Davut’a bu vaadi tekrarlıyor...
- Burada Tanrı’nın sonsuz sevgisine ve merhametine tanık oluyoruz:

1 Kings 11:12-13 “*Ancak baban Davut’un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut’un ve kendi seçtiğim Yerus̄alim’in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.*”

- Kuzey’deki oymakların hepsi geri dönmek üzere sürgün edilecekti.
- Daha sonra güneydeki Yahuda da sürgün edilecekti...
- Fakat Yahuda’dan gelen bir “kalıntı” Yerus̄alim’e geri dönecekti... (14:21)
- Fakat Tanrımız lütufkâr davranıp halkının sıkıntısına son verecekti.
- Halkın Tanrı’yı terk etmesi Tanrı’nın da onları terkedeceği anlamına gelmiyor.
- RAB onları kurtaracağını vaadetmişti...
- Ve vaadini yerine getirecekti.

- Bu nedenle Pavlus’un da söylemiş olduğu gibi;

2 Timoteos 1:13 “*Bir zamanlar O’na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.*”

- Kralımız itaat etmiştir...
- Peygamberlikler Mesih’te gerçekleşmiştir...
- Yahuda soyundan gelen Yahuda Aslanı Odur...
- Süleyman’dan, Davut’tan üstün olan,
- İbrahim’in tohumundan, Kadının tohumundan gelen Rabbimiz İsa Mesih’tir.

- Kardeşler, bugün sevinin.

- Çünkü Kralımız gelmiştir.
- Kurtuluşunuz tamamlanmıştır.
- Özgürlüğünüz size bağışlanmıştır.

- Artık Aden Bahçesi’nde utanmadan yürüebilirsiniz!

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Kral Ahav'ın Tehlikeli Yönetimi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

10 Şubat 2008

1 Krallar 16:29-17:7, 18:20-29, 36-39, 19:9-10, 18

- Davut zamanındaki görkemli krallık artık bölünmüştü.
- Şimdi iki krallık vardı: İsrail Krallığı ve Yahuda Krallığı...
- Halkın sahte tanrılara ibadet etmesi isteniyordu...
- Bu şekilde RAB'be karşı günah işliyorlardı.
- Kuzeydeki on oymak İsrail krallığını, Güneydeki iki oymak da Yahuda krallığını oluşturuyordu.
- Kuzeyde Yarovam siyasi birlik için sahte tapınma biçimleri geliştirmişti.
- Bugün Nadav, Baaşa, Ela, Zimri, Omri, ve Ahav (yedinci kral) tarafından yönetilen kuzey krallığına bakacağız.
- Ahav öldükten sonra İsrail'in yedi kralı daha oldu.
- Sonra da sürgün edildiler.
- Bu Şabatsal yapı bize şunu gösteriyor;
- İstirahat yerine rahatsızlıkla karşılaştılar.
- Esenlik yerine sıkıntı, bereket yerine lânetlerle karşılaşmışlardı.
- Artık Davut ve Süleyman'ın kurduğu cennette değillerdi.
- Eski Antlaşma'yı incelemeye devam ediyoruz.
- Yaratılış kitabından beri bir çok kişinin öyküsüne baktık...
- Eski Antlaşma'daki öykülerin hepsi Mesih'e işaret ediyor...
- "Sahneye Koyulmuş En Büyük Öykü"
- Evet, bütün bu hikayeler sahneye koyulmuş en büyük dramadır.
- İnşileri ve çıkışları olan bir drama...
- Bugün inişlerine bakıyoruz... ama çıkışları da göreceğiz...
- Ahav tehlikeli bir kişiydi...
- RAB Ahav zamanında bile kendi halkına sadıktı...
- RAB halkının kurtuluşunu hazırlıyordu...

Tehlikeli Günler – Ahav

- Ahav'ın günahları ondan önceki altı kralın günahlarıyla karşılaştırılıyor:
- Yerovam putperestliği getirdi;
- Nadav (15:26), Baaşa (15:34), Ela (16:13), ve Zimri (16:19) "RAB'bin gözünde kötü olanı yapanlar" olarak tanıtılıyor;
- Sonra Omri şöyle tanıtılıyor: "kendinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı" (16:25).
- Peki Kral Ahav nasıl tanıtılıyor?
- Her şey gittikçe kötüye gidiyor.
- "Ve Omri'nin oğlu Ahav RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı."
- – Evet, tamam anladık... Ahav da babası kadar kötüydü...
- – Hayır Ahav çok kötüydü: "kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı" (16:30).
- Nasıl yani?

- Ahav karşımıza en kötü kral olarak çıkıyor:

I Krallar 16:31 “Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a hizmet ederek ona taptı.”

- Yarovam iki altın buzağı yapıp halkın bu buzağılara tapınmalarını istemişti.
- Ahav ise bundan daha kötüsünü yapıyor.
- Yabancı bir kadınla evlenmekle kalmıyor (yasaklanmıştı), putperest bir kadınla evleniyor.
- Kötülük mü istiyorsunuz?
- Alın size kötülük...
- RAB de kimmiş?... diye hareket ediyor Ahav!
- Bizim rabbimiz bundan sonra Baal olacak!
- Baal da kim?
- “Efendi” veya “rab” anlamına geliyor.
- Kenanlıların baş tanrısıydı... Baal fırtına tanrısıydı...
- Neden baş tanrıydı?
- Çünkü o çağlarda ekinlerini sulamak isteyen Baal’a hizmet ederdi.
- Dolu veya şimşek fırtınasının ekinlerinizi yok etmesini istemiyorsanız, Baal’a tapınmak zorundaydınız.

I Krallar 16:32-33 “Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu. Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkeliendirdi.”

- Aşera: deniz tanrıçasıydı...
- Aşerim: İbranicede Aşera'nın çoğul şekli...
- Vaadedilen topraklara girdiklerinde Aşera putlarının hepsinin kesilmesi ve yakılması emredilmişti...

Mısırdan Çıkış 34:13 “Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz.”

Yasanın Tekrarı 12:3 “Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin.”

- Ahav “O geçmişteydi... artık biraz liberal olmak lazım” diye düşünmüş olabilir.
- RAB’be sadık bir İsraili’nin durumunu düşünün...
- Ahav’ın İsrail halkına yaptırmaya çalıştıklarını düşünün...
- Ben şimdi size namaz kıldırma çalışsam Ahav’ı daha iyi anlatmış olurum...
- Ahav, Hristiyanlara namaz kıldırma çalışan bir rahip gibiydi!
- Ahav İsrail halkının başka tanrılara ibadet etmelerini istedi...
- Ahav’ın öyküsü şöyle son buluyor:

I Krallar 16:33 “Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkeliendirdi.”

- 34. ayette Eriha’nın yeniden inşa edildiğini okuyoruz:

I Krallar 16:34 “Ahav’ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti’ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram’ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv’u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.”

- Ve bundan dolayı “RAB’bin sözü uyarınca” Hiel’in ilk doğan oğlu ve en küçük oğlu öldü.

- Ne oluyor?
- Ahav zamanında “Vaat Diyarı” “Kenan Diyarına” dönüştürülüyor.
- Evrim teorisi... Vaadedilen Diyar evrim geçiriyor...
- Evet, Kenanlılara ne olmuştu?
- Yeşu zamanında Diyardan sürülmüşlerdi...
- Peki, İsrail Kenan’a benzerse ne olur?
- Ahav İsrail halkını Kenan halkına benzetiyor... dönüştürüyor...
- Onlar da bu diyardan sürülecekler...
- Söz vermiş olduğu gibi Tanrı şunu yapacaktı: Sürgün!!!

I Krallar 14:15 “RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelere dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RAB'bi öfkeliendirdiler.”

• Mezmur 1’de söyledikleri ilahi onlar için gerçek olmuştu:
Mezmur 1:4-5 “Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler. Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.”

- İsrail’in kralları insanların ihtiyacına göre hareket ettiler.
- Tapınağı isteklerine göre değiştirdiler.
- “Biz Tanrı’nın cennetini değil, kendi cennetimizi istiyoruz” dediler.
- Bugün kilise de aynı durumdadır...
- Kiliseyi insanların isteklerine göre kuramayız... düzenleyemeyiz...
- Tapınmamızı insanları kiliseye çekmek için bir araç olarak kullanamayız...
- Tapınma şekli reklam değildir...
- Biz Tanrı’ya tapınıyoruz... ibadet ediyoruz...

Vaat Günleri – İlyas

- Sevgili kardeşler... Tanrı sadıktır... Biz günah işlesek de O sadıktır!
- Başlangıçta olduğu gibi...
- Karanlık varken... Tanrı ışığı yarattı...
- İnsanlık tamamen günahkârken, RAB Nuh’u ve ev halkını kurtardı...
- Putperestlik varken Avram’ı çağırdı ve
- Yeni bir millet kurdu...
- RAB, on kuzey oymağı Yarovam’ın iki altın buzağısına tapınırken onları terk etmedi.
- - RAB sizleri de terk etmedi... !!
- RAB İlyas’ı “diyardan” çıkarıp “Ürdün’ün doğusundaki” çöle götürüyor (17:3).
- Ona ekmek ve et veriyor (17:6).
- Bunun ne demek olduğunu anlıyor musunuz?
- Ahav İsrail’i Kenanlaştırdı...
- Bunu yaparak İsrail’i Mısır’a döndürmüş oldu...
- Bu durum İlyas’ın *çıkış ve çöl* tecrübesidir.
- İsrail, Mısır’dan çıkarıldıktan sonra RAB’bin sağladığı ekmekle ve bıldırcın etiyle yaşadı.
- Şimdi RAB aynı şeyleri İlyas’a yaşıtıyordu...
- İsrail kuraklık çekiyordu (17:1, 7, 18:2),

- Kuraklık antlaşmanın lânetlerinden birisiydi (Yasanın Tekrarı 28).
- Peygamber sadece sözlerle değil, aynı zamanda hareketleriyle de konuşur.

- 18. bölümde İlyas'ın "Diyara" girişini ve Baal'ı fethedişini görüyoruz.
- RAB "Git kendini Ahav'a göster" (18:1) diyor...
- Yani, Ürdün Nehri'nden geçerek yeniden "Diyara" gir...
- İlyas'ı gören Ahav şöyle diyor:

I Krallar 18:17 "İlyas'ı görünce, "Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?" diye sordu." (18:17)

- Sonra RAB görkemini Baal'a ve Baal'ın peygamberlerine gösteriyor.
- RAB İlyas'ı kullanarak zafer kazanıyor.
- İlyas yeniden çöl'e (doğuya) gidiyor.
- Bu sefer İzebel'den kaçıyor...
- Tanrı'nın Krallığının tam olarak gelmemiş olduğunu görüyoruz...
- RAB Baal'a karşı gücünü göstermiş olmasına rağmen İlyas şöyle diyor:

I Krallar 19:10 "İlyas, "RAB'be, Her Şeye Egemen Tanrı'ya büyük bir istekle kulluk ettim" diye karşılık verdi, "Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar."

- Yine de bu tehlikenin ve sıkıntının ortasında RAB'bin elini görüyoruz...
- RAB İlyas'ı teselli ediyor ve lütfuyla koruyor...

1 Krallar 19:18 "Ancak İsrail'de Baal'ın önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım."

- Mesih Yahuda oymağından gelecekti.
- Kuzeydeki on oymağın RAB'bin planında hiç bir anlamı ve yeri yoktu.
- Fakat RAB *merhametini ve sevgisini* gösteriyor.
- Biz kimiz ki?
- Tanrı için ne önemimiz var?
- Buna rağmen, bizler günahkârken Mesih bizim için öldü!

Belçika İnanç Açıklaması 27. Madde: "Tek bir evrensel kilise dediğimiz - İsa Mesih'te tam olan kurtuluşlarını bekleyen O'nun kanı ile yıkanmış, Kutsal Ruh tarafından kutsanmış ve mühürlenmiş, gerçek Hristiyan imanlıların kutsal bir cemaatine ve topluluğuna inanıyor ve itiraf ediyoruz. Tebaasız bir halk olamayacağına göre İsa Mesih'in ebedi Kral olması gösteriyor ki, bu kilise dünyanın başından beri var olmuştur ve sonuna kadar da var olacaktır. Bu kutsal kilise, bir süre için insanların gözünde çok küçük ya da sönmüş gibi gözükse de – tüm dünyanın hiddetine karşı Tanrı tarafından korunmaktadır. Örneğin Ahav zamanında çok tehlikeli bir dönemde Rab, İsrail'de Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi korumuştur.

- İsrail'i Mısır'dan çıkarıp çöle götüren Tanrı,
- Çölde ekmek, et ve su sağlayan Tanrı,
- Aynısını İlyas için yapan Tanrı BİZİM Tanrımızdır...
- Tanrı İsrail'i Mısır tutsaklığından çağırdı...
- Tanrı bizi günaha ve Şeytan'a tutsaklığımızdan tövbeye çağırıyor...
- Tanrı İsrail'i çölde nasıl dolaştırdıysa...
- Bizleri de bu dünyada dolaştırıyor...
- Bu Sofrada gerçek göksel ekmeği sağlıyor.

- Ruhlarımız için gerçek yemeği sağlıyor...
- Bu Sofrada Kayadan fışkırın gerçek sudan içiriyor...
- Bize yaşam veren bu Ekmek...
- Bu Su... bu Kaya RAB İsa Mesihdir.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Seninle Evleneceğim

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

17 Şubat 2008

Hoşea 1:1-2:8, 16-20

- Yılanın tohumu kazanıyor.
- Şeytan'ın tarafında olanlarla Mesih'in tarafında olanlar arasındaki savaş sona eriyor gibi görünüyor.
- Nasıl yani?
- Şeytan İsraililerin Baal ve Aşera putlarına tapmalarını sağlamıştı...
- Bunun için topraklarında kuraklık başlamıştı...
- Tapınak kirletilmişti...
- Artık bu topraklardan atılma tehlikesiyle yaşıyorlardı.
- Bunlar Yasanın Tekrarı 28'de bahsedilen yasanın lanetleriyle ilgili şeylerdi.
- Antlaşmanın bereketleri: Süt ve bal akan bir ülke... Yasanın gereklerini yerine getiren bir toplum... Barış, istirahat ve Tanrı'nın vaadettiği güvenlik...
- İsrail ise bu bereketlerin hepsini kaybetmişti...
- İsrail'in Kuzey Krallığı'nın durumu böyleydi...
- Birinci kralları Yarovam zamanında, en kötü kralları Ahav zamanında ve son kralları Hoşea zamanında Antlaşma'nın bereketlerinde uzaklaştılar.
- İsraililer İ.Ö. 722'de Asurlular tarafından sürgün edilmeden önce,
- RAB bir kaç peygamber yolladı.
- Hoşea bu peygamberlerden birisiydi.
- Kuzey Krallığına gönderilmişti...
- Süleyman öldükten hemen sonra İsrail Krallığı İ.Ö. 931'de ikiye bölündü.
- Ve Hoşea İ.Ö. 700'lerin ortalarında peygamberlik yaptı...
- Yani yaklaşık 200 yıllık bir düşüş yaşıyorlar...
- Bakın RAB ne kadar sabretmiş?
- RAB'bin bizlere bu kadar sabretmesi müthiş bir şey.
- Hayatımızdaki tüm yalanlarımıza, tüm putlarımıza, tüm entrikalarımıza rağmen RAB sabretmeye devam ediyor.
- Önümüzdeki üç hafta boyunca Hoşea peygamberin evlilik, sürgün ve yaradılış konularına girerek Kuzey Krallığında yaşayanlara neler söylediğine bakacağız.

Yahve'nin Boşanma Avukatı

- RAB sonunda bir temsilci yolluyor...
- Hoşea RAB'bin riv dediği davasını halka götürüyor.
- RAB halka dava (riv) açıyor.
- Tanrı'nın peygamberi olarak İsrail'in antlaşmayı ihlal etmesini dava edecekti.
- Burada bu kadar da yabancı bir dil kullanıldığını düşünmeyin...
- Hepimiz bir antlaşmaya imza atmadık mı?
- Evinizi kiralarken, kredi kartı alırken, arabanızı alırken, evlenirken vs vs vs...
- Bu sözleşmeleri ihlal ettiğimiz zaman cezasını çekmiyor muyuz?
- Hoşea 4:1'de bir savcının iddianamesini duyar gibiyiz sanki:

Hoşea 4:1 “Ey İsraililer, dinleyin RAB'bin sözünü, Çünkü RAB'bin *davas*ı var bu ülkede yaşayanlarla.”

- Aynı kelime 12:2’de de kullanılıyor...

Hoşea 12:2 “RAB'bin davası var Yahuda'yla, Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak, Yaptıklarının karşılığını verecek.”

- İsrail Hoşea’nın hangi sıfatla ve ne yapmaya geldiğini çok iyi biliyordu.
- Yasaya göre riv onlar için çok açıktı...
- Mısırdan Çıkış 23 ve Yasanın Tekrarı 25’te vatandaşlarına riv yasalarını uyguluyorlardı...
- Sabretme zamanı bitmişti artık...
- Artık mahkeme zamanı gelmişti...

Evlilik

- Hoşea neden bu Antlaşma davasını uyguluyordu?
- Yahve ile İsrail arasındaki ilişki Eski Antlaşma’da anlatılıyor:
- Yaratılış 12’de RAB ve kul (İbrahim) olarak...
- Yasanın Tekrarı 32’de anne kuş ve yavrusu olarak...
- Mısırdan Çıkış 4’te Baba ve oğul olarak...
- Fakat en samimi tanım burada görüyoruz...
- Yahve koca, İsrail ise gelin olarak karşımıza çıkıyor...
- Bakın Hezekiel 16 bu ilişkiyi nasıl tanımlıyor:
- İsrail kürtaj edilmiş küçük bir kız bebek gibi...
- Ama RAB yanından geçip ona şefkat gösteriyor ve ona yeni bir yaşam veriyor...
- – onu seviyor ve kendisini onun için feda ediyor. (Efes. 5:25).
- Bu kız büyüüp geliştikten sonra onunla evleniyor
- Sekizinci ayetteki sözlerle dikkat edin:

Hezekiel 16:8 “Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.”

- İşte RAB’bin sevgisi böyle...
- RAB yardıma muhtaç olduğumuzu, yıpranmış olduğumuzu, terk edilmiş olduğumuzu, kimsesiz olduğumuzu gördüğü zaman,
- işte o zaman yardımımıza koşuyor...

Boşanma

- RAB İsrail’e Hoşea aracılığıyla açtığı davayı duyuruyor.
- RAB İsrail’e sadık kaldı ama İsrail Baal ve Aşera putlarına taptı...
- RAB İsrail’in yaptığına *putperestlik* diyor.
- Baal ve Aşera putlarına tapmak fahişeliktir.
- “Çünkü ülke halkı benden ayrılarak adice zina ediyor.” (a. 2).
- RAB fahişelik yapan İsrail’e Hoşea’nın yaşamıyla sesleniyor...
- Hoşea’nın fahişe Gomer’le evlenmesi emrediliyor...
- Hoşea Gomer’le evleniyor ve Yizreel adında bir oğulları oluyor.
- Yizreel “ekmek, saçmak” anlamına geliyor...

- Çünkü RAB İsrail'i dünyanın dört bir köşesine saçacak, ekecekti...
- Fakat sonra iki çocukları daha oluyor... (a. 6-9)
- Bu çocukların Hoşea'ya doğduğunu söylemiyor...
- Dikkatinizi çekti mi?
- Zinadan doğan bu çocukların adları şöyle:
- Lo Ruhama: Merhamete Ermeyecek
- Lo Ammi: Halkım Değil
- Hoşea kitabında İsrail'in putperestliği tekrar tekrar vurgulanıyor:

Hoşea 4:10-18 “Yiyecekler, ama doymayacaklar, Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar. Çünkü RAB'bi dinlemekten vazgeçtiler. “Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır. Halkım tahta puta danışıyor, Değneğinden yanıt alıyor. Çünkü zina ruhu onları saptırdı, Kendi Tanrıları'ndan ayrılarak zina ettiler. Dağ başlarında kurban kesiyor, Tepelerde meşe, aselbent, yabanıl fıstık ağaçları altında buhur yakıyorlar, Gölgeyi güzel olduğu için. Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor, Gelinleriniz zina. Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı, Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım. Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynuyor, Putların tapınağında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar. Anlayışsız halk mahvolacak. “Ey İsrail, sen zina etsen de, Yahuda suç işlemese bari. “Gilgal'a gitmeyin, Beytaven'e çıkmayın. ‘Yaşayan RAB'bin hakkı için’ diye ant içmeyin. Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti, Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi? Efrayim putlarına sarıldı, Bırak onu! İçkileri tükendi, Hâlâ zina ediyorlar; Önderleri rezilliğe gönül verdi.”

Hoşea 5:3-4 “Efrayim'i tanırım, İsrail'de de benim için gizli bir şey yok. Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim, Kirlenmiş İsrail. Yaptıkları işler Tanrıları'na dönmeye izin vermiyor, Çünkü zina ruhu var içlerinde, RAB'bi tanımıyorlar.”

Hoşea 6:10 “İsrail hakkında korkunç bir şey gördüm. Efrayim zinaya kapılmış, Kirlenmiş İsrail.”

Hoşea 9:1 “Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma! Çünkü kendi Tanrı'na vefasızlık ederek zina ettin, Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin.”

- Anladınız mı?
- RAB'be karşı yapılan putperestlik fahişeliktir...
- İkinci Emre karşı gelenleri bu nedenle ciddi bir şekilde uyarıyor.
- Fakat buna rağmen RAB'bin bizlere olan sevgisini görüyoruz.
- Hoşea'nın yaşamında kendimizi görüyoruz.
- Hoşea'nın ailesinde kendi ailemizi görüyoruz.
- Problemlili bir aile...
- Kadın problemlili... çocuklar problemlili...
- Ama RAB bu evliliğin olmasını istemişti...
- Ve RAB karısını boşuyor:

Hoşea 2:2 “Çünkü o benim karım değil artık, Ben de onun kocası değilim.”

- Artık ona “merhamet etmeyecek” ve
- Ona “benim halkım değilsin” diyecek...
- Bozuk bir aile görmek ister misiniz?
- İşte size bozuk bir aile yapısı: *Kilise!*
- Fakat ümidinizi kaybetmeyin...
- RAB'bin çalışmaya devam ettiği her yerde ümit vardır...

Yeniden Evlilik

- Gomer zina ettiği halde Hoşea Gomer'i evine geri aldı... (3. bölüm)
- RAB de aynı şekilde karısını geri alacaktı... (İsrail'i)
- Gomer kocası Hoşea'ya geri dönmüyor...
- Hoşea Gomer'e gidip onu sevgiyle kocası olarak geri alıyor...
- İkinci bölümde RAB gelini olan halkıyla barışıyor...
- Ve onlarla yeni bir antlaşma yapıyor...
- Ve onlara şöyle diyor:
- "Seninle evleneceğim."
- Kiminle?
- Bizlerle!
- Romalılar 9:22-26 ve 1 Petrus 2:9-10'u okuyalım:

Romalılar 9:22-26 "Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz. Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor: "Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim." "Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar."

1 Petrus 2:9-10 "Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığınaya çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz."

- Hoşea Yeni Antlaşma'ya işaret ediyor...
- Hoşea Kuzu'yla birlikte yiyeceğimiz düğün yemeğine işaret ediyor.
- Günahkarlarla dolu olan kilise RAB'be ayrılmıştır...
- Gurura kapılıp kendimizi olduğumuzdan farklı görmeyelim...
- RAB'bin gelişine kadar kendimizi pak bir şekilde RAB için hazırlayalım...

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Sürgün ve Çıkış

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

24 Şubat 2008

Hoşea 8:1-13, 9:1-3, 11:1

- Geçen hafta Hoşea 1-2’de İsrail’in RAB’le ilişkisinin karı-koca ilişkisi gibi olduğunu söylemiştik.
- İsrail’in Mısır’dan çıkışı evlilikti.
- Kırk yıllık çöl yaşamı balayılarıydı.
- Ve vaadedilen topraklara girmeleri ise bir ailenin kurulmasıydı.
- İsrail’in putperestliği ise zinaydı...
- Bunun sonucunda RAB Hoşea (peygamber-avukat) aracılığıyla boşanma davasını tamamlıyor.
- RAB’be hamdediyoruz,
- Çünkü RAB İbrahim’e vermiş olduğu vaade sadık...
- İsrail’i bir millet olarak boşadıysa da imanlı azınlığı yok etmedi.
- Bugün Hoşea’nın Mısır’dan Çıkış benzetmesini kullandığını görüyoruz.
- Çünkü Mısır’dan Çıkış İsrail’in kimliğini ve temelini oluşturan bir olaydı.

Mısır Sürgünü

- İsrail’in antlaşmayı ihlal etmesinin cezası Asur ülkesine sürgündü.
- Hoşea’da kullanılan dile...üslûba dikkat edelim...
- “Antlaşmaya uymadılar, ihanet ettiler, sınırı aştılar...” vb

Hoşea 6:7 “Oysa onlar Adem gibi Antlaşmaya uymadılar, Orada bana ihanet ettiler.”

Hoşea 8:1 “Boru çalmaya hazırlan! Düşman kartal gibi dolaşüyor evimin üzerinde; Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı, Yasama karşı çıktılar.”

- Hangi Antlaşma’ya?
- İbraniler 8’de bahsedilen Eski Antlaşma’ya...
- Bu antlaşma, İsrail’le Sina Dağı’nda yapılmış olan antlaşmaydı...
- Bu milli bir antlaşmaydı...
- Bu antlaşmaya göre İsrail milleti itaat ederse bereketlenecek,
- İtaatsizlik ederse lânetlenecekti.
- Ve İsrail antlaşmayı ihlâl etti...
- Ve bunun üzerine antlaşmanın cezası İsrail’in üzerine geldi...
- Peygamber Hoşea bunu ilginç bir benzetmeyle açıklıyor...
- Sanki İsrail Mısır tutsaklığına geri dönüyormuş gibi anlatıyor (a. 13).
- Bu durum İsrail’in ikinci tutsaklığıydı.
- Mısır’a gitmek neden bu kadar kötü bir şey olsun ki?
- Hayatınızın en kötü zamanını düşünün...
- Hayatınızın en kötü günlerine geri dönmek ister misiniz?
- Veya gönüllü bir şekilde köle olmak ister misiniz?
- O döneme geri dönmek ister misiniz?
- Hoşea 7:11’de RAB İsrail’e Mısır’dan yardım istediklerini hatırlatıyor.
- Asurluların adım adım İsrail’e doğru yaklaştıklarını biliyoruz.

- Bunun üzerine RAB:
- “Tamam... madem ki Mısır’dan yardım diliyorsunuz, o zaman be de sizi oradan istediğiniz kadar yardım almaya yollayacağım” diyor...

Hoşea 7:16 “Dönüyorlar, Ama Yüce Olan’a değil; Kusurlu yay gibiler. Arsız dilleri yüzünden Önderleri kılıçtan geçirilecek. Mısır’da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.”

Hoşea 8:13 “Mısır’a geri dönecekler.”

Hoşea 9:3 “RAB’bin diyarında kalmayacaklar, Mısır’a dönecek Efrayim...”

Hoşea 9:6 “Yıkımdan kaçsalar bile, Mısır bir araya toplayacak onları...”

Hoşea 9:3 “Asur’da kirli sayılan şeyleri yiyecekler.”

Hoşea 11:5 “Mısır’a dönmeyecekler, Asur kral olacak başlarına, Çünkü bana dönmek istemediler.”

- Bu ne anlama geliyor?
 - Mısır, İsrail için ne anlam ifade ettiyse,
 - Asur da aynı anlama gelecekti...
 - Bu ne zaman gerçekleşti?
 - İ.Ö. 722 senesinde...
 - 2 Krallar 17. bölümde görüyoruz...
 - Dikkat ederseniz İsrail’in (on oymak) ondördüncü (son) kralı Hoşea zamanında Asurlu kral Şalmanezer’in mandasına girmişlerdi...
 - Yani İsrail hizmet eden, Asur ise efendi konumuna gelmişti...
 - İsrail Asur’a sadık kaldığı ve vergilerini ödediği sürece Asur’a bağımlı kalmaya ve onların korumasında olmaya devam edecekti...
 - Fakat Hoşea 1 Krallar 17:4’teki durum hakkında peygamberlik yapıyor:
- 1 Krallar 17:4 “Ancak Asur Kralı Hoşea’nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu So’nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı’na ödememişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.”
- Böylece İsrail Asur ülkesine dahil edilmiş oldu. (a. 7-23).

Mısır’dan Çıkış

- Hoşea Mısır’dan çıkış benzetmesini sadece İsrail’in sefilliğini anlatmak için değil,
- Aynı zamanda RAB’bin merhametini anlatmak için de kullanıyor.
- Hoşea 11:1’de şunu görüyoruz:

Hoşea 11:1 “Çocukluğunda sevdim İsrail’i, Oğlumu Mısır’dan çağırdım.”

- Daha önce kullanılan benzetme değişiyor...
- İlk benzetmede İsrail Yahve’nin karısıydı...
- Şimdiki benzetmede ise İsrail Yahve’nin oğlu olarak tasvir ediliyor...
- Burada kullanılan dil, bize Mısırdan Çıkış’ta kullanılan dili hatırlatıyor.

Mısır’dan Çıkış 4:22 “Sonra firavuna de ki, ‘RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur.’”

- Bu ne zaman oldu?
- Kuzey Krallıklarından çok az sayıda geri gelenlerin olduğu doğrudur...
- Fakat büyük bir çoğunluk bir daha geri dönmek üzere rüzgârın estiği her yere dağıldı.
- Rabbimiz İsa Mesih yeryüzüne geldiği zaman İsrail’de bulunan İsraililer vardı...
- Fakat bu kişiler “*halâ Mısır sürgününde*” yaşıyorlardı.
- Matta İncili Kutsal Ruh’un yönlendirişiyle bebek İsa’nın Mısır’a kaçışını anlatıyor.
- Hirodes iki yaşın altındaki erkek çocukların öldürülmesini emrettiğinde Yusuf ve Meryem İsa’yı Mısır’a kaçırmıştı...
- Firavun da Hirodes gibi tüm İsraili bebeklerin öldürülmelerini emretmişti.

- İsa Mesih Mısır'dan vaadedilen topraklara geri getirildiği zamanla ilgili
- Matta şöyle diyor:

Matta 2:15 “Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: “Oğlumu Mısır'dan çağırdım.”

- Bu nasıl oldu?
- Bebek İsa İsrail'in tüm çağrısını kendisinde özetlemiş oldu...
- Hoşea'nın sözleri Yeni Antlaşma'nın sözlere dir.
- Hoşea, Eski Antlaşma üslûbunu kullanarak Yeni Antlaşma'yı açıklamıştır.
- Mesih'le birlikte imanla Mısır'a sürgüne gidiyoruz...
- O'nun ölümüne ortak oluyoruz...
- Ve imanla sürgünden geri dönüyoruz...
- O'nun görkemine ortak oluyoruz.

- Yeni Antlaşma'nın, kurtuluşunuzu anlatmak için kullandığı sözlere bakın...
- Sürgünden çıkışta kullanılan dil üslûbunu kullanıyor:

Kolose liler 1:13 “O bizi karanlığın hükümlerinden kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı.”

1 Petrus 2:9 “Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılalı ışığa çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.”

Galatyalılar 1:4 “Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti.”

- İşte kardeşler kurtuluşumuz böyle anlatılıyor...
- RAB İsrail'i Mısırdan nasıl kurtardıysa,
- bizleri de aynı şekilde kurtardı...
- RAB İsrail'i çölde 40 sene nasıl gezdirdiyse,
- Bizleri de aynı şekilde bu yaşamda gezdiriyor...
- RAB İsrail'i vaadedilen topraklara nasıl götürdüysen,
- Bizleri de aynı şekilde sonsuz cennetine götürecektir!

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere sin

Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Yeni Bir Yaradılış

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

02 Mart 2008

Hoşea 14

- RABBİMİZ mükemmel bir RAB.
- O'nun iyiliği sınırsız...
- Belçika İnanç Açıklaması 1: "RAB her iyiliğin aktığı kaynaktır."
- Neden böyle konuşuyorum?
- Hoşea kitabı karanlık bir tünele girmek gibi bir şey.
- Yargı, ceza, azar... hepsi var.
- Ve sonunda sona yaklaşıyoruz...
- Ve karanlık tünelin sonunda bir ışık görüyoruz.
- Bu ışık yeni yaradılışın ışığıdır.
- Eski Antlaşma vaazlarımıza devam ederken Hoşea'nın kime gönderildiğini unutmayın.
- Hoşea İ.Ö. 750 civarlarında İsrail'in kuzey krallığına gönderilmiş bir kraldı.
- 1-2 Bölümlerde İsrail'in Yahve'yle evliliğini ve boşanmasını anlatmıştı.
- 8 ve 11 bölümlerde ise İsrail'in sürgün edilmesini ve yeni Mısır'dan çıkış olayını anlatmıştı.
- Ve şimdi de 14. bölümde Tanrı'nın yaradılışının bozuluşunu ve yeni yaradılışın açıklanışını okuyoruz.

Yeni Bir Yaradılış İhtiyacı

- İsrail'in neden RAB'be 'geri dönmesi' gerekiyor? (a. 1)
- RAB neden yeniden yaratma gereği duyuyor?
- İsrail'in günahı her şeyi şekilsizliğe ve boşluğa döndürdü.
- Diğer bölümlerle karşılaştırdığımızda,
- 14. bölümün *cennet bahçesine dönüş* olduğunu şüphesiz farketmişsinizdir.
- Süt ve bal akan topraklar günahın sonucu olarak kurak, boş, hor görülen ve pis bir yer oluvermişti.
- 2:3 çöl, çorak toprak
- 2:6 dikenler
- 2:9 tahılımlı, şarabımı, yapağımı, ketenimi geri alacağım
- 2:12 asma ve incir ağaçları viran olacak
- 10:8 diken ve dededeniyle sarılacaklar
- 10:12 nadasa bırakılan (boşa bırakılan)
- İşte günah bunları doğuruyor...
- Eğer yaşamınızda günah varsa sizin yaşamınızda da bunlar olacak...
- İnanç açıklamamızda neden günahları itiraf etmekten bahsediyoruz?
- Günahın üzerinde neden bu kadar çok duruyoruz?
- Çünkü günahlarımız Tanrı'nın yapmış olduğu herşeyi ters yüz ediyor...

Yeni Bir Yaradılışın Temeli

- RAB pişmiş yahniyi alıp yeniden pişirmeyecek tabii ki...

- Bazen çocuklarımıza odalarını temizlemelerini söylediğimiz zaman oyuncakları alıp hepsini bir köşeye atıyorlar ve üzerine de çarşaf seriyorlar...
- RAB’be itaatsizlik de buna benziyor.
- Günahlarımızın üstünü örterek saklayamayız...
- İsrail de, Adem gibi, antlaşmayı ihlâl etmişti...
- Ve artık cezalandırılması gerekiyordu (13:7, 8, 16).
- İsrail’in kurtulması için günahlarının cezasının ödenmesi gerekiyordu.

- Dördüncü ayet RAB’bin halkını nasıl kabul edeceğini,
- Ve yeni, güzel, *verimli bir bahçeye* götüreceğini açıklıyor.
- Dikkat edin bu girişim RAB’dan:

Hoşea 14:4 “Onların döneçliğini düzeltereğim, Gönülden seveceğim onları, Çünkü onlara karşı öfkem dindi.”

- İsrail günah içerisinde yaşıyor...
- RAB günah içerisinde yaşayan bu halkı nasıl iyileştirip sevecek?
- Hoşea 14:4’ün sonunda şöyle diyor:
- “Çünkü onlara karşı öfkem dindi.”
- Evet, RAB sevgiyle, merhametle halkına şifa verecek...
- RAB öfkесinin hedefi olan İsrail’i affediyor...
- Artık yeniden başlayabilir... çünkü adalet yerini buldu...
- RAB nasıl yeniden başlayacak?
- “yeni yaradılış” kavramını nasıl açıklayacağız?

Yeni Yaradılışın Tanımı

Hoşea 14:5-8 Çiy gibi olacağım İsrail’e; Zambak gibi çiçek açacak, Lübnan sediri gibi kök salacaklar. Dallanıp budaklanacaklar, Görkemleri zeytin ağacını, Kokuları Lübnan sedirini andıracak. Yine insanlar oturacak gölgesinde; Buğday gibi gelişecek, Asma gibi serpilecekler; Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar. Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla? Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim. Yeşil çam (selvi) gibiyim ben, Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor.”

- Burada İsrail için yedi benzetme, RAB için iki benzetme var.
- *İsrail zambak gibi çiçek açacak. (buradaki zambak Filistin zambağıdır)*
- Romalı bir filozof olan Yaşlı Pliny İS I. yüzyılda, bir beyaz Filistin zambağının 50 soğan ürettiğini yazmıştır.
- *İsrail Lübnan sediri gibi kök salacak.*
- Dallanıp budaklanacaklar (Artık Diyardan sökülüp atılmayacaklar.)
- *Kokuları Lübnan sedirini andıracak.*
- *Buğday gibi gelişecek*
- *Asma gibi serpilecekler*
- *Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar*
- İsrail için 7 benzetme, RAB için 2 benzetme var.
- Yeni yaradılışın yaratıcısı ve tamamlayıcısı Yahve’nin ta kendisidir.
- Yaradılışı başlatan ve bitiren de Yahve’nin kendisidir.
- RAB’bin *çiy gibi* olacağını okuyoruz.
- Aden Bahçesi’nde yükselip yeryüzünü sulayan sis gibi,
- RAB de yeni yaradılış için çiy gibi olacaktı...

- Ağaçlara bitkilere yapışıp onlara yaşam veren ve onların büyümesini sağlayan çiy gibi RAB bize yapışacak...

- Ama sekizinci ayette RAB için ilginç bir benzetme görüyoruz:

Hoşea 14:8 “Yeşil çam (selvi) gibiyim ben, Senin verimliliğin (meyven) benden kaynaklanıyor.”

- Yeşil çam ağaçları (selvi) ne zamandan beri meyve veriyor?
- Bu benzetme neyle ilgili?
- Yeşil selvi ne demek?
- Yani her zaman yeşil anlamına geliyor...
- Her zaman mevsiminde,
- Her zaman yaşama sahip olan,
- Her zaman güçlü olan anlamına geliyor.
- RAB ruhsal bir gerçeği anlatmak için yeşil selvi benzetmesini kullanıyor.
- RAB yaşam veren RABdir.

- Bu benzetmenin Aden Bahçesi benzetmesine nasıl uyduğunu gördünüz mü?
- İsrail bir bahçe gibi ve RAB çiy gibi... Yaratılış 2’de olduğu gibi...
- Ve RAB halkı için yaşam ağacıdır...
- RABBİMİZ Bahçe’nin giriş kapısında bizler için ölmüştür...

- Bizi Cennet Bahçesi’nin giriş kapısına götürmek için,
- Ve Tanrı’nın Bahçesi’nde yeni bir yaşama başlamamız için yeryüzüne geldi... (Vahiy 22).
- Bugün RAB’bin kutsal Sofrası’na yaklaştığımızda RAB’bin Yaşam Ağacı’nın dalları cennetten buraya kadar uzanıp bize şöyle diyor:
- “Gelin, şifa bulun ey milletler... gelin, yiyin, alın için.”

Hoşea 14:9 “Bilge kişi kavrasın bunları, Anlayan anlasın. Çünkü RAB’bin yolları adildir; Bu yollarda yürür doğrular...”

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Tanrı'nın Evi, Günah Evi

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

09 Mart 2008

1 Krallar 14:21-31

- Gelişmekte olan bir hikayenin içerisindeyiz.
 - Sanki bir sahnede rolünü oynayan oyuncular gibiyiz.
 - Hayat sahnesindeyiz.
 - Bu sahnede Tanrı'nın kim olduğunu ve kendimiz tanımaya çalışıyoruz.
 - Bu hikaye kurtuluşumuzla ilgili.
 - Bu hikayenin konusunda sizler de varsınız.
 - Bu sadece öylesine bir hikaye değil, bu bizim hikayemiz.
-
- Nasıl yani? Bu hikaye nasıl bizim hikayemiz oluyor?
 - İlk olarak, her zaman ve her yerde olan evrensel kilisenin üyeleri.
 - Başka bir deyişle, Adem ve Havva'yla başlamış olan ve sonsuza dek sürecek olan Tanrı'nın antlaşma halkı.
 - İşte bu yüzden kendisi bir Yahudi olan Pavlus, çoğu Yahudi olmayan milletlerden olan Korintlilere yazıyor.
 - İsrail'in Mısır'dan çıkışını Korintlilere anlatırken İsrail'in Mısır'dan çıkış hikayelerinin ve çölde başlarına gelenlerin "babalarımızın" başına geldiğini anlatıyor.
 - Kutsal Kitap'taki hikayelerin bizim hikayemiz olduğunun ikinci sebebi şu:
 - Bizler imanla Mesih'le birleştik.
 - Mesih Kutsal Yazıların baş rol oyuncusu, ana karakteridir.
 - Mesih'in başına gelmiş olan herşey bizi de etkiliyor.
 - Mesih'ten dolayı biz de bu hikayeye göbek bağıyla bağlıyız.
-
- Bugün hikayemize Rehavam zamanlarında güney Yahuda Krallığının başlangıcıyla devam ediyoruz.
 - İsrail'in kuzey krallığının yükselişini ve düşüşünü incelemiştik.
 - Şimdi bir kaç yüzyıl geri gidip Yahuda'nın ilk günlerine bakalım.

Ayrıcalıklı Ev

- RAB Süleyman'ın krallığını ikiye böldüğünde güney Yahuda Krallığı oğluna düşmüştü. (a. 21).
 - Tanrı halkının iki evinden en ayrıcalıklı ev Yahuda Krallığıydı.
 - Yеровam gibi Samiriye'de krallık yapmak yerine Yerusolim'de krallığını sürdürdü.
- "RAB'in adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı." (a. 21).
- Yеровam gibi vaadedilmiş topraklar olan geniş bir toprak parçasına hükmetmek yerine Rehavam RAB'bin kendi "adını yerleştirdiği" Yerusolim bölgesini kontrolü altında tuttu.
 - Kutsal Yazılar Tanrı'nın varlığından bu şekilde bahseder.
 - RAB'bin adı RAB'bin ta kendisiydi.
 - Ben şimdi Timur diye seslendiğim zaman nasıl Timur'un kendisinden bahsediyorsam,

- RAB’bin adını söylediğimde de RAB’bin ta kendisinden, O’nun varlığından bahsediyorum.
- İsmi kimliğinizle ve neye benzediğinizle özdeşleşmiştir.
- Rehavam RAB’bin yaşadığı şehirde yaşadı.
- RAB’bin tapınağının bulunduğu şehirde krallık yaptı.
- RAB’be ruhta ve gerçekte tapınılan yerde bulunuyordu.
- Gerçek ibadetin yapıldığı yerde –Yeruşalim’de!
- Krallar kitabının yazarı bütün bunları, İ.Ö. 586’da Babil’e sürgün edilecek olan Tanrı’nın halkına söylüyor.
- Onlara RAB’bin kilisesine verdiği bereketleri hatırlatıyor.
- Bizler de RAB’bin Sözü’nü saf ve katıksız bir şekilde vaaz ediyoruz.
- Bizler de sakramentleri saf ve katıksız bir şekilde uyguluyoruz.
- Bizler de aramızda kilise disiplini’ni saf bir şekilde uyguluyoruz.
- Bunları yaparak RAB’be ruhta ve gerçekte tapınmış oluyoruz.

Fahişe Ev

- Ama bakın ne kadar nankörmüşüz – ne kadar nankörüz görün.
- Vaadedilen kralın soyu olan Yahuda,
“RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı.” (a. 22).
- Bunun ne kadar kötü olduğunu görüyor musunuz?:
“Yahudalılar RAB’bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrı’yı atalarından daha çok öfkeliendirdiler.” (a. 22).
- “Öfkeliendirdiler” olarak çevrilen kısım “Kıskandırdılar” olacak.
- RAB’bin bu “kıskançlığı” nedir?
- Bizim için kıskançlık olumsuz bir anlam taşıyor.
- Ama buradaki kıskançlığı olumsuz olarak düşünmeyin.
- Kendisine ait olmayana arzulayan türden bir kıskançlık değil.
- “Tanrı’nın kıskançlığı O’nun kararlılığıdır. RAB sadık bir eş gibi antlaşmasına yürekten bağlıdır. Hiçbir şey RAB’bin dikkatini antlaşmasından uzaklaştıramaz.” Michael Horton
- Peki Yahuda’nın hangi günahı Tanrı’nın, halkıyla antlaşma ilişkisini kıskanmasına sebep oldu?
- 21. ayetle 23-24 ayetleri arasındaki karşılaştırmaya dikkat edin.
- Yeruşalim’de kendi adını tapınağa yerleştirdi.
- Ama antlaşma halkı RAB’bin tapınağına rakip gibi şunları yaptı:
“Ayrıca “kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera putları yaptılar.” (a. 23).
- “Yüksek tepeler” tapınakların yapıldığı yerlerdi.
- Yeşil ağaçlar da verimli yerlerdi.
- Baal verimlilik tanrısıydı.
- Aşera da Baal’in metresiydi.
- Peki bu dinde nasıl ibadet ediliyordu?
- Cinsellikle:
“Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan (kadın ve) erkek fahişeler bile vardı.” (a. 24).

- RAB’bin antlaşması için olan kıskançlığından dolayı vaadedilen topraklardan attığı halkların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.
-
- Antlaşmada Tanrı’yla halkı arasındaki ibadet ne kadar önemlidir?
- İşte esas soru da budur!
- İbadet Herşeyimizdir.
- Birinci ve en büyük emir RAB’bi sevmektir.
- Peki bunu nasıl yapıyoruz?
- On emirdeki ilk dört emri yerine getirerek.
- İlk dört emir tamamen tapınmayla, ibadetle ilgilidir.
- Atalarımız antlaşmayı nasıl ihlal ettiler.
- Dünyanın yöntemlerini Tanrı’nın yöntemleriyle içiçe karıştırdıkları için.
- Peki neden böyle yaptılar?
- Çünkü doğal olarak yüreklerimiz putperesttir.
- Ve putlar ihtiyaçları tatmin eder.
- Onlar da bizler de kendimize putlar yaptık çünkü RAB’bin inşa ettiği tapınak bizi tatmin etmedi!
- Bizler sanki kendimiz bir şey yapmışız gibi hissetmek istiyoruz.
- RAB’bin Sözüne göre getirmeleri gereken sunuları getirmedi.
- Söz onları tatmin etmedi.
- Bunun yerine kendi kendilerine bir şey yapma ihtiyacı duydular.
- Buradaki benzerlikleri görebiliyor musunuz?
- Herşeyin merkezi sanki bizmişiz gibi!
- Dünyada “Kafana göre takıl kardeşim” diyorlar.
- Ne yazık ki, bu dünya görüşünü alıp inancımıza uyguluyoruz.
- İbadet konusunu “kendimiz için bereket almak” olarak düşündüğümüz zaman gerçek Tanrı’ya gerçek bir şekilde ibadet etmiş olmuyoruz.
- İbadet kendimizi tatmin etmek/bereket almak değildir.
- Dudaklarımızla ilahi söylüyoruz, dua ediyoruz ama aslında aklımızda “BİZ” varız.
- Bunu iki şekilde görüyoruz.
- İlk olarak, iyi hissetme arzusu, bereket almak, ihtiyaçlarımızın karşılanması.
- İkincisi, yeni bilgi edinme arzusuyla kiliseye geliyoruz...
- Pastör bize İbranice, Grekçe bir ders versin...
- Yeni bir fikir duyalım... yoksa sıkıcı oluyor.
- Veya pentekostal/karizmatik kiliselerde yeni uyanış, Ruh’tan yeni bir şey beklentisi var sürekli.
- Fakat bu tamamen yanlış bir yaklaşım.
- RAB’be tapınırken böyle düşünmemeliyiz.
- RAB bize lütfunu açıklarken ilk olarak ibadeti açıkladı.
- Buna karşılık olarak bizler de RAB’bin yaptıklarına ne kadar minnettar olduğumuzu gösteriyoruz.
- Kiliselerde neden vaaz veriyoruz?
- Vaaz aracılığıyla Mesih’in sesini duymuş oluyoruz.
- Vaaz, bize RAB’bin bir lütfudur.

- Biz de RAB’bin lütfuna cevap olarak vaazların “Tanrı’ya itaat ederek vicdanen dinlenmesi” gerektiğini biliriz.

Westminster İnanç Açıklaması 21:5 “Kutsal Yazılar’ın tanrısal bir korkuyla okunması, Söz’ün anlayış, iman ve saygıyla Tanrı’ya itaat ederek vicdanen dinlenmesi ve doğru bir şekilde vaaz edilmesi, lütuf dolu bir yürekte mezmurlar söylenmesi ve ayrıca Mesih tarafından verilmiş sakramentlerin doğru bir şekilde verilmesi ve layık bir şekilde alınması, olağan dini tapının parçalarıdır.”

- Vaaza pastör nasıl iştirak ediyorsa bizler de yüreklerimizle ve akıllarımızla bu sözlere katılıyoruz.
- Vaaz Tanrı’nın yöntemidir.
- Dünyanın yöntemi ve putperest yüreklerimizin yöntemi, birileri nabzımıza göre şerbet verene kadar şikayetçi olmaktır.

Talan Edilmiş Ev

- Ve Mısır kralı Yeruslaim’e gelip tapındaki hazineleri Mısır’a götürüyor.
- İşte antlaşmanın yargısı budur.
- Ama bu son yargı değil.
- Burada Yahuda için kötüye işaret görüyoruz.
- Peygamberlik: Bu olay Yahuda’nın günahından dolayı yok edileceği anlamına geliyor.
- RAB kararlı bir şekilde gelecek ve tapınağı temizleyecek.
- RAB’bin gelip tapınağını temizlemesi antlaşma halkı için yargı anlamına geliyordu!
- Fakat aynı zamanda RAB’bin kendisine bağlı, doğru bir filiz (azınlık) bırakacağı anlamına da geliyordu.

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size gösterecek
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

İKAVOT

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

16 Mart 2008

Hezekiel 10

- RAB’bin halkının tarihine bakıyoruz.
- RAB’bin halkının en kötü günlerinde olduğunu görüyoruz.
- Nasıl olur da bu duruma gelirler?
- RAB’bin kendi görkemi ve zevki için yaratılmış olan bir halk nasıl böyle bir durumda olabilirdi?
- Diğer bütün halklar arasından seçilen bir halk...
- Hiçbir millette bulunmayan ayrıcalıklara sahip olan bir halk...
- Fakat Adem gibi onlar da anlaşmayı ihlal ettiler.
- Adem gibi onlar da kendi benzeyişlerindeki bir tanrıya tapınmayı seçtiler.
- Adem gibi onlar da Tanrı’nın huzurundan afaroz edileceklerdi...

İkavot Laneti (“Görkem Yok”)

- 2 Krallar 24 ve 25 Yahuda’nın güney krallığının son günlerini anlatıyor.
- O günlerde atalarımız Babil krallığı tarafından Kral Nebukadnezar’ın önderliğinde kuşatılmıştı.
- Üç kez ardarda saldırmışlardı.
- İ.Ö. 605, İ.Ö. 597 ve İ.Ö. 586

- Yasa’nın Tekrarı 28’de açıklanan antlaşma lanetlerine göre, Yeruslaim şehri yıkıldı, tapınak kirletildi ve halk diğer milletlere sürgün edildi (diyaspora).
- Hatta Yasa’nın Tekrarı 28:68 sürgün lanetini şöyle açıklıyor:

Yasa’nın Tekrarı 28:68 “Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerle Mısır’a geri gönderecek.”

- Mısır Tanrı’nın halkının gitmek isteyeceği son yer olurdu herhalde!

- Burada, Yasanın Tekrarı 28’de açıklanan bazı lanetleri görüyoruz.

II Krallar 24:3’te “Bütün bunlar Rabbin buyruğuyla Yahudalıların başına geldi. Manaşşe’nin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalıları huzurundan atmak istedi.” 2 Kral 24:14

- 24:14 ise üst sınıfın sürgün edilmesini görüyoruz.

II Krallar 24:20 ‘‘RAB Yeruslaim’le Yahuda’ya öfkelenildiği için onları huzurundan attı.’’

- 25:9’da RAB’bin evinin yakılıp yıkıldığını okuyoruz.
- En sonunda da 25:21 şöyle diyor:

II Krallar 25:21 ‘‘Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.’’

- Hezekiel 10, bize Tanrı’nın bütün bu olayları nasıl gördüğünü bize gösteriyor.
- Burada ne oluyor?
- Yahve RAB burada bize bir İncil Okulu öğretmeni gibi ders veriyor.
- Babil’in saldırısının ve Yahuda’yı işgal etmesinin önemini anlatıyor.

- Burada Hezekiel'in bir görümünü açıklanıyor.
- Keruvların tuttuğu iki tekerlekli arabada RAB'bin tahtını görüyoruz.
- Bu görümde Hezekiel önce bir "adam" görüyor.
- Bu adam avuçlarıyla ateş közleri alıp Yeruşalim'in üstüne döküyor.
- Tanrı dünyayı yargılarken ateşle yargılıyor.
- O zaman Yahuda Sodom ve Gomora gibi olmuş oluyor.
- Bu şu anlama geliyor:
- Kilise dünyaya benzedi...
- Ve işte bu yüzden Tanrı dünyasal kiliseyi yargılamaya geldi.
- Bu durum aynı zamanda bizler için de bir uyarıdır.
- Kilisemizde ibadet ederken dünyanın tavrını, yöntemlerini, hareketlerini uygulamamalıyız.
- Ne demek istediğimi anlıyorsunuz.
- Kiliseyi sanki Bostanlı pazarındaymışız gibi algılamayalım.
- Pazarda herkes kendi zevkine, rengine göre meyve, sebze, peynir, zeytin seçer.
- Kilise öyle değildir.
- Kilise yoga derslerindeki terapi seansları ya da eğlence merkezi de değildir.
- Ve sonunda olabilecek en kötü antlaşma laneti Yeruşalim'in başına geliyor:
- Yahve Yeruşalim'i terk ediyor.
- 18. ayette RAB'bin görkeminin (KAVOD) Tapınak'tan ayrıldığını görüyoruz.

Hezekiel 10:18 "RAB'bin görkemi tapınağın eşliğinden ayrılıp Keruvlar'ın üzerinde durdu."

- Bu bulut Yaratılış 1:2'de bahsedilen bulut.
- Suların üzerinde süzülen bulut...
- Mısırdan Çıkış 13'te İsrail halkını çöle götüren bulut...
- Mısırdan Çıkış 40'ta buluşma çadırını dolduran bulut...
- 1 Krallar 8'de Süleyman'ın tapınağını dolduran bulut...
- Bu bulut Kutsal Ruhtur.
- "Adamın" ve Tanrı'nın tahtının bulunduğu yerdeki bu bulut Kutsal Ruh'un kendisiydi.
- Sonra, 19. ayette Keruvlar kanatlarını açıp RAB'bin görkemini başka bir yere doğru götürüyorlar.
- Görkemin nereye gittiğini fark ettiniz mi?
- Tapınağın *doğu* kapısına gidiyor!
- Tapınak Aden Bahçesi'ne, RAB'bin huzuruna geri dönüş anlamına geliyordu.
- Doğuya gitmek Adem ve Havva'nın ardından gidip Aden'den uzaklaşmaktır.
- Fakat RAB tüm görkemiyle Aden'den doğuya doğru gidiyor.
- Bu nasıl bir tezattır? Görüyor musunuz kardeşler?
- Ve işte Tapınak İKAVOT oldu...
- RAB'bin görkemi tapınağı terk etti.

Kavod Vaadi ("Görkem")

- Bu bir lanetti ama yine de RAB'bin kurtuluş müjdesini görüyoruz.
- RAB'bin görkemi nereye gidiyor? Doğuya
- Yahuda halkı nereye gidiyor? Doğuya
- RAB'bin görkem bulutu halkını sürgüne götürüyor...
- Onları yüzyıllar önce Mısır'dan sürgününden çıkaran bulut şimdi de sürgüne götürüyor.

- Dikkat edin!
- Yahve tapınağı ve şehri terk ediyor ama halkını terk etmiyor!
- RAB'bin yanımızda olup olmadığını hissetsek de hissetmesek de O bizi asla terk etmeyecek, bırakmayacak...
- Kendinizi Tanrı'dan uzaklaşmış gibi hissedebilirsiniz.
- Ama Tanrı hiçbir zaman sizden uzaklaşmadı!

- Yabancı bir diyarda kendisine iman edenlerle yabancı oldu.
- Hezekiel 11:16'daki ayetler çok dokunaklı:

Hezekiel 11:16 "Bu yüzden de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.'"

- Fakat RAB'bin KAVOD'unun döneceği vaadi var.
- Hezekiel küçük bir imanlı azınlığın İsrail'e döneceği peygamberliğini veriyor.
- Fakat ne burada, ne Ezra veya Nehemya'da RAB'bin görkeminin yeniden inşa edilmiş olan tapınağa geri geldiğini görüyoruz.
- RAB'bin görkeminin geri dönmemesi ne anlama geliyor?
- İsrail'in geri dönmesi ve tapınağı yeniden inşa etmesi Tanrı'nın vaadini yerine getirmiyor.
- Onlarla birlikte yabancı bir diyarda olan Tanrı, görkem görünene kadar onlarla sürgünde kaldı:

Yuhanna 1:14 "Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük."

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26

Ağıttan Sevince Doğru

Fikret Böcek
İzmir Protestan Kilisesi

23 Mart 2008

Ağıtlar 1

- Aylardır Eski Antlaşma'nın hikayelerini takip ediyoruz.
- Ve Eski Antlaşma hikayelerinin Tanrı'nın huzuruna girmekle ve çıkmakla ilgili olduğunu gördük.
- Başlangıçta Tanrı Aden Bahçesi'ne “*giren*” Adem'i ve Havva'yı yarattı.
- Fakat sonra Adem ve Havva günahlarından dolayı Aden Bahçesi'nden çıktılar.
- Sonra RAB İbrahim'i çağırdı ve İbrahim'in çocuklarını Mısır'dan Kenan diyarına *girmeleri* için getirdi.
- Kenan diyarı Aden'e *girişe* bir örnekti.
- Fakat sonra İsrail de günahlarından dolayı bu topraklardan çıktı.
- Şimdi de Babil diyarında sürgündeyiz.
- Bu sürgün nasıl bir şeydi?
- Tanrı'nın halkı sürgün edilişlerini nasıl anlıyordu?
- Tanrı'nın huzuruna yeniden *girme* umutları var mıydı?
- “Ağlayan peygamber” Yeremya'nın sözleri sürgünde yaşamın nasıl olduğunu bize anlatıyor.
- Ağıtlar kitabı beş şiirsel yapıdan oluşuyor.
- Bu kitap halkını sürgüne yollayan Tanrı'ya yakarıyor.

Eski Antlaşma Altında Sürgün

- Ağıtlar 1'i okuduğumuzda Yahuda'nın sürgününün Eski Antlaşma altında gerçekleşmiş olduğunu unutmayalım.
- Eski Antlaşma, RAB'bin İsrail halkını Mısır'dan çıkardıktan sonra İsrail'le yapmış olduğu antlaşmaydı.
- Daha önce de anlattığım gibi, bu Eski Antlaşma altında Yahve'nin günahkarları kurtarması lütuf antlaşmasının devamıydı.
- Fakat yine de bu antlaşmada bir eylem yapılması da gerekiyordu.

Halkın Ağıtı

- Daha sonra Tanrı'nın halkı sürgünde hüznü ve çaresiz bir şekilde Tanrı'ya yakarıyor.
- İlk ayet mecazi bir şekilde durumu çok iyi açıklıyor.

Ağıtlar 1:1 “O şehir ki halkla dolu idi. Tek başına nasıl oturuyor. Milletler arasında büyüktü, dul kadın gibi oldu. Ülkeler arasında bir prenses idi, haraç veren oldu.”

- Bu benzetmeler bize ne anlatıyor?
- Tanrı'nın şehri Yeruşalim'in ve Tanrı'nın halkının terk edilmiş olduğunu biliyorlar.
- İşte bunun için ağıt yakıyorlar.
- Siz hiç kimseyi tanımadığınız bir yerde kayboldunuz mu?
- Anneniz, babanız, erkek arkadaşınız, kız arkadaşınız ya da herhangi bir arkadaşınız sizi

hiç terk etti mi?

- Hiç toplumdan dışlandınız mı?
- Yalnız bırakıldınız mı?
- Siz hiç terk edildiniz mi?
- İyi bir his değil, değil mi?
- Tüm milletler (Yas. Tek 7) arasından sizin milletiniz seçiliyor ve Yüce Kralın (Mez. 48) şehrinde yaşıyorsunuz ve terk ediliyorsunuz.
- Herhalde Yahuda halkı kendilerini pek iyi hissetmiyorlardı, değil mi?
- Benim en çok sevdiğim filmlerden birisi, *The Shawshank Redemption*, (*Esaretin Bedeli*) adlı bir film.
- Genç bir adam haksız bir şekilde karısını öldürmekle suçlanıyor.
- Burada kullandığım örnek çok iyi değil, çünkü tabii ki Yahuda suçsuz değil.
- Ama bu filmde hayal kırıklığına uğramanın, terk edilme hissinin, yalnızlığın ne anlama geldiğini az çok anlıyoruz.
- Ve Tanrı'nın halkı ağlıyor (a. 2), yas tutuyor (a. 4), inliyor (a. 4), acı çekiyor (a. 4).
- Bu durumu bu kadar kötü yapan şeyi 7. ayette görüyoruz.

Ağıtlar 1:7 “Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken Eski günlerdeki varlığını anımsıyor. Halkı hasmının eline düşüp de Yardımına koşan çıkmayınca, Hasımları haline bakıp Yıkılışına güldüler.”

- Yeruşalim imtiyazlı ve zengindi ama artık bir hiç olmuştu.
- Burada gerçek ağıtın ne demek olduğunu görüyoruz.
- -Daha önce elinde olanları ve neyi kaybetmiş olduğunun bilincinde olan kişi ağıt yakar.
- İşte Yahuda'nın durumunun bu kadar acı olmasının sebebi de bu.
- Nereden düştüklerinin farkındalar.
- Yahuda'nın bu acısı bu şiirde çeşitli cümlelerle açıklanıyor:
- Yahuda'yı “*avutan tek kişi bile yok*” (a. 2, 9, 16, 17, 21), Yahuda “*rahat bulamıyor*” (a. 3), ve “*yardım eden yok*” (a. 7).
- Fakat neden?
- Yahuda neden bu kadar kötü bir durumda?
- Bu ağıt Yahuda'nın neden sürgün edildiğini anlatıyor (a. 3),
- “*bir sürü günahından*” dolayı (a. 5, 8, 14, 22) ve “*RAB'bin sözüne isyan etmesinden*” dolayı (a. 18, 20) sürgün edildiğini de anlatıyor.
- Sevgili kardeşler, burada kullanılan terimler ‘antlaşma’ için kullanılan terimlerdir.
- RAB'bin onlar için yapmış olduğu antlaşmayı ihlal ettiler,
- Ama onlar da bu antlaşmaya dahildiler,
- Onlar da antlaşmayı kabul etmişlerdi.
- Mısır'dan Çıkış 24'te, Sina Dağı'nın eteklerinde İsrail'e yapması gereken ‘eylem’ hatırlatılıyor.
- İsrail halkı RAB'be ne söz vermişti?
- “*RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız*” demişlerdi.
- Burada nasıl bir eylemden bahsediyoruz?
- Şu anlama geliyordu:
- Eğer halk itaat ederse Kenan'da kalacak

- ve Tanrı’yla birlikte yaşayacaklardı.
- Adem’in günah işlemeyen Aden’de kalabilmesi ve Tanrı’yla olabilmesi gibi..
- Süt ve bal akan diyardan yiyip içebilecekleri anlamına geliyordu.
- Adem’e de biri dışında Tanrı’nın her ağacından yeme özgürlüğü verilmişti.
- Yahuda da tüm milletlerden korunacaktı.
- Adem de nihayetinde Şeytan’dan korunmuş olacaktı.
- Bu ağıtları okuduğumuz zaman halkı bu duruma kimin getirdiğini de görüyoruz.
- Onları bu duruma kim getirmişti?
- Nebukadnezar mı? Hayır!
- Onları sürgündeki bu duruma getiren RAB’bin ta kendisiydi!

“Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor... Rab karşı duramadığım İnsanların eline verdi beni... RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi.” (a. 5, 14, 17).

Yeremya’nın Ağıtı

- Bu ağıt duasının başka bir ilginç tarafı daha var.
- Bu ağıtın halkın ağıtı ya da halk için olan bir ağıt olmadığını fark ettiniz mi?
- Fakat Yeremya halkın ağıtıymış gibi kendi ağzında bu ağıt duasını ediyor.
- Yahuda halkının ağıtını kendi ağzından ‘Ben’ diyerek ağıt yaklıyor.
- Örneğin, 5. ayetteki “Günahlarının çokluğundan” ifadesi 14. ayette “günahlarımın boyunduruğu” olarak ifade ediliyor.
- Yeremya halkın acılarına, yakarılarına, sıkıntılarına, günahlarına ‘beden veriyor’
- Onların terkedilmişliği kendi terkedilmişliği oluyor,
- Onların günahı kendi günahı oluyor,
- Onların ağlayışı kendi ağlayışı oluyor.
- Baba Tanrı’nın Yahuda halkını düşmanlarına teslim etmesi Yeremya’nın düşmanlarına teslim edilmesi gibi oluyor.
- Yeremya’nın yaptıkları Mesih’e işaret ediyor.
- Rab İsa Mesih de bizler için acı çekmişti ve şöyle yakarmıştı:
- “Tanrım, Tanrım beni neden terk ettin?”

Yeni Antlaşma Altında Giriş Sevinci

- Bizler de Tanrı’nın halkıyız.
- İşte burada, Ağıtlar artık bizim hikayemizin bir parçası olmuş oluyor.
- Tanrı günahlarımız için ağıt yakmamızı istiyor.
- Tanrı’nın eli günahlarımızdan dolayı bizleri terbiye ettiği zaman,
- Günahlarımız için üzülmemizi istiyor.
- Kilisenin bu dünyadaki durumu için,
- Ve özellikle Türkiye’deki durumu için üzülmemiz, dua etmeliyiz.
- Atalarımız ağıt çağında yaşadılar.
- Atalarımız Eski Antlaşma zamanında yaşadılar.
- Eski Antlaşma kısmen atalarımızın itaatine bağlı olduğu için ihlal edilebilecek bir antlaşmaydı.
- Yeni Antlaşma’nın coşkusunu ve sevincini azar azar görmüşlerdi.
- Örneğin, Mezmur 126 vaadedilen topraklara dönüş sevinçlerini anlatıyor.

- “RAB sürgünleri Siyon’a geri getirince rüya gibi geldi bize” diyorlar.
- “Gözyaşlarıyla ekenler sevinç çılgınlıklarıyla biçecek” (126:5)

- Kardeşler bizler ağıt çağında değil, sevinç çağında yaşıyoruz.
- Dünya, beden ve Şeytan Tanrı’nın yeryüzündeki krallığının dış şeklini bozuyor.
- Bizle bunun için üzülebiliriz, ağıt yakabiliriz.
- Fakat bizler, RAB’le birlikte milletlere gülüyoruz. (Mezmun 2)
- Çünkü kardeşler, bizim bir Kralımız var.
- Bu kralın kurduğu krallığın temelleri sarsılmaz.

İbraniler 12:28 “Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı’yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapıyalım.”

- Yeryüzünde kalıcı bir yerimiz olmasa da biz RAB’bin şehrindeki yerimize bakıyoruz.

İbraniler 13:14 “Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özlüyoruz.”

- Yeremya’nın gözyaşları arasından bulanık bir şekilde görebildiği şeyi RABBİMİZ İsa Mesih’in yüzünde açıkça görebiliyoruz.
- Çünkü Mesih’in krallığı bu dünyadan değildir. (Yuhanna 19)

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un Adıyla. Amin.

RAB sizi kutsasın Ve korusun; RAB aydın yüzünü size göstere
Ve size lütfetsin; RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin. Çölde Sayım 6:24-26